

Giới thiệu Yêu Thương Chờ Lâu

Mang đến những cung bậc cảm xúc đắt giá, Yêu Thương Chờ Lâu đã trở thành siêu phẩm trong dòng truyện teen, được viết bởi wimsica. Câu chuyện nói rằng chúng vốn không có một bắt đầu rõ ràng nên kết thúc sẽ thiếu dứt khoát...nhưng thực ra, lắm lúc ta rất cần một mối quan hệ không mấy rõ ràng, ai đó sẽ sẵn sàng cho ta 'mượn' một bờ vai để ta tựa mà không đòi lấy lệ phí. Xuất phát từ những năm còn ngồi vào ghế nhà trường cấp 3, tình cảm đôi khi đột ngột tới mà không hề báo trước, hai bạn trẻ bị cuốn lấy bởi những cảm xúc khó định hình lẫn vào sự khó diễn tả. Đã vậy, mối quan hệ đó cứ kéo dài.

Từ trong hư vô cũng như mặc định, một mối quan hệ không đầu không đuôi, đến được thì đi được, có nhớ có nhưng nhưng quảng đi sự ràng buộc cần có, cần nhau nhưng lại thiếu đi níu kéo không cần thiết, không chứa những lời hẹn ước hão huyền như trong thiên thần mất tím 2, chẳng phải người đứng cũng không phải tình nhân, ít hơn truyện tình yêu và nhiều hơn tình bạn... cho nên họ chỉ cần biết là phải chờ và chờ cho đến khi nào những thứ trong họ đã xác định được mình muốn gì ở mối quan hệ phức tạp này.

Tạm định và gọi truyện là Yêu Thương Chờ Lâu... chờ cho thời gian quyết định, phối mặc cho cuộc đời xử lý, họ vẫn cứ chờ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Story: Yêu Thương Chờ Lâu

Chapter 1

Zafar, một cái tên nghe rất lạ. Đặc biệt là đối với một cô gái sinh ra và lớn lên tại Việt Nam.

Năm lớp 11, Zafar được chuyển qua một trường THPT chuyên. Cô tạm biệt với ngôi trường nước ngoài mà bao lâu nay cô đã gắn bó từ lúc tiểu học đến giờ. Dù có ngạc nhiên trước ý định của cô con gái mình bởi ba cô dư sức lo tiền học phí đầy đủ cho cô, ba của Zafar vẫn đồng ý cho con mình chuyển trường.

Thực ra ngay hồi đó có một cái duyên ngẫu nhiên từ trên đường tới trường, Zafar bỗng nhìn thấy vài cô học sinh bằng tuổi mình mặc áo dài đến trường. Thấy nó đẹp làm sao, cô nảy lên ý định chuyển trường để thỏa sức nhìn ngắm tận mắt. Thế thôi, chỉ vì thích ngắm mà quyết định chuyển trường đã thực hiện

~|||||||~

Hè qua, ngày tháng đi học lại trở về. Năm lớp 11, là một cột mốc mới cho Zafar đã bắt đầu.

Zafar có tính ngủ nướng cực kỳ xấu nên ngay ngày đầu tiên tại ngôi trường mới đã đi trễ. Mọi người đã đi lên lớp hết, bỏ lại Zafar, một học sinh mới vô trường ngỡ không biết đi đâu. Đi lòng vòng tìm hoài mới tới được lớp, mới bước vào lại bị cô giáo phát hiện và đưa cho Zafar cái ánh nhìn ko hài lòng chút nào. Chưa hết, cái khổ của học sinh đi trễ là thường bị người khác sấm soi. Đã vậy, người ta còn nói nhỏ to này kia.

Đi trễ thôi mà. Làm gì nhìn dữ vậy trời? O.o

Gạt bỏ những ánh nhìn chằm chằm tiến thẳng đến mình, Zafar lặng lẽ tìm chỗ ngồi cho mình ở cuối lớp. Cô giáo lại tiếp tục với những gì đang nói dở.

Nói xong, thì cô giáo chủ nhiệm lại đọc tên từng học sinh.

"Za...far" Cô giáo đọc chậm khi lướt mắt qua một cái tên lạ ko phải tên Việt

"Có em..." Zafar lên tiếng. Lại một lần nữa Zafar thu hút sự chú ý đến mình bởi cái tên lạ.

Trải qua ngày học đầu tiên xong, Zafar thấy mình cũng đâu khác biệt gì mấy so với các bạn học chung lớp. Ngoài cái tên hơi khác ra, Zafar chắc chắn rằng mình sẽ hoà nhập được sớm thôi.

Cảm thấy phấn khởi nên cô cười suốt đường về nhà, Zafar vô ý đụng vào một cô gái đi ra từ một quán trà sữa với các bạn nữ của cô ta.

"Ồ, tôi xin lỗi" Zafar giật mình thốt lên lời trước.

Rồi hai người băng quơ nhìn nhau lẳng lẳng trong 2s sau khi bạn của cô gái kia kéo cô ta đi. Trong khoảnh khắc đó, Zafar cảm thấy như mình bị cuốn hút

với cái vẻ đẹp nào đó vừa chợt thoáng qua của cô gái ấy dù chỉ chạm mặt nhau chỉ duy nhất vòn vẹn không hơn 2 giây. Không biết cô gái đó ra sao, nhưng không hiểu sao cái cảm giác đó cứ lần lần đầu hoài từ trong cảm xúc còn tồn lại của Zafar

---

Đồng ý là có sự khác biệt nhẹ từ khi chuyển trường tới giờ nhưng cô lại không tìm được một cái gì hứng thú đối với mình sau gần một tuần đi học. Sau giờ học ngày thứ sáu, Zafar ngồi lại trường ở một góc cây nào đó rồi đa sầu đa cảm nghĩ ngẫm vài điều khi không còn một bóng người ở trong trường.

Cùng lúc đó, Zafar chuyển mắt đến một cô gái đi ngang qua mình, đi tới cầu thang dẫn tới những lớp học tầng trên. Zafar dõi mắt theo cô nàng trong âm thầm, cô ta lên được tới lớp mình. Nhìn ko nhầm là lớp ngay kế bên lớp của Zafar.

Cô ta làm gì vậy ta, giờ này cửa lớp khoá hết rồi mà

Biết cửa bị khoá, cô gái đi qua bên cửa sổ, nhìn qua nhìn lại. Xông thẳng căng vô tư leo vô trong.

Đang băng quơ thì có cô bạn thú vị này, thấy cái cách leo cửa sổ của cô gái đó... Zafar mỉm cười nhẹ

Có nên báo bảo vệ không ta - Zafar chắc lưỡi quay đầu lại hướng tới phòng bảo vệ trường

...

...

...

Giây phút đắn đo ko biết có nên báo bảo vệ hay ko, cô gái kia đã nhanh chóng đi xuống sân trường. Đi qua Zafar lần nữa, Zafar lén mắt nhìn qua, dường như cô ta lên lớp để lấy quyển sổ bỏ quên nào đó bởi trên tay cô ấy xuất hiện một cái sổ màu hồng. Cái tiểu tiết trên quyển sổ đó, nhìn thoắt qua là biết ko phải là tập học bình thường rồi. Chợt nhìn lại đồng hồ, mới biết mình đứng tượng ở đây cũng ko ít lâu rồi. Liền tay, Zafar quơắt cặp qua vai đi về. Khi thấy dáng cô gái ấy đi khuất rồi, mới biết một điều:

Cái mặt quen quen, must have met somewhere... - một ngày thứ sáu chẳng mấy vô vị, một kết thúc thú vị cho một tuần đi học trường mới của Zafar.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Chapter 2: Zafar, the sleepy head

Trời sáng nắng lên ngang đầu, ngủ nướng ngày thứ bảy thật tuyệt!

Hmm..

...cánh đồng xanh bất tận nè, Zafar vương tay thả theo con gió lồng đầy trời -> hiểu há, mơ chắc luôn kaka XD

...thoải mái thật, nhắm mắt hưởng thụ

...đầu đó, có cánh tay ai bèn lên choàng qua eo

...Zafar cười nhẹ định quay mặt qua thì

End of dream

Tự nhiên chiếc điện thoại phá giấc, nếu ko phải là chiếc điện thoại mới tậu là Zafar đã quăng từ lâu rồi

Iphone 6 ring không ngớt, Zafar ko muốn bắt. Chụp gối lên đầu khăn cầu: *just stop please!*

Zafar thật sự muốn quay lại với cái giấc mơ đó, nó thật đẹp.

Seriously?!

Tiếc là Iphone thì vẫn rìng, Zafar quăng cái tay hết sức lực của mình ra bắt điện thoại dắt lên lỗ tai mình

"A lô...!? " Phát ra cái giọng ngáy ngủ khó chịu cho đầu giãy bên kia nghe

"Ê nhóc, ra chơi bóng rổ đi nè " Một giọng nam tông cao trầm

"Rổ rết gì ...! " Zafar thả dài chất giọng ngủ

"Vậy nha, ra đi. " *Tít*

"Ồ zòiiii...." tay phủi tóc mình buổi sáng, check giờ trên điện thoại, Zafar rút ra một hồi kết cho giấc ngủ vừa rồi

~~~~~

Sân bóng rổ

"Tối rồi à? " tên ấy quăng cho Zafar trái bóng rổ, Zafar nhanh tay chụp

Phọt

Làm một phát là vô lưới, Zafar cười tươi với khả năng của mình

Tên ấy là Khả Quang. Anh em họ của Zafar, từng học chung với nhau từ nhỏ đến lớn, chơi rất là hợp cạ nhau. Từ thể thao tới giải trí, cái gì cũng hợp từ A đến Z. Với Quang, Zafar như một thằng bạn thân cực thân. Còn đối với Zafar, Quang là thằng rất thân với mình, thân rất thân, thân còn hơn cả chữ thân.

Chỉ duy nhất là về xe hơi là hai đứa thích đối đầu với nhau bởi,

Zafar thích điên lên vì nét đẹp và tốc độ của những chiếc Corvette, còn Quang nó lại đi thích mấy chiếc Mustang không ra gì. Hai đứa có luôn hàng tá catalog/magazine siêu tằm về loại xe mà mình thích, rồi có luôn những cái model đặt triển trệ trên kệ

Zafar là all about Corvette, còn Quang là 24/7 về Mustang. Thiết tình con mắt Quang là nó có vấn đề, Zafar đôi khi nghĩ vậy vì Mustang trong mắt của Zafar là thật lỗi đời làm sao

Ngoài con mắt có vấn đề về xe đua, Quang thật ra là một hot boy chính hiệu. Nụ cười toả sáng, thể thao thì môn gì cũng biết chơi còn chơi rất giỏi, học thì hơi giỏi hơn cả cái về đẹp trai của mình. Cao tận 1m8, như một diễn viên Hàn (nghe người ta nói như vậy nhưng Zafar ko chắc về vạ đẹp như Hàn)

Nhiều lúc có bông đùa với nhau là, nếu như có ngày Zafar trở thành con trai thì Quang sẽ chỉ có thể sách dế theo Zafar thôi. Bởi Zafar là một cô gái cũng rất "điển trai" theo mọi nghĩa.

Hai đứa đi với nhau y chang như hai thằng hot boy

Sở hữu dáng vẻ cao ráo lảnh tút, cao một 1m78 thua Quang có một chút thôi, nụ cười khá là thu hút người khác, tóc cắt ngắn nhưng có chút dài như những anh Hàn Quốc trên tv, đặc biệt là Zafar có một cái nét dừng đọng lạnh lùng cuốn hút. Thêm vào đó, Zafar có một chút lai với người ông nước ngoài quá cổ của mình

Gần hai tiếng bỏ ra ở sân bóng rổ, người nào cũng ướt ảm mồ hôi.

"Đi nha !!! " nhóm bạn chơi chung với hai đứa quẫy tay chào

"K, bye ! " Zafar đáp lại, còn Quang chỉ có giờ tay chào rồi hai tay chống đầu gối thờ phỉ phào qua trận game kịch liệt.

Nhìn nhau, hai đứa làm một cái handshake cổ điển như thuở nhỏ đến lớn đã làm.

"Qua coi catalog mới của Quang ko ? " Quang đề nghị

"Có Corvette ko ? " Zafar tỏ ra quan tâm

"Chỉ có 'người yêu' của Quang à " Quang nháy mắt. (Ý là 'Mustang')

"Đẹp đi. Ko có 'baby' của tui thì thôi đừng hòng " Zafar phủi

"Gato tui hả " Quang đánh lên cánh tay Zafar một phát

"Còn lâu, hàng đó ko có cửa với đây đâu " Zafar trề môi. Đừng hòng, với Zafar là chỉ có Corvette thôi, mãi mãi là Corvette.

" Corvette is my baby, honey " Zafar nhếch mép.

" Alright, see y'a bro! " làm cái handshake cuối, Quang cười 'thăng' bạn thân ra lấy xe về.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Story: Yêu thương chờ lâu

Chapter 3: Nhi

Nhi ngậm cây bút, ngồi thần người ra tại bàn viết.

Hên là cô đã lấy được cuốn nhật ký của mình trước khi những ngày cuối tuần. Trong đó có ghi lại khoảnh khắc nhất thời mà cô cảm nhận được từ hôm va chạm ngẫu nhiên đó. Ai mà tìm được quyển nhật ký này mắc công lại trên cô sến rện thì cô có nước mà độn thổ hoặc không bao giờ ngán đầu với thiên hạ nữa thôi

Một lớp trưởng vừa đẹp vừa giỏi mọi mặt như cô thì e rằng ngoài việc nhận được sự ngưỡng mộ của người khác là nhiều vô kể, còn chê bai thì chưa bao giờ, mà có chỉ là những người bị lép vế hay gato người khác. Nhưng có lẽ sự hồn nhiên và ứng xử hoà đồng của Nhi cũng phần nào xoa dịu được lòng ghen ghét đố kỵ của người khác dành cho mình. Bởi lẽ nhờ sự hoà đồng mà những kiểu người gato hiện tại ko đếm qua được tới nửa ngón tay út.

Nhi có nụ cười dịu dàng, cô ko quá cao cũng ko quá thấp, 1m64 là quá được so với con gái Châu Á, thân hình mảnh mai y như người mẫu, nếu cao thêm chút xịu là làm người mẫu luôn rồi, tóc dài mỏng khá quyến rũ, qua vai nhưng lại ko quá dài như kiểu bị rũ rượi, nổi tiếng là có mái tóc đẹp nhất lớp.

Bao nhiêu chàng trai nam gục ngã với nét duyên dáng xuyên mắt người của Nhi, kể cả lúc ngồi trò chuyện với các bạn nữ trong lớp ngay giờ ra chơi, người ta nhìn cô thôi là đắm đuối mê mẩn với cái nụ cười yêu kiều thực nữ của cô, lắm lúc nghe chuyện gì vui quá Nhi che miệng cười tí mắt làm vài lộn tóc phủ mặt mình là dễ thương nhất. Nói chung cái gì về Nhi là lúc nào cũng trên cả tuyệt vời, từ khuôn mặt V-line tới nụ cười trong sáng cuốn hút, body chuẩn ko cần chỉnh, những thứ đó chỉ một phần xác định vị trí hotgirl của Nhi trong ngôi trường THPT chuyên.

Tiểu thư thì có hơi tiểu thư nhưng chánh thì chưa bao giờ. Cô hoà đồng hơn bao giờ hết nên ai trong lớp cũng mến mộ. Danh tiếng hotgirl của Nhi lan toả ra tới nguyên cái trường THPT chuyên. Từ đây đầu lớp đến đây cuối lớp, ai nghe tên Nguyễn Trần Ái Nhi là biết ngay cô hotgirl của lớp 11 chuyên văn của trường.

Dù đang ở độ tuổi yêu đương, nhưng Nhi chưa thật sự thấy rung động trước một ai đó. Nhi không kiêu không như những gì người ta nói khi nhận định về một mặt của sự thờ ơ trong Nhi. Biết là bị người ta tỏ tình hơi nhiều, cô vẫn phân vân dửng dưng trước hàng tá lớp con trai trường. Các anh lớp trên cũng nhiều lần quyết định theo đuổi cô, ừ thì đẹp trai thì có đẹp đó, cô cũng đâu có vấn đề về mặt đâu mà ko thấy các điều đó, nhưng tìm nó mà ko rung động thì chấp nhận cũng là hơi khó.

Nhi dường như có một thế giới riêng mà cô giữ mãi trong lòng, cái thế giới mà cô thấy mình có chút gì đó ích kỷ, thà nhận đại một ai đó để yêu thương mình cho rồi, cũng tội người ta lắm chứ bộ, trúng tiếng sét ái tình là suốt ngày cứ nhìn trộm nhìn lén cô, sáng sớm tới trường là có người sẵn đón, vồn vã hỏi thăm. Nhiều anh mạnh dạn, tỏ tình bằng việc mua đồ ăn sáng cho cô để lấy lòng nhưng cũng ko có tác dụng gì chỉ có chấy túi không tiền ăn trưa thôi, hy sinh cho người đẹp mà ... Khó!

Quen với việc này từ năm lớp 8, phiền hà lắm chứ bộ chứ đâu có sung sướng gì đâu. Mà ko hiểu sao mấy đứa con gái chơi chung lúc nào cũng nói là cô may mắn, nhân duyên tốt, ước gì như cô blah blah blah...ko biết là khen hay chê nhưng cô cũng chán lắm. Ước gì cô được xem như người bình thường để đi học cho nó yên thân. Danh hotgirl là người khác đặt cho cô, chứ Nhi nào dám nhận cho khổ thân.

Khá thông minh cộng thêm vẻ khôn ngoan, nên Nhi có cách từ chối những người theo đuổi mình một cách tao nhã nhất có thể. Thất tình cả đồng nhưng ko ai lại ko nể phục với tính cách của Nhi, ko thắng thần từ chối mà việc xử lý của Nhi rất êm đềm, làm tim người ta rướm máu ko ít nhưng lại càng thích Nhi thêm, ko hiểu sao, yêu riết chắc khùng.

Quay lại với cái thế giới riêng của Nhi, đặt ra là thế giới riêng cho nó sang chảnh vậy thôi, chứ tính Nhi rất dễ hiểu, nếu ai chịu để ý tìm hiểu qua cái lớp mở hỗn độn ở trong tính cách của một cô gái mới lớn lại có nhiều trách nhiệm ở trường lớp rồi hoạt động bên ngoài, ở nhà thì ko có gì làm vì cô là tiểu thư mà. Học siêu giỏi còn nhảy đẹp như các idol nữ của Hàn (nhưng cái này Nhi giữ kỹ lắm vì ko phải dạng người thích khoe khoang tài năng). Còn đàn ca là số một, cô có học qua cả thanh nhạc thế nên hát hay khỏi chê, piano cô chơi rất cừ, một tiểu thư đẹp toàn tập giỏi đa năng.

~||||||~

Trống rỗng trong lòng, Nhi quyết định đóng quyển nhật ký lại bật dậy khỏi ghế, bấm số chị Jenny để nói chuyện chơi.

Jenny là chị hai của Nhi, nhà chỉ có hai chị em, ai cũng thừa hưởng vẻ đẹp tự nhiên, Jenny thì lại hơi giống bố lẫn trong tính cách của mình, hơi manly tí. Nhi ko manly vì giống mẹ hơn, nhưng mạnh mẽ thì là một gì đó có thể là tiềm ẩn trong Nhi.

Cuộc điện thoại:

"Hello? Who is this?" đầu giây bên kia bắt máy

"Biết ai rồi, giỡn với em àh?! " giọng giận dỗi

"Gọi chị đây em gái, có chuyện gì thế?"

"Có mới gọi chị chứ, tận thế nè! Haha " Nhi đùa cợt rồi tự cười thả mình trên giường

"Nè cô nương, 2012 qua rồi. Tận thế qua rồi nhá, đây rất là yêu đời. Đừng có cái kiểu tận thế đó với chị " Jenny vắn vẹo cô em gái

"Dude relax, giỡn thôi mà. Là em nhớ chị quá àhhhh! " Nhi thốt lên trong điện thoại

"Crazy girl! " Jenny xối nước lạnh lên đầu cô em gái mình

"Oh please sis, don't tell me that you don't miss me, even just a little bit " Nhi chọc thêm

"Mệt rồi nha muốn gì đây? Có tò tính thì kiểm thẳng nào đó đại đi rồi tò tính đi " Cô Jenny như đọc trúng thâm tâm cô em gái. "Còn muốn tiền đi shopping thì nói đại đi nha chị gửi qua cho "

"Xớ...ai cần tiền chị, nhớ người thiệt màaahh " Nhi giọng thấp cao nũng nịu

"Cúp à? " Jenny hù

"Người gì đầu lạnh lòng thấy ón. Ko ai thèm theo đuổi chị là đúng " Nhi xăm xỏ

"Êh mắc mớ gì đến cô hà cô nương, là tôi lo học thôi chứ đâu có thời gian rảnh mà hẹn họ này kia " Jenny làm giá

"Chị làm như em ko biết ko bằng, là chị khó như quý mới có " Nhi trề môi lẫn trên giường

"Mai chị gửi tiền cho, để chị yên đi. Chị còn phải học nữa đó " Jenny lảng tránh ko so đo với cô em gái ít tuổi

"Muốn xua đuổi em chứ gì. " Nhi ngồi dậy đi lếch bếch trong đôi dép ngủ hello kitty tới tủ đồ lướt qua vài bộ đồ treo sẵn "Thôi đành vậy dù sao em cũng cần tiền mua sắm ít đồ mới. Vì chị thương em quá nên em đành nhận tiền chứ em nào muốn lấy tiền chị "

"Ừ thương lắm, thương lắm. " Jenny thương em gái mà muốn mệt luôn.

Nhi cười khúc khích, Jenny bó tay cô em gái

"Mà ba khoẻ ko chị? " Nhi thấy mình cũng nhớ ba nữa

"Ừ ba khoẻ, nhưng lo đi làm suốt " Jenny thờ dãi than phiền

"Chị phải biết chăm sóc ba cho tốt đó, đừng để ba bệnh nghen " Nhi dặn dò kỹ lưỡng

"Biết rồi cô nương. Chị ngủ à. Gần 9h tối bên đây rồi nè " Úc cách Việt Nam 3 tiếng

"Okay~Goodnight, chị yêu, mwah " Nhi tặng luôn cô chị nụ hôn qua điện thoại cái chóc

"Kk, bye em gái "

Tút

Vui được tí trong lòng, Nhi lại buồn trở lại. Bình thường cũng rất hồn nhiên, yêu đời mà ko biết có gì mà dạo này lòng cô cứ lênh đênh lênh tênh như con tàu giấy trên biển lớn. Lắc đầu, Nhi tự thấy đến mình còn ko hiểu mình

Nhìn lại chiếc điện thoại của mình, cũng muốn gọi cho mấy con bạn. Dial rồi nhưng chưa gọi thì lại tự mình tắt điện thoại, ừ thì biết nói gì giờ, ko lẽ đi chém gió với lũ mê trai đó, ko hợp với tâm trạng của cô chút nào.

Những lúc thế này cô chỉ biết tới nhà sách gần nhà, ngồi đọc sách để đi qua cảm xúc, đây là cách tốt nhất với Nhi lúc này.

Tưởng thoát được cảm xúc khó hiểu đó, ai nê lại bị nó trối thêm lần nữa.

"Lại gặp nhau à..."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Story: Yêu thương chờ lâu

Chapter 4: Mưa ngỡ ngang

Lớn cái đầu rồi nhưng Zafar cũng rất thích đọc truyện tranh. Nhưng đọc truyện tranh đâu có nghĩa là trẻ con đâu. Thường lệ có nhờ người làm mua dùm mấy quyển để đọc chơi nhưng tự dung ba cho về quê nghỉ hết tron, làm ko ai mua truyện cho Zafar.

Bình thường thôi, Zafar nghĩ là việc đi nhà sách nó sến sao đó, bây giờ mới biết đây là một cái ý kiến rất củ chuối của mình.

~~~~~

Nhà sách

Cái cảm giác một mình đi nhà sách nó lạ làm sao

Zafar lướt qua các tủ đựng sách, rất thú vị, muốn mua hết đem về nhà đọc cho bớt phải đi tới đi lui.

Cùng lúc có một cô gái tóc đen dài cũng đang tìm sách đọc, cũng đang đi lướt qua từng cuốn.

Đi lo nhìn sách, đụng nhau xong mới biết đường xá.

" Ây daa~ " Nhi khẽ xoa xương vai mình, kể ra Nhi cũng rất ồm tong yếu đuối.

Liền trong đầu Zafar là *bánh bèo*

" Xin lỗi. " Zafar lịch sự cúi đầu, còn biết thêm một điều về cô gái này khi cúi người như vậy, *hơi lùn*

" Ko sao " Nhi cũng ko quan tâm mấy, mà cũng trách nhẹ

Vai ngang quá trời à, đụng vô đau muốn chết

Bỏ đi tìm chỗ khác, lại phải bắt gặp nhau ở một chỗ khác. Tiếp xong, rồi bắt ngay quyển truyện cùng nhau một lúc. Chạm tay nhau, hai đứa giật mình, lấy tay ra gấp như bị điện giật.

Gặp quài vậy ta, ngán thiệt

Zafar bỏ đi hẳn chỗ khác luôn, lần này ko dừng lại để xin với lỗi gì cả

" Nè, lấy đi " Nhi ko biết tên đó bực mình nên kêu lại ngây thơ

" Bỏ đi " Zafar cắn môi quay lại nói câu cuối lạnh tanh nhìn xuống mặt, rồi đi ngang qua.

Nhi đơ luôn. Lần đầu bị đối xử như vậy, bắt công cho Nhi quá, có làm gì đâu mà bực với Nhi, nghĩ coi người ta là người tốt mà, nhường cho mà còn cộc lốc với Nhi vậy.

Thấy mà ghét - Nhi liếc rồi phát bệnh, cái bệnh có nhiều người theo đuổi. Nãy giờ bộ mê tui sao, mà đi theo tui suốt luôn. Còn bày đặt, chọn chung quyển truyện, còn lạnh lùng...cái mặt quen quen mới ác chứ!

" Stalk mình à? Đẹp mà sao dễ dãi quá vậy? " Zafar chê bai nghĩ lại, mặt có phần nào sáng hơn khi tìm đến những cuốn sách về xe hơi, cũng ko biết là có gặp mặt cô ta đến vài lần rồi

Lật qua lật lại, ở đó cũng gần nửa giờ đồng hồ. Cô nàng Nhi cũng tìm được quyển sách mình thích, giờ chuyển qua sách luôn rồi, mắc công gấp lại vụ "đụng" đó thêm lần nữa ở mấy góc tủ truyện tranh

Ngồi đọc mà ko biết trời trở mưa lớn, tới khi ra tới cửa là mưa rơi tơi tã, Zafar nhìn mưa rơi chặc lười - *Sợ nhất là sấm sét*

Nhi cũng quên hết giờ giấc, cô đi lạc vào trong quyển sách, check giờ mới biết trễ, cô cũng vội ra cửa, đón mưa...

Thấy mưa, quay vô muốn mua cây dù mà Nhi lại quên đem theo ví tiền. Làm phải đứng chờ con mưa, còn chạm mặt với cái tên nửa vời đó làm cô tức thêm

Nhi đứng một bên cửa, Zafar đứng bên cửa kia. Ko ai thèm nhìn mặt ai

Đứng chờ lạnh cả chân tay, ai ai cũng chạy ùa về, nhà sách thì sập đóng cửa. Còn lại hai đứa ko bình thường đứng chờ mưa.

Nhi là Nhi sợ ướt áo ướt quần nên ko dám ra mưa như vậy còn tên kia ko biết sao đứng cứng như sập tượng mà nhìn mưa đến đờ ra đó

Chắc khùng.

Nhi cười với suy nghĩ lém lỉnh của mình, bên kia nhìn bắn qua như tia laser. Tự nhiên trời râm một cái hai đứa giật mình, Zafar giật bắn người ra như tìm muốn lọt ra ngoài.

Chứng kiến phản xạ của con người lạnh lùng đó, Nhi bật cười, thì ra hần cũng sợ sấm sét đến vậy

Cũng dễ thương đấy chứ

Bắt gặp bên kia cười mình, Zafar hỏi một câu lạnh như trong đêm lạnh " Cười gì? "

" Tâm hồn cũng bé bỏng quá hen " Nhi chọc cho bỏ ghét

" Trẻ con " Zafar phán nhanh tức thì

Ê, nghĩ sao là trẻ con, là cô sợ sấm sét đến vậy mà

" Ko sao, có người con nít hơn tôi mà, sợ sấm sét ra mặt còn bày đặt " Nhi bĩu môi

" Một ko nói chuyện với cô " Zafar quay mặt chỗ khác check điện thoại

" Ai thèm " Nhi cũng check điện thoại mình

Là bên đó bắt chuyện trước mà, làm như tôi muốn nói chuyện lắm với...cái mặt. Sao lại quen dữ vậy

" Hôm bữa trà sữa mình có gặp nhau rồi đúng ko? " Nhi ơ thờ hỏi

" ... "

Coi thường mình à. Kệ, hỏi rồi phải hỏi tiếp luôn. Cô đây đang tò mò mà...!

" Nè, hôm thứ hai mình đụng nhau ở quán trà sữa đúng ko? " Nhi lên tiếng xác định chắc chắn là mình ko nói chuyện với ma

" Ủa, mình...có đụng. " Zafar khoảng cách trong từng câu nói khi phát hiện ra nét mặt đó đã quen từ khi nào

" Hôm, thứ hai tuần này " Zafar nhớ thêm

" Ờ, quen mà " Nhi trung nộ cười hồn nhiên.

Zafar như bị điện giật, ko nghĩ mình lại bị một nụ cười làm bơ phờ cả tâm hồn

Điện thoại Nhi rung

" Dạ mẹ~ " Nhi dạ thưa. " Con chờ mưa nè, mẹ biết con ghét bị mắc mưa lắm mà. Thôi được rồi, con tự về được mà "

" Dạ được rồi, hết mưa về liền hihi " Nhi cười lần nữa chắc với mẹ là sẽ về sớm khi con mưa tạnh để mẹ ko kêu người ra đón cô

Nghe lén cuộc điện thoại mềm mỏng của Nhi mà ko phải nghe lén mà là vô tình, cũng vô tình thay Zafar cảm thấy thích cái giọng nhẹ nhàng đó còn thêm nụ cười dễ thương

Zafar ơi, mày khùng thật rồi!

Zafar lắc đầu trấn tĩnh mình

Tên này tới giờ động kinh à, tự nhiên lắc đầu

Nói chuyện với mẹ xong, Nhi nhìn qua cái người lạnh lùng kia mới thấy có sự ko bình thường nhe

Zafar rất mong mưa tạnh sớm, bây giờ chỉ muốn về nhà thôi, mới chút là tự nhiên thấy có cảm tình với cô kia rồi, nam tính thì Zafar thừa nhận mình có, càng thể đáng về cũng khá "đẹp" theo kiểu mạnh mẽ hơn, cũng có nhiều đứa con gái ở trường cũ thích, nhưng thề là chưa một lần nào Zafar có ý định với một đứa con gái nào cả.

Zafar quơ bàn tay ra ko ít lần xem mưa còn rơi nhiều ko, khuôn mặt nhăn nhó ko kiểm soát được

" Bộ ghét mưa lắm hả ? "

" Ai mà ko ghét nó " Zafar quăng cho Nhi cái sự lạnh rất chất đó mà ko hiểu sao Nhi vẫn thích hỏi hăng người ta. Cô nàng chắc cũng hơi "ấm"

" Đâu có, tui nè, đâu có ghét mưa " Nhi lại cười, vô chột lại làm tim ai xuyên xao

" Sao còn đứng đây? Ko ghét thì về đi " Zafar che lấp đi sự thích thú của mình với nụ cười thật đáng yêu của Nhi bằng kiểu xua đuổi

Dám đuổi mình hả trời, kỳ vậy, mình friendly lắm mà. Tên này có vấn đề chắc luôn rồi

" Tại ko thích ướt ! " Nhi quát lại

Vậy đi, cứ lạnh lùng giùm Zafar đi, để người ta dễ thở, ko để hiểu lầm

9h30 tối, ko còn ai ở nhà sách, duy nhất hai bóng người chờ cơn mưa tạnh. Còn nếu ko tạnh thì chắc hai người này chờ tới sáng luôn quá...who knows? X)

" Mưa gì mà mưa dai quá trời quá đất luôn aaa~Mẹ oiiii, con làm sao đây " Nhi mặt phẫn phỉnh nhìn mưa sau khi check điện thoại lần N

Đột nhiên, Zafar đâm ra cơn mưa. Lấy trong yên xe mình ra cái áo mưa, bỏ cái áo mưa trong người rồi chạy vào chỗ đứng của hai người.

" Mặc đi rồi về, để mẹ lo " Zafar lấy trong người ra cái áo mưa, đắp trong người để áo ko bị ướt

" Sao biết mẹ lo ? " Nhi nhìn Zafar ngạc nhiên

" Thì cô nói mẹ ơi gì đó " Zafar lấp lửng

" ~Àhh, chứ ko phải nghe lên tôi hả?! " Nhi cười tươi như quả cà chua tươi, Zafar sợ nụ cười Nhi còn hơn sợ sét đánh

" Cầm đi, ko lấy lại à!Khỏi về nhà " Zafar cáo gắt

" Ừ thì lấy, làm gì dữ dạn~ " Nhi tay yếu ớt níu lại cái áo mưa, quăng đi cái sĩ diện nhỏ nhoi để về kéo mẹ Nhi lại lo lắng

" Cho Nhi cảm ơn nhe " Mặc xong, Nhi tặng thêm nụ cười cuối cho Zafar, còn gián tiếp cho tên đó biết tên mình

Zafar đứng ơ thờ nhìn hình dáng nhỏ bé đó đi trong đêm tối, ...

không lẽ đã trúng tiếng sét ái tình?!

không dễ như ta nghĩ nhưng cũng không khó để họ có cảm tình với nhau...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Chapter 5: Relax, it's Sunday

Đó giờ mới có người làm rung dây tơ lòng, Nhi thức ngủ ko yên chút nào. Muốn quên mà sao số phận cứ bắt phải gặp...

~|||||||~

Vô lý, thật là chưa bao giờ có gió mưa trong tim. Đột nhiên, sớm ko đến muộn ko đến, lùa tới ngay những ngày mưa gió toi tả, Zafar ko sao hiểu nổi được tâm tình mình ngay những ngày vừa mới chuyển trường vừa qua.

Ngày chủ nhật tắt bật

Nhi khởi đầu ngày chủ nhật trên chiếc piano của mình, cô đàn những giai điệu vu vương, mát tai, đậm chất buồn lo của một cô tiểu thư xinh đẹp khi "tương tư" ai đó

"Lâu rồi mới nghe con đàn đó nha con gái" Mẹ Nhi vuốt tóc cô, vừa đi trên lầu xuống, thấy hơi bất ngờ khi mới đây lại thấy cô con gái chạm vào cây đàn trở lại

Nhi bị tắt nghẽn cảm xúc, cô đành phải dừng bàn tay mình lại và làm cả một khán phòng tiệc cưới trong âm thầm tiếng đàn tuyệt hảo của cô tiểu thư nhà Nguyễn

"Dạ lâu nên con thấy nhớ vậy thôi, có gì đâu mẹ" Nhi mỉm cười nhẹ giải thích

"Mẹ ngạc nhiên chút thôi, con đàn tiếp đi công chúa của mẹ." Mẹ Nhi dỗ nhẹ đầu con mình "Đàn xong ăn sáng với mẹ con nhé"

"Ủa lát nữa mẹ con ko đi làm à?" Cô công chúa vui vẻ hỏi ôm eo nhìn mẹ cười, kế hoạch chủ nhật với mẹ mình đang sắp xếp trong đầu Nhi, shopping với mẹ chắc là ok nhất ngày chủ nhật rồi

"Đi sao ko đi cô nương" Nhi bị mẹ ký đầu nhẹ một cái vì sự lém lỉnh duyên dáng ở sâu nụ cười cô

"Ây dza~, vậy mà con tưởng được đi shopping với mẹ hôm nay hehe" Dụi đầu, Nhi dễ thương tự thú suy nghĩ mình ra "Mà chủ nhật cũng phải đi làm là sao hả mẹ?" Nhi làm nũng xoay xoay eo mẹ

"Lớn già đầu rồi, còn nũng với mẹ, ai nhìn vô, cười cô cho coi"

"Ko sao, lớn với ai được nhưng với mẹ là con vẫn mãi là con nít kaka~" Nhi lại dễ thương ko ngừng

"Thôi nha, đừng nói sau này cô lớn rồi mà ko lấy chồng rồi làm ế luôn, mẹ nhiều trách nhiệm lắm đó cô, tha mẹ đi, mẹ xin"

"Con trai trường còn theo con xếp hàng cả đồng đó, sẽ ko bao giờ ế đâu mà mẹ lo xa" Nhi kiêu hãnh đánh giá tương lai mình

"Ồ vậy sao mẹ có thấy anh nào đâu" Mẹ cô hỏi ngang

"Ồ...là tại..., tại con ko muốn thôi" Nhi tự tin số một "Chứ thiếu gì" Nhi bổ sung toàn tập tự tin

"Ừ thì chừng nào cô dất về đi rồi tôi tin"

"Mà mẹ muốn con sớm có bạn trai chi vậy, con giỏi như vậy, đẹp như vậy, mà mẹ chưa muốn đủ sao?!" Tới lúc chị ta tự kỷ

Chắc lười "Có bạn trai để tôi bớt phải lo cho cô chứ ko có chi hết, biết chưa?" Mẹ Nhi cất công giải thích và ko để Nhi nói thêm lời nào, mẹ cô than "Thôi đi ăn sáng đi, mẹ đói lắm rồi"

"Dạ okay"

Con thấy phiền thấy mở, có cái để mẹ phải lo thêm đó mà mẹ chưa biết đâu - Nhi ung dung vẫn nài nỉ trong đầu khi đi sau tới bàn ăn

~||||||~

Sáng chủ nhật chắc hẳn là sẽ ko thiếu bóng rổ với Zafar rồi chỉ có điều là vẫn trễ như bao giờ hết

"Hmm...mình quên hỏi, bên trường công đó sao rồi?" Quang ân cần hỏi "thằng" bạn thân chuyển trường sau khi húp hết nhum nước nghỉ giải lao trên ghế sân bóng

"Sao là sao?" Và vẫn cộc lốc như ngày nào

Quang cười biết ý người bạn trống rỗng của mình, phải giải thích thật cặn kẽ thì nó mới biết mình nói gì, Ý Quang là có gì thay đổi, chẳng hạn con gái bên trường đó ra sao, đẹp hay xấu, dễ gần hay khó gần"

"Bình thường." Dù có giải thích thế nào, Zafar vẫn quăng một câu trống 0 đến ko ngờ

Pó tay - Quang đành phải chuyển đề tài, "Thôi ra chơi tiếp đi"

Chơi một hồi thấy bạn mình hơi căng, Quang đánh vai Zafar hỏi thêm "Sao tự nhiên hôm nay mất tập trung ghê vậy?! Are you okay dude?"

Đôi tay shoot bóng siêu đẳng của Zafar hình như có vấn đề gì đó nặng ko thể tả, tự mình cũng ko hiểu bản thân đang bị trúng tà gì. Cái nụ cười của Nhi

cứ quanh quẩn đi lòng vòng mấy trăm lần trong đầu Zafar, làm gì cũng ko đuổi nó đi được

" Gì đâu, tui về nha " Zafar đưng vai bước qua Quang chào tạm biệt

Chơi với nhau lâu như nửa thế kỷ rồi, đây là lần đầu tiên Quang thấy "thằng" bạn mình trở nên khó hiểu, bình thường cái gì cũng nói thẳng ra còn chia sẻ thẳng thắn ko thiếu chi tiết, sao giờ nó như người mất hồn, Quang chỉ biết lắc đầu nhìn theo sự ra đi của Zafar giữa trận chơi chủ nhật

" Yo, get better soon man ! " Cũng lo cho "thằng" bạn thân này lắm, Quang la đằng sau tám lưng đi bỏ mặc bạn bè của Zafar

Phải nó ở lại trường cũ, hai đứa có lẽ đã rule cả thế giới này ko chừng, ko hiểu sao nó lại đi như vậy, có gì hay ho đâu ta

---

Zafar xách xe máy chạy lòng vòng Sài Gòn, vì là một chiếc xe Honda Scoopy Crea cổ điển màu trắng cafe chỉ với 50 phân khối do Zafar sở hữu, nên được cho lưu thông thoải mái trên đường. Thường thì Zafar hay sử dụng công cụ giao thông này để giải toả hoặc đơn giản là relax thả hơi gió mát, hay chỉ là dùng để di chuyển tới mọi nơi mà mình muốn. Là một version riêng như một classic vespa, xe gắn máy có phần tạo thêm phần tính cách cho Zafar. Bởi con gái chết với Zafar là đây, quá lãng tử làm người ta đôi khi muốn tự tử.

Đi ngang qua cái quán trà sữa hôm bữa đưng cái cô nàng "cười ko sao quên được" Nhi đó, ngẫu nhiên hay quá trùng hợp trong ngày chủ nhật lộp chộp, cô ta đang ở đó tán gẫu với các cô bạn gái của cô, Nhi cười lơ tơ mơ, làm lòng Zafar cứ quẩn lên lái xe loạng choạng xem tông bà bán bơ.

Vì đang tơ tưởng nên gặp phát là choán ra đó, chút nữa là Zafar phải treo chân giò cắn mình nằm ườn ở trong bệnh viện rồi, nói chung là chắc cặp sùi quắt gãy ra làm đôi làm tư luôn rồi

Tội bởi ta nói mê gái là hại nhiều phước ít...zời mới biết là muộn biết bao nhiêu,suýt chết tới nơi chứ chẳng chơi

Sắp phát điên vì cái nụ cười đôi mươi của cô nàng, mà ko biết có phải mình đang điên lên vì nụ cười đó hay ko hay chỉ là đang bị chạm vào cái dây ngay trong tâm sinh lý, Zafar cuối cùng quyết định gọi điện thoại cho Quang làm một việc rất là manly, rất đẳng cấp, rất sao nam tính

Là đi...

Nhào vô quán trà sữa (ơ bây...là seo vậy ta!?)

để chi nè...?

Đề đi xác định vài chuyện...mà người ta ko thể nói ra lời

Ôi sao quá chuẩn men, vậy mà Quang nhà ta vẫn đồng ý. Pó tay chấm muối, ăn chay cái coi!

Chắc tại ông này cũng rảnh, Zafar rủ đi chơi nói chuyện uống nước mà ko phải trả tiền, Quang đồng ý cái rụp liền ko cần đến nửa giây

Lâu mới được hưởng của chùa, đặc biệt là tên quý Zafar này ko bao giờ chịu chi cái gì cho đứa bạn thân của nó. Nên là muốn thử qua một lần, ko biết uống trà sữa xong rồi có trúng độc ko bây? Nghi dừ lắm nghe...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Chapter 6

" Ê, hình như bên kia nhìn quen quen, " một cô gái ngồi bên dãy bàn trong đám con gái lên tiếng tò mò

" Woah, cũng dạng hot boy nè mấy bà! " Thêm một đứa chêm thêm, cười soi mói bàn tán với nhóm bạn gái mình về những người mới vô quán ngồi gần đó

Thì như phản xạ tự nhiên, cả nhóm rù nhau nhìn, thì Nhi cũng băng quơ nhìn theo, và rồi thì cũng quen

" Khỏi bàn, tui biết rồi nè, một tên trong đó học chung lớp chuyên Anhcủa tui chứ đâu, tên tây đó nghe, Zafar gì nè " Trang, bạn khá thân của Nhi, sau khi nhìn kỹ thì biểu hiện có vẻ đã dần phát hiện ra người học chung lớp

" Chung trường cả đám, chắc chắn sẽ có cơ hội tiếp xúc, trò chuyện, bắt cá mồi cua bên kia hehe. " Nổi hứng mê trai, một cô nữa nhảy vô cất lời, rồi cả đám chụm lại cười, coi đứa nào mê trai hơn đứa kia. Nói chung đám con gái khá nhân rồi, chỉ ngồi lê đôi mách, bàn nhò to chuyện người ta. Nói gì thì nói, là con gái mà k nhiều chuyện thì mới lạ, với lại bạn Nhi toàn là đám có tiếng học giỏi, đứa nào cũng giỏi theo môn riêng của tụi nó, chỉ Nhi là giỏi toàn diện tất cả các môn. Chung quy, đẳng cấp của đám bạn của Nhi k thua Nhi nhiều bao nhiêu, thuộc hàng có sắc có tài.

Giữa lúc cả đám nhìn con người ta chăm chăm, Nhi lại theo đuổi dòng suy nghĩ của riêng mình, Nhi đã khai thác được vài điều hay ho về người k mấy xa lạ ngồi khác bàn kia trong cuộc nói chuyện tưởng chừng như vô bổ với mấy đứa con gái với nhau. Ra là tên tây gì đó, còn kể lóp cô, biết được tên tuổi thì Nhi cũng thấy khá thú vị.

Tiếp tục bàn tán về bàn bên kia, đám con gái cười giòn tan với nhau. Nhi bây giờ mới cảm thấy khó chịu, cô thật muốn dời khỏi bàn đi chỗ khác ngay lập tức. Cô dĩ nhiên là đang xấu hổ thay cho mấy đứa bạn mình. Có cần thiết phải làm quá lên vậy k? Thật là đang mất mặt quá sức.

Mê trai gì mà mê trai quá k biết - Nhi chỉ biết nhìn lướt qua lắt đầu

Nhi nhắc nhở nhẹ: " Thôi đi mấy bà, bộ k thấy kì hà? Để người ta yên đi "

Cách bàn cùng tâm nhìn đó

" Zafar! " Quang lay lay tay người bạn đang cầm cuốn menu phấn khích

" Gì...?! " Zafar chăm chú lẳng lẳng dò menu

" Tui cá là tụi con gái bên đó nó thích mình, nhìn coi " Giật giật tay Zafar, trong khi đầu Quang đang quay cười sõi lõi với bên đám con gái

Hạ menu thấp xuống chút, Zafar liếc qua nhanh như laser, phong thái như chưa giây nào k kèm sự lạnh lùng

" Lũ khùng, bận tâm làm gì. " Zafar quăng cho Quang vài tảng đá ngay lúc anh ta đang tự tin vào nét đẹp 'bất mất' của chính mình

" Vô tâm. " Quang chê Zafar, rồi anh tiếp lời " Đầu cũng là ý trời, trời sinh mình đẹp, thì mình tội gì phải... " Nói tới đó rồi bị đám con gái cười cười làm phân tâm, tặng cho các bạn nữ đó cái nháy mắt đưa tình

Zafar rợn mình với chất của gái của Quang cộng với vẻ tự tin về bề ngoài của anh ta. Quá show off.

Có lẽ vì vẻ tự tin quá tràn đầy của mình nên Quang luôn luôn được sự chú ý với các bạn nữ khác. Đôi khi, đây là điều làm Zafar ghen anh chàng bạn thân của mình.

Vừa mới được người phục vụ đem hai ly trà sữa ra, chưa được thưởng thức thì đám con gái bắt ngờ kéo tới bàn 'hỏi thăm' này nọ

" Chào bạn, mình là Trang, chúng ta học chung lớp với nhau đó, làm quen nha " Một cô gái tên Trang nào đó đột nhiên hiện diện chia tay ra trước mặt Zafar, Trang nở nụ cười thân thiện.

" Chào, mình là Zafar, rất vui được làm quen " Zafar vẫn cố gắng thân thiện bắt tay lại và cười gượng trước mặt Trang mặc dù việc này là khá phiền phức với mình.

Cũng tại Quang mà Zafar phải khổ, bị làm phiền vốn k mong muốn

Coi như công sức của gái của Quang bị đổ sông đổ biển hết, Quang khờ mặt ra chứng kiến kết quả cuối lẳng xẹt. Mới niệm ra một điều hiển nhiên với Quang là con gái quá phức tạp, đừng dung đón nhận tình cảm của mình nhưng đâm ra lại đi đem thích và quan tâm người khác. Đặc biệt, đây là Zafar cơ mà. Rõ ràng là 'thăng' cô bạn thân của Quang, người cực kì lạnh lùng, khó tính, khó hiểu, khó gần, quá nhiều chữ khó懂 vào một người duy nhất. K phải là Quang lên án Zafar, nhưng luôn luôn bị Zafar vô tình hớp tay trên dù Zafar k hề có ý với lũ con gái đó. Chả hiểu sao...

Quang thề với lòng là Zafar chưa bao giờ khiến Quang phải GATO hay phải vứt bỏ tình cảm anh em từ nhỏ tới lớn, lúc nào Quang cũng hết mình với tình bạn này. Nghĩ lại, việc chuyển trường của Zafar có thể còn hơn sự đổi mới mà Zafar mong muốn, cảm giác như Zafar làm như vậy để Quang cảm thấy thoải mái hơn trong những việc liên quan tới các bạn gái ở trường cũ của họ.

" Còn mình là Quang, chào, làm quen luôn há " Quang nghĩ mình đã im lặng đủ lâu khi nhìn người anh em khốn đốn xử lý việc của gái k thành của mình, nhảy vào để giúp người bạn, cùng lúc đem sự thu hút trở về mình, Quang cười với nụ cười toả sáng nhất có thể để làm quen với đám con gái trong số đó có Nhi, cô ấy lấy đi sự chú ý của Quang trong bất chợt, dĩ nhiên là Quang rất thích điều này. Như Zafar, con gái tỏ tình thì nhiều, ngược lại tự bản thân mình đi tỏ tình thì rất ít, chẳng qua là dù có làm, Quang cũng làm cho vui vậy thôi, bản chất rất phong lưu đa tình, Quang chưa hề có ý định nghiêm túc với ai cả. Nhưng Nhi...

Cô ấy có nét đẹp tự nhiên, mộc mạc, nhìn vào là biết đẹp, đẹp từ trong ra ngoài, k giống kiểu rỗng tuếch như các cô gái khác chỉ có bề ngoài mà não lại phẳng bên trong. Nhi đẹp, thật đẹp một cách sâu sắc, đẹp trong kiểu ẩn chứa nhiều điều để đứng con trai phải biết nể phục đứng ngồi không yên.

Đây là dạng hiếm có khó tìm, Quang tự nhủ là chắc chắn phải có được Nhi, mặc tình thế có như thế nào đi nữa, Quang phải có cô gái đó.

Mặt Quang đầy hào sắc, Zafar tin mình chẩn đoán đúng tình cảnh là Quang đang có tình ý với Nhi. Thực là chính mình lại k hiểu hết tâm lý mình, lòng Zafar như bị ai chọc lừa, nó cứ bùng bùng lên khi tự mình tìm thấy trong ánh mắt Quang có tình cảm gì đó đặc biệt với Nhi. Đồng ý là Zafar chưa biết gì

hết về cô nàng Nhi, cũng chưa tiếp xúc nhiều đến nỗi đi 'ghen' với người bạn thân nhất của mình, nhưng sao vẫn thấy khó lòng ngồi yên để cho Quang tiếp tục ánh mắt đó với Nhi.

Nhi xem ra chỉ thích quan sát nhìn bạn mình trò chuyện, cả nhóm nói chuyện với anh chàng Quang trong rôm rả lắm. Nhi chỉ đứng ở bìa, còn quan sát thêm cái tên ngồi lẳng lặng kia làm gì. Cô cười thầm, người gì đâu, nói chỉ đúng một câu giới thiệu, rồi im ru luôn suốt cuộc nói chuyện.

Dần dần cô cảm thấy mình không thuộc về không gian chào hỏi quen biết đó, cô có công nhận mình là người out-going nhưng cô luôn tự kiểm soát mình, không làm gì đi quá trớn hơn giới hạn dự định. Giả vờ, bỏ cuộc nói chuyện, nhìn vào điện thoại một mình, Nhi kiếm cớ rút cò rồi khỏi chỗ đó.

"Uhm, bye nha, mẹ mới nhắn tin" Nhi giơ tay lên làm khẩu hiệu mình sắp phải đi, dùng điện thoại làm công cụ trợ giúp

"Ừa, đang nói chuyện sao phải về" Quang chớp liên tiếng hỏi Nhi

"Uhm, phải về tại mẹ nhắn tin triệu hồi rồi" Nhi tỏ ra cũng khá thân thiện nhưng đó là tự nhiên như phép lịch sự, không giống con gái bánh bèo thích diễn cho có rồi thôi. Như vậy thôi mà Quang đây cũng đã lung lay.

"Thôi vậy, bye bà" Cả nhóm chào tạm biệt Nhi, . "Về nha mấy cưng" Nhi đặt tay nhẹ lên vai Trang nhìn chung vào các đứa bạn, cười tươi tán thông báo ra về.

Để lại ấn tượng đẹp với nụ cười của mình, không những thế Nhi còn quên chào hai người ngồi đó để họ nhìn say mê trước sự ra đi của cô

Tuy có tiếc nuối khi thấy bạn mình về sớm, nhưng trai vẫn còn ngồi ngai gì tiếp xúc, đám con gái thấy vậy thì cứ tấn công. Không biết có phải vì quá giỏi quá tài cho nên không ai theo đuổi được mấy nàng lọ lem đang ề-ơ-ê-sắc->ê này đây, hay là tại vì mấy cô nàng này tấn công con trai người ta quá, đâm ra người ta sợ chạy mất dép rồi FA vững vờ ra đó.

Nhi cảm thấy xấu hổ cho bọn họ quá sai chút nào, không biết đối với ai sẽ như thế nào nhưng sẽ diện với Nhi luôn đi đầu.

Lẽ nào bọn con gái đó, có background là con nhà giàu, có tri thức học giỏi, tự sinh ra cho mình cái quyền để 'nắm thếp' con trai khác. Có lẽ họ quá quen với việc này nên không nhận định được mình đang làm gì và hành động ra sao.

Nội tâm Nhi khá là sâu sắc, nhìn một cái là Nhi đã thấu tất tần tật mọi chuyện đang trôi dạt vào đâu, cách Nhi bề thuyên minh vào hướng muốn đi quả thật là không khó với cô. Quá chừng chắc cho một cô gái chỉ học lớp 11 thôi, thật Nhi cũng không quá trẻ để hiểu biết chút ít về sự đời bởi lẽ một cô nàng khá mê sách như cô thì luôn có cho mình một góc riêng để suy nghĩ cho những điều chính chắn cho hiện tại và cả tương lai.

Sở dĩ Nhi chưa muốn có bạn trai là vì cô nghĩ việc đó không thích hợp với mình, cô cũng không có hứng thú với việc bị cuốn xoáy vào tình yêu không có tương lai của tuổi học trò ngây thơ khờ dại. Suy xét cho cùng không phải là vì không thích, mà nói quơạch ra là Nhi thích cảm nhận nó trong sách hơn là ngoài đời. Bởi ai cũng biết sách và đời là hai thứ luôn đảo ngược với nhau. Nhi vẫn trong sáng vẫn hồn nhiên và vẫn bình yên chỉ những khi cô được lướt qua các cuốn sách của mình. Còn ngoài đời, mà ngây thơ như nai tơ với các anh, thì cho cô xin thôi khỏi.

Nhìn theo bóng khuất Nhi, Zafar cũng muốn bắn ra khỏi đây ngay lập tức. Zafar đã thấy quá đủ với các cô gái ở trước mặt mình. Zafar còn chưa kịp xác định được chuyện mình muốn xác định mà. Ngồi đây chỉ tốn thời gian, đi cho xong.

Nghĩ là làm liền, Zafar lấy lý do có chuyện phải đi, để Quang đan kết mối quan hệ với mấy cô kia, còn Zafar chuồn sớm theo bóng Nhi.

~~~~~

Lướt đi dạo, có người có ả ý đi dõi theo Nhi, cô chú ý đằng sau mình và nhận thức được có thêm một cái bóng khác lái chiếc xe gắn máy rẽ xe chậm rãi theo mình

Âm mưu gì đây, còn leo lẻo theo người ta, nặng chạn chạn mà đi sao quá gian

Một hồi, thả bộ dọc vài ven đường, vẫn nguyên một bóng theo sau.

"Đi theo tôi đã chưa?!" Nhi cắt đoạn dừng lại giữa đoạn đường, hỏi gắt gỏng

Bối rối, Zafar không biết phải phản ứng cách nào để đỡ được vụ này, tự nhiên thậm trách mình làm điều mà không suy nghĩ

Có nhiều cách để xác định tâm lý, điều gì phải bắt buộc theo dõi người ta. Zafar tự trách mình quá ngu xuẩn trong khoảnh khắc thiếu kiểm soát làm mình bây giờ bản thân phải thơ thẩn.

...

Thoảng qua thời gian chờ đợi câu trả lời, dường như Nhi cho Zafar cơ hội để chứng tỏ bản thân với cô là Zafar không tệ như trong suy nghĩ đang hình thành của chính mình, cô hoàn toàn đi thẳng về phía trước để cho ai đó có thể cải thiện bản thân tốt hơn

Cơ hội chỉ có một, liệu Zafar có thể làm hình ảnh mình tươi sáng hơn với cô nàng Nhi khá thông thạo ở ngay cách nhìn và suy nghĩ này?

Thì chờ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Chapter 7

Cũng có cảm tình ngay cái lúc Zafar cho cô mượn cái áo mưa, cái cách Zafar xong ra mưa bỏ soọc áo mưa vô người rồi đưa cô, có làm cô cảm động...suy nghĩ vẫn vơ về vài thứ lãng mạn vô căn cứ.

Tuy...? Sao lại tuy nhỉ?

Dù vậy, ai trong hoàn cảnh đó khi thấy một cô gái mỏng manh trong trời mưa toi tành đó cũng phải dịu lòng mà giúp đỡ,

Cho nên, Nhi tự nhắc sẽ xoá bỏ hình ảnh đó ra khỏi trí óc mình

Nhi k dại khờ tới mức đó đâu, mà tin vào tình yêu ảo tưởng nào đó, mấy dạng yêu ngay khi trời mưa đang dờ dỏ à, tuyệt đối là không bao giờ với Nhi, với lại cô cũng đã biết Zafar là con gái, con trai cô đã k thêm màn tới nói chi tới việc quen với con gái như Zafar.

Mặc dù Nhi đã biết và từng chơi xã giao với đa dạng người khác nhau, kể cả những người như Zafar, cô ra xã hội nhiều cộng cái là cô khá hoà đồng ở đời, những điều này k làm cô thấy khó chịu chút nào khi gặp một người khá "đặc biệt" về mảnh giới tính, nhưng cô lại thấy nó k nhất thiết phải dính líu tới cuộc sống mình, rồi cô để nó trôi nhanh đi qua cuộc sống mình như chưa từng liên quan đến nó

Biết vậy, nhưng vẫn k thể thoát khỏi những gì liên quan tới cái mà người ta đặt cho vài loại tên phong phú như là định mệnh tiếp theo là số phận rồi sau cùng là kiếp trời và còn vô số thứ khác nữa. Cho cùng, nói chung một câu cho dễ hiểu là cuộc đời con người không thể tránh những thứ mà ta không ngờ

Nhi gặp Zafar cũng vậy, Nhi chưa từng lên kế hoạch cho cuộc gặp gỡ này bao giờ, mà sao cứ bám lấy cô là sao...

~~~~~

Tức cho bao nhiêu lần dừng lại, và hỏi thẳng mặt, tên kia cứ nhìn lơ đãu

Già điên à?— Nhi tự hỏi

Rõ ràng là biết nhau, một câu chào hỏi chưa tới nơi nào, còn làm bộ làm lơ với cô

Ghét thì k ghét tại có biết gì nhiều đâu mà ghét, ưa hay không thì chắc chắn là giây phút này là 0 rồi đó, Nhi biết như vậy, không là chắc luôn 100%

Thôi kệ mấy đứa k được mấy bình thường, giờ này nắng quá mà, chạm dây cơ não là khả năng rất cao

Nhi tự nhủ, đi tiếp

Rẽ vào ngã đi vô chợ, Nhi cần mua vài thứ giúp cô người làm nhà mình để nấu mấy món ngon cho nhà, tuy con nhà giàu thế thôi, Nhi có sở thích khá bình dị đến lạ thường so với các cô tiểu thư đài các khác là cô rất chuộng việc leo thang vào bếp cùng cô người làm tự học nữ công gia chánh, song song đó thú vui của Nhi là đi dạo chợ và tự mình mua những món đồ nấu nướng để khi về nhà cô có thể chế biến nó với cô người làm của mình

Luôn luôn được com nước dựng lên tới miệng, Zafar chưa từng phải chạm móng tay tới bất cứ việc gì liên quan đến vấn đề nấu nướng, huống chi là đi chợ, tới rồi mới biết đi chợ nó giã man thế nào, đi chợ là cả một nghệ thuật chứ chả chơi, nó công phu ghê gớm

Chợ thì tấp nập, người người ra vào vô số kẻ, đi tới nỗi Zafar thấy chóng mặt, ngợp thở. Nhìn qua các bà ở chợ, sao bà nào bà nấy ăn nói quá sỗ sàng, việc buôn bán ở đây thì sao nó cứ nháo nhào ra hết, dòng phương tiện ở đây hơi khó, cả việc đi bằng một chiếc xe gắn máy là việc khó vô cùng tưởng

Người đi chợ cứ đi bỏ vào xe Zafar, đi k được, nhit tới k xong lùi về là cứng ngắt, cuối cùng phải cố gắng đi qua chỗ gửi xe gần đó rồi mới quay lại tìm Nhi

Nhưng có ai lại đủ khờ để đi chờ kẻ mà lơ mình từ tập đầu tới tập cuối...Nhi đã đi khuất vào chỗ người đông đúc ấy trước khi Zafar có thể quay lại

Zafar dò đầu gãi tóc mãi tìm lằng quảnh vẫn k thấy Nhi đâu, bị thúc vào người hết chỗ này tới chỗ kia, làm như người ta đi chợ là đi ngang không thôi sao đây, mà đứng tới đứng lui, k hề chừa space ra để thở nữa

Ở trong một góc nào đấy ở chợ, lò hoá ra lò lợ đi theo cô, nhớ sao k cái hôm ở nhà sách cũng quảng cho cô cục lợ thấy ghét đó, con gái quê là khó huê, coi như trả đũa cho xong, Nhi phát cười khề đặng sau tên ấy, cái tên mà hay lò cô đi hết lượt này qua lượt nọ, xem hần khổ sở thể nào tự đưng làm cô vui khó tả

Nhi cười nhẹ khe khẽ sau lưng mà có ai biết dù Nhi có ác cỡ nào, có cho bao nhiêu người đứng nằng chờ mình tìm mình, thì Nhi vẫn luôn dễ thương như ngày nào, cô ấy vẫn luôn đẹp bất kể mình đang ở đâu hoặc trong tình trạng gì

Vui thì vui như thế đó, nhưng sẽ sắp tới nơi nếu ko đi chợ cho xong vì tới nay cô sẽ k có gì mà ăn, đói là đói cả nhà. Biết vậy, cô lãnh đạm quay về với việc mà mình cần phải làm. Nhi thờ ơ quay đi

Mặc kệ cô chứ ! Hừ...

Cực thiệt, mồ hôi mồ kê tuông ra đầy mặt mà cũng còn ý định đi tìm ai kia, Zafar tự thấy mình có vấn đề sao sao đó, đứng lại trầm lắng kiểu như vạn vật bất đầu chế độ pause dành cho Zafar vài giây lay hoay để nhấn nút play, để tua lại sự kiện, và để tự lắng thấu hiểu điều mình cần hiểu. Có phải chăng chỉ là phút thoáng qua, con gái thích Zafar đâu có ít, việc gì phải tìm thứ vốn không dễ tìm. Thôi thì...

bỏ đi, cần gì, muốn chi, thì dẫu gì thì cũng gì, chắc k tìm nữa, vậy thôi!

(00oo00)

Cả ngày chủ nhật trôi qua thật khề thật nhẹ, Nhi vui lòng được có buổi tối ẩm cúng ăn tối với mẹ còn được trả thù tên hay lợ kia, vui không thể tả được. Cô yên a rủ vào giấc sâu vào cuối ngày chuẩn bị cho ngày đi học đầu tuần.

Chấp nhận dứt khỏi cảm xúc vẫn vương đó, Zafar tàn mạn đêm Sài Gòn chủ nhật với mấy cô cậu gạo cội giàu có bao nhiêu thì quậy phá bấy nhiêu ở trường cũ, trong đó cũng có Quang.

Tuy nhiên, lưu ý đây là Quang và Zafar chơi với tụi giàu cùng lứa cùng thời này chủ yếu vui là chính, chứ không xa đoạ như tụi nó, theo một lẽ tự nhiên nào đó Zafar và Quang sinh ra là để nhắc cho nhau là không để bị cảm dỗ vào thứ hư bỏ của tụi nhà giàu, vì thế tình anh em chính nghĩa đã kéo dài từ cái ngày mà thuở chúng mới chập chững bước vào mẫu giáo trẻ thơ tới thời thanh thiếu niên vừa trở nên chính chắn, vừa biết suy nghĩ cũng như biết lúc nào nên dừng lúc nào nên lui

Đỉnh chính trước, các bạn đừng nên nhận xét vợ dũa cả nắm kiểu bọn nhà giàu thì luôn đi chung với những tụi hư đồn, lê tha, ngồi ăn ở không chơi sáng đêm phá của cha mẹ, cái đó chỉ là đại đa số, tiểu số có thương tình chừa lại Zafar và Quang, cũng hên, không là chắc hư cả lũ

Quang cũng còn mơ tưởng về Nhi, k trùng độc trà sữa khi đi với Zafar, mà trùng độc nụ cười và nét đẹp duyên dáng của Nhi. Hần là làm sao quên cho được nét đẹp duyên dáng ấy của Nhi

Đường tối, đêm gần khyua, cả bọn phóng xe hóng mát, có đũa này lên ý kiến đi bar cho vui

Bar Barocco, một quán bar quá nổi tiếng với giới trẻ Sài thành, nằm ngay đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa, đây là quán bar thường lui tới của cả đám, hể đũa nào nhắc một tiếng đi bar, là y như rằng cả đám hiểu là lôi nhau ra đây để quậy tung bùng

Vì có đàn anh chống lưng nên cả bọn dù hơi nhỏ tuổi theo quy định cũng được cho qua, chấy hết mình với những bản nhạc sôi động, uống các loại mix drink, la hét thả ga, một đêm chủ nhật tận cùng

Đến khi ra ngồi với nhau ở góc bàn nào đó trong bar, Quang lại luôn miệng nhắc tới Nhi, cái miệng cứ Nhi này Nhi kia, còn hỏi Zafar thấy Nhi thế nào, và vài câu đại loại vậy

Mặc dù k muốn câu nệ với người anh em của mình, nhưng đây là một người Zafar thật lòng ko muốn nhắc tới hiện giờ, Nhi cho Zafar đứng nằng mệt mỏi, thêm cả vụ đi chợ lòng vòng, Zafar đã quyết định hần hồi là đang muốn quên và sẽ quên Nhi trong thời gian sớm nhất

Thực ra con người ta sống đâu nhất thiết phải đụng tới những thứ cảm xúc liên quan tới việc tình cảm rung động. Quên Nhi vẫn là hay nhất vì cuộc sống còn nhiều thứ khác rất hay rất đáng để nhớ không quan trọng hoá việc yêu đương sẽ làm đơn giản hoá mọi thứ theo một cách tự nhiên nào đó

" I have seen better " Zafar cười nhếch mép chế nhạo chỉ trích Quang, còn tự mãn so sánh Nhi với các cô gái từng đi qua Zafar, phát biểu như kiểu những cô gái đó Zafar từng thấy còn tốt hơn Nhi

" Shh, no one is like this one, man! Guarantee! " Quang nâng ly cùng với ly Zafar một cái nói móc, và cam đoan rằng chưa từng thấy ai như Nhi

" Mù quáng quá, Quang à " Zafar giả như dân hiểu biết từng trải về con gái. " You just gotta get out there more often, dude. That's all. " Zafar vỗ vai khích lệ Quang ra ngoài nhiều hơn để chứng kiến nhiều cô hơn để so sánh con gái tốt hơn

" Like you know better, bro " Quang ngă người đưng vai nói câu không hề shock nhẹ hơn thế, cách nói là làm như Zafar biết nhiều hơn Quang không bằng

Quang thì có vẻ rất thích cô nàng Nhi, Zafar thì rành rành chỉ trích Quang về việc này dù có đôi khi lòng cũng xuôi về nàng.

Thực ra, Nhi là người như thế nào mà để hai người anh em chí cốt đối mặt nhau như vậy?

Trong lúc đó, bài If I Had You được Dj chơi cùng ánh đèn chớp chớp của quán bar, như được giải thích mỗi tơ lòng rắc rối của những người bị Nhi gây ra thương nhớ đến nằng dù có vô tình hay cố ý.

If I Had You — Adam Lambert (Lyrics) | Trích đoạn một khúc trong bài

♪ *The flashing of the lights* ♪

♪ *It might feel so good* ♪

♪ *But I got you stuck on my mind, yeah* ♪

♪ *The fashion and the stage, it might get me high* ♪

♪ *But it don't mean a thing tonight* ♪

♪ *But if I had you* ♪

♪ *That would be the only thing I'd ever need* ♪

♪ *Yeah if I had you,* ♪

♪ *The money, fame and fortune never could compete* ♪

♪ *If I had you,* ♪

♪ *Life would be a party it'd be ecstasy* ♪

♪ *Yeah if I had you* ♪

♪ *Y-y-y-you y-y-y-you y-y-y-you* ♪

♪ *If I had you* ♪

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 8

Chapter 8

Đồng hồ đã ra sức báo thức, chiếc điện thoại iphone của Zafar cũng đã hợp tác với cả 4 cái đồng hồ khác liên tiếp báo thức Zafar, nhưng vì đã rất "dù" từ khi về được tới nhà từ 4 giờ sáng, không chỉ đi bar không Zafar còn ghé vào ăn đêm ở đâu đó với đám bạn của mình rồi sau đó mới về tới nhà hân, chơi hết mình mà cũng mệt hết mình cuối cùng là ngủ hết mình

Zafar cũng biết nhắc mình là phải dậy sớm để còn đi học, tự biết là chỉ nên ngả lưng nằm lim dim một chút thôi

Nhưng...

Trề nổi duy nhất có 2 tiết à, bình thường đi học đã trễ rồi, nghĩ sao mà quậy tung bùng hôm qua mà tới được trường, đây đã là một kỳ tích với Zafar rồi

Lôi thân vào lớp với vẻ mặt vô cùng là kiệt sức, trước khi vào được tới lớp thôi là bị giám thị phát hiện phạt ở lại trường quét lá còn nộp bản kiểm điểm sau cuối giờ học

Úc chế lắm...! Là tại sao ko nghĩ cho Zafar là đã cố gắng lắm rồi mới tới trường đi học như thế này. Có biết là rất khó khăn mới mở mắt tới được, nỗ lực nào bắt viết tới 7 trang bản kiểm điểm, cộng với quét rác hết nguyên cái sân trường nữa

Chết tiệt.

Ra giờ chơi, Zafar mặt nhăn nhó ngồi dựa vào hành lang tường cố chép trước cửa lớp, chép hết trang này sang trang kia, thậm chí bà giám thị khó tính ko có lòng người

Bất chợt,

" Nói nhảm gì đó ?! " giọng nói thân thuộc nào đó cất lên trong tiếng ồn ào sen lẩn của giờ ra chơi

Trước mặt Zafar là một cô nàng mặc áo dài duyên dáng, học chỉ ngay kế lớp của Zafar thôi, cô ta đang nhìn xuống Zafar, nét đẹp cô ấy thật lung linh làm ánh nắng bị lạc chiều, và mọi ánh sáng đều được rọi lên cô ta. Nhìn cứ như thiên thần ấy!

" Liên quan gì tới bạn. " Zafar nói phũ sau khi thấy mặt Nhi, quyết tâm là sẽ quên cô gái tên Nhi rồi mà, đang cố gắng lăm đẩy mấy bạn à

" Tôi thích có liên quan đó thì sao. "

" Ai cần, đi chỗ khác chơi đi " Zafar lấy tay quất quất đuổi Nhi đi, ko thèm nhìn mặt Nhi

" Hừ, ai thèm! " Nhi chảnh lại, tên đó lại làm thấy ghét, chẳng qua là Nhi có chút tò mò xem tên đó có đen ra được chút nào ko khi mà đứng nắng lâu như vậy, trông trắng quá như vậy nhìn như ma chứ có hay gì đâu, còn trắng hơn Nhi nữa, người ta chỉ là tò mò thôi mà, làm quá!

" Coi đẹp, chứ nhiều chuyện " Zafar chắc lưỡi lắc đầu, tiếp tục ghi ghi chép chép, xem như vẽ đẹp ấy là vô dụng

Nhi để ý lại những gì mình đã thấy tên đó ghi trên giấy, hình như là bản kiểm điểm, suy ra tên này cũng lắm trouble, bị giám thị bắt vụ gì đây chắc luôn

" Đáng đời " Nhi bĩu môi đi xuống bậc cầu thang ra sân chơi bầu chuyện với các bạn của mình

Giám thị của trường nổi tiếng là cực "ác", bà như là "phù thủy" của trường, mặt bà không chút nào nhìn ra được chữ lương thiện từ mẩu, trường này ai cũng sợ bà, bà chỉ duy nhất ưu tiên cho những em học sinh giỏi, có hành tích cao, dù có một hai lần lỗi, bà cũng sẽ cho qua. Còn thường xuyên đi học trễ như Zafar thì khỏi bàn, còn khyua bà mới bỏ qua, bà sẽ phạt sát ván.

Tiết cuối cùng là tiết Zafar thích nhất. Đây là môn Anh, Zafar cực kì giỏi môn này, Zafar có thể "ace" nó mà ko cần cắt công học hành gì cả. Lý do là từ nhỏ đã được học trường quốc tế, cho nên tiếng anh đã vô tình lưu trữ hay nói một cách khác là thấm vào máu Zafar rồi. Khỏi học chi mệt thân, Zafar vẫn còn mấy trang bản kiểm điểm sót lại, viết cho xong để nộp bà giám thị nữa

Nghe tiếng trống là lòng Zafar nhẹ nhõm, đã chép xong tất cả cho bà giám thị, Zafar thở phào nhẹ nhàng như trút ra được gánh nặng ngày đầu tuần đi học của mình

Nhưng còn quét lá...thôi xong!

Zafar mới bàng hoàng đơ người với trách nhiệm còn lại. Học trường công, bài vở gấp bội, lắm trách nhiệm, nhiều lần thi cử, cả phạt cũng căng hơn. Zafar cảm thấy chán rồi khi chỉ mới chuyển chưa được tới hai tuần đây

Ai ai cũng tươi cười ra về vui vẻ sau một ngày học dài, còn Zafar phải ở lại quét lá

Quét lá nguyên cả cái sân trường là một công việc ko hề đơn giản, trường gì mà lăm cây nhiều lá, quét cả giờ đồng hồ vẫn chưa hết đồng lá cây

Zafar sượng người lại, ngồi nhóm lấy cây chổi lớn làm điểm tựa, tay chấm mồ hôi, bỗng có bóng ai đó đi tới

" Trả " Nhi chỉ chỉ nhẹ vai của Zafar, mặt quay chỗ khác, ko nhìn đến khuôn mặt của Zafar, bởi với một lý do quá đơn giản là cô ko ưa bản mặt hần

Nhận lại áo mưa của mình là Zafar đủ biết ai rồi, cũng ko cho mình nhìn đến nét mặt Nhi, Zafar chỉ lấy áo mưa lại thật nhanh, rồi quăng nó xuống đất ngay kế bên mình, ra về bất cần

Thì cũng đâu có đứng xa là mấy với tên kia đâu mà ko biết hần vừa làm gì, Nhi bực mình mà vẫn giữ trong lòng, Nhi bước đi ko ngoảnh lại

Tự hỏi mình thật ra đã làm cái gì mà cho hần ghét bỏ mình tới vậy, tự hỏi thì tự trả lời, thực chất có làm gì đâu, bước đi của Nhi có sức nặng đáng kể nhưng chỉ cô mới biết, tên kia làm cô hết sức tò mò, ko lẽ có ân oán gì tới hần, trước giờ cô rất biết sống, ko gây thù chuốc oán với ai bao giờ

Lẽ nào...

vài lần đụng chạm đó làm hần ta phát điên tới vậy sao?

Thứ khùng

~~~~~

Dù có cố gắng dậy sớm hơn hôm qua, Zafar vẫn đi học muộn. Chỉ muộn hơn giờ vô học một chút xíu thôi mà vẫn bị "phù thủy" trường bắt gặp, thì

thường lệ là phạt, kỳ này ko chép kiểm điểm trang này qua trang khác nữa, bà ấy chuyển sang rửa dọn nhà vệ sinh trường, không thiếu luôn việc quét lá, à không quét lá là cả tuần đấy vì lý do quá sức dễ thương là Zafar ko mặc áo dài ngày đầu tuần chào cờ, Zafar cũng nêu ra ý kiến của mình là vì thế nên Zafar ko nghĩ là mình cần mặc áo dài để chào cờ, ai dè bà "phù thủy" bảo là dự định sẽ chỉ phạt Zafar một ngày quét lá thôi mà vì cái ko hợp lý, bà ấy gia hạn cả tuần. Thế mới chết chứ!

Tức mình nhưng ko dám hó hé thêm một câu ra hồn, bởi trường có quy định là có thể cởi áo dài sau khi chào cờ rồi mặc đồng phục, rất đúng hoàn cảnh tại vì Zafar vốn đã đi học cực muộn, áo dài đáng lý ra là ko nhất thiết với Zafar tại Zafar có ở đó chào cờ đâu mà phải mặc

Vốn dĩ học trường công là vì thích áo dài, nhưng Zafar thích hơn khi nhìn người khác mặc, chứ Zafar ko có ý nguyện mặc nó lên người

" Ủng công chuyển trường, phạt lên phạt xuống " Zafar dọn đã xong các phòng vệ sinh, xong cô vẫn phải quét lá tiếp, bộ dạng Zafar lười ra đó ngán ngẩm nghĩ tới những ngày sắp tới của mình tại ngôi trường THPT chuyên này, nếu mà cứ như thế này thì chắc là Zafar sẽ chết trước khi chạm được tới lớp 12

Nhắc tới THPT chuyên mới nhớ, với sức học của Zafar thì sẽ k bao giờ có đủ căn cứ để chuyển qua trường THPT công bình thường nữa nói chi là trường THPT chuyên của thành phố, nhưng vì Zafar có khả năng hiểu biết tiếng Anh cực giỏi, nó bù vô những điều thiếu hụt còn lại, với lại học trường quốc tế đâu khó để đạt điểm cao toàn diện, nên Zafar đâu cần phải ra sức học như những con một sách một vở bình thường

Zafar chưa từng gặp trường hợp nào mà khó nan giải như khi đi học trường THPT chuyên như thế này, mà chọn cái trường này cũng có ý riêng của Zafar chứ k phải k...

Flashback

...Một ngày đẹp trời nào đó, đang trên đường đi học, ngồi trong chiếc xe hơi nhà, ko biết trời định hay sao, xe chạy ngang qua ngôi trường hiện giờ là trường Zafar đang theo học, tình cờ lướt qua một hình ảnh đáng nhìn để nhớ và để lưu giữ mãi trong đầu, khi đó có một cô gái áo dài thướt tha nào đó, cùng bước đi bộ cùng một nhóm con gái nào đó, những gì Zafar thấy chỉ là tầm lưng của cô ta thôi, ánh nắng mặt trời dường như rất ưu ái cô ta, chiếu sáng thân hình cô ấy với nét đẹp như thiên thần à chưa đúng lắm là thiên thần áo dài trong thân hình mảnh khảnh dễ nhìn nhưng khó quên...

End Flashback

Thì đó, đó là lý do chính xác tại sao Zafar chỉ chọn ngôi trường này thôi vì biết chắc là cô gái đó đang học trường này. Nhưng từ khi đi học tới giờ vẫn chưa gặp được cô ấy. Không biết cô ấy trốn đâu mà trốn kĩ như vậy...

...

...

...

Hay chỉ là ở ngay đó mà Zafar không chịu mở mắt to ra mà nhìn? Hay có lẽ cô ấy ở đấy, gần rất gần đấy mà nhưng lại xa tầm với giữa những sự biến đổi của cuộc sống

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Chapter 9: Bắt ngờ cái ôm tay

Thì là thứ ba cuối giờ quét lá, là thứ ba ngán tận cổ

Là thứ ba...

Gi đó...

Không đúng. Mà là thứ nào ngày nào cũng gặp

Nhi..

Cô ấy là lớp trưởng kể bên lớp tự phụ, tự kỳ, tự tất cả cái gì có thể tự

" Cảm ơn. " Zafar thấy ló ló khi có ai đó đang chỉ chỉ vai mình

Quay mặt qua, lại thấy Nhi tươi cười, mỗi lần như vậy mới biết là ngày chỉ mới bắt đầu khi gặp Nhi

" Vụ gì ? " Zafar cố gắng tập trung việc quét lá

" Vụ áo mưa " Nhi trả lời hồ hững

" K có gì. " Lòng Zafar lại lơ lửng, nhưng vẫn phải quét lá giữ phong độ cho nó cool. Quét là mà vẫn phải cool là sao ta ?

Tỉnh đi rồi, nhưng cái gì đó vẫn nán Nhi lại để mà...tò mò.

" Sao phải quét lá quái vậy ? " Nhi tò mò, chỉ chỉ vai

" Mắc mớ gì tới bạn ? " Zafar lạnh hắt vai ra, cầu trời cho cô ta đi cho rồi

" Như vậy là rất tệ cho thi đua của lớp bạn đó, biết k ? " Nhi mặc kệ tên kia có như thế nào nữa, dấn dò cho vui

" Gì ?! " Zafar phát bực khi cái cô gái này cứ phải chúm mũi vào việc mình

" Bộ bẩm sinh nói trọc lóc rồi hả ? " Nhi trách. " Tui nói là ở... bị phạt nhiều ớ, k tốt cho thi đua của lớp cô. "

" Quan tâm người khác chắc cũng là bẩm sinh của Nhi à ? " Zafar hỏi lại cho shock chơi

" K phải ! Tui lo cho lớp của nhỏ bạn thân tui thôi, nó cứ phàn nàn làm tôi chán...hmm... ! " Nhi thở dài " Trang đó, chắc cô biết nó mà. "

Thực ra, Trang lúc nào cũng khen Zafar bên tai Nhi. Chẳng qua Nhi tò mò muốn coi Zafar tốt được cỡ nào mà được lòng nhỏ Trang...nghe nói giỏi môn Anh, đẹp "trai", dễ nhìn, có phong cách, khá cá tính, mà nhìn sao, Nhi k thấy được những đặc điểm đó

" Cô chơi bạn cũng nhiều chuyện dữ " Zafar nói bực, " Y chang cô " *cười đều*

" Nè ! " Nhi mới nhận thấy Trang nó đui cỡ nào mà ngày ngày khen tên này

Zafar dường như càng muốn Nhi đi về cho rồi, cứ im lặng quét lá vào chân Nhi

" Muốn tôi đi thì nói thẳng đi " Nhi dậm dậm chân ra " Xin lỗi, phiền cô quét lá, tui sẽ k nhiều chuyện nữa, chào. "

" K tiền " Zafar cứng lạnh với nàng Nhi

Tiếc là mình đã cho tên đó biết tên mình, xem như chúng ta là người lạ từ giờ trở đi nhé

Nhi đi về mà tức lòng, nóng ran người, Nhi là cô gái có lòng tự trọng cao ngất ngưỡng, k hiểu sao hết lần này tới lần nọ, đều bị Zafar vùi dập

Có lẽ Zafar có cách để làm Nhi k thể phớt lờ như cách bình thường Nhi thường làm với những người khác. Cái gì đó rất lạ ở ngay trong con người đó, ở ngay trong Zafar, nó toát lên cái gì đó làm Nhi k thể bước qua nhẹ nhàng được...!

Đã thứ sáu, ngày cuối của tuần học, và vẫn như thế mà quét thôi. Sau khi tiếp xúc lần đó, Nhi đã tình nguyện bỏ mặc Zafar. Cho nên như vậy, Zafar đã k thấy cô ta đâu

Cảm thấy nhớ nhớ cái nụ cười đó, nhiều lúc thoáng qua ở giờ ra chơi, nhìn xuống hành lang chợt thấy nụ cười Nhi trong ánh nắng ban mai, đẹp làm sao, hồn nhiên làm sao, nhưng Zafar vẫn biết một điều là không thể. K thể tiếp tục những suy nghĩ ấy. Nhi cũng là con gái mà...làm sao mà mê thích như vậy được chứ

Đành lòng phải để sự yêu thích của mình trôi đi một cách trống rỗng, dù vô tình hay cố ý, Nhi đôi lúc cũng làm Zafar phải thúc dục chính mình đi học sớm hơn một chút, nụ cười đó là chủ nhân của những cái dây đứt trong lòng Zafar.

Đúng ra là Zafar k muốn nhắc đến nó, chắc tại Nhi cũng đã quên Zafar rồi, Zafar tự nhủ mình là vậy, là Zafar làm hơi quá chăng, hay Nhi cũng chẳng thấy Zafar đáng để Nhi phải bận tâm lần nữa

Nhi thích ở lại trường thứ sáu, để tu bổ lại lớp mình bằng những hành động nhỏ, sắp lại tủ đồ chẳng hạn, lau bảng cho thật sạch, kĩ lưỡng check từng ngàm bàn xem có rác không, và một điều k thể ngờ, ngàm bàn của Nhi là nhiều rác nhất bởi vì những tấm note tỏ tình hay được gửi lời tâm thư vào hộc bàn của Nhi, làm Nhi phải cực khổ dọn dẹp, moi ra, có thể hơi lạnh lùng, Nhi sẵn lòng đem chúng mà vứt đi k tình thương

Đã bảo là Nhi là một cô gái k thích mơ mộng vớ vẩn mà, cho nên cô hơi hẹp hòi với thứ gọi là lãng mạn vô căn cứ, cô sẽ k dành chút thời gian nào cho

chúng đâu, do đó các anh, lúc nào cũng lo về hồi âm từ Nhi, chờ từ lớp 8 cũng chưa có, bây giờ lớp 11 rồi cũng chẳng ai nghe gì được từ Nhi cả

Rồi các anh đó tự xem mình bị bỏ vào quên lãng, bị mất cơ hội, bị mất Nhi vào trong những thứ k thuộc về mình từ khi bắt đầu, k ai có thể trách được Nhi, k ai có thể oán được Nhi, chỉ biết tiếp tục yêu thích Nhi trong âm thầm

Đổ tất cả sọt rác xuống đất, ngay chỗ Zafar đang quét, Nhi đi trở về lớp, làm nốt phần còn lại để đi về nghỉ

" Ê ! Gì đây ?! " Zafar đứng hình không nghĩ mình sẽ thấy Nhi lần nữa, và có lẽ hơi bất ngờ khi cô ấy k còn màn tới mình nữa, đổ xong rác rồi đi

" Thôi kệ, chắc mình đã làm hơi quá lần trước " Zafar cũng tự biết để mà để Nhi đi

Nhi dọn lớp xong là Zafar cũng vừa hoàn thành xong việc quét lá cộng thêm rác Nhi mới đổ cả đồng cho Zafar dọn, k hiểu lớp trưởng gì mà thiếu ý thức, có cần Zafar méc cô chủ nhiệm của Nhi k, cần là Zafar làm rồi, cho Nhi biết tay với Zafar...

~~~~~

Cất hết công cụ quét lá, Zafar lấy cặp để trên vòng ngồi quanh cây cổ thụ già của sân trường, rồi thở dài ra về, cả tuần cực lực quét rác đã xong

Chào tạm biệt bà "phù thủy" đáng yêu, Zafar đã rút kinh nghiệm nhớ đời, để k bao giờ đi học trễ, quên mặc áo dài, cả việc cãi bả việc gì đó k đáng nữa.

" Nhi ! " Tự nhiên một anh nào đó sau lưng Zafar kêu tên Nhi trong sân trường, k biết tên đó nấp vào chỗ nào mà này giờ Zafar quét lá mà k thấy được, mà Zafar cũng mặc kệ đi trước, chuyện đâu phải liên quan đến Zafar

Đi tiếp.

" Zafar ! " Gì kì hông. Sao qua luôn tên Zafar là sao? Mà kỳ này là Nhi gọi tên Zafar mới ác chứ, gọi một cách dễ thương, ngọt ngào làm sao...làm chân Zafar cứng đơ, k đi thêm một bước nào được nữa.

" Chờ em với, chờ em về nè. " Tin hay k, đây là những lời lọt ra từ miệng Nhi, làm ginhư người yêu của nhau k bằng nữa

Hà ?! Sao hông hiểu chút nào hết— Zafar k biết cái clue tẹo nào, anh kia cũng clueless y chang Zafar

Nhi chạy nhanh đến bên Zafar, ôm lấy cánh tay Zafar như tình tứ lắm, cô vội nói khề nhìn Zafar thần cầu, " Đi, nhanh lên "

" Cô làm cái quái gì thế ?! " Zafar đứng yên một chỗ, bất ngờ với hành động của Nhi

" Shh..Suyt, nhỏ thôi, đi đi mà, năn ni cô luôn đó " Nhi tỏ ra lo lắng cố gắng kéo Zafar theo cùng cái ôm tay

Anh chàng kia nhìn hai người bất động, tim anh ta đã vụn vỡ ra từng mảnh, khi chứng kiến Nhi đi theo nhân tình của mình

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Chapter 10: Duyên thứ sáu

" Nè, sao cô làm dzậy ? " Zafar dừng xe máy mình lại ở một con hẻm nào đó gần trường, vì k có mũ bảo hiểm, đi xa e là khó với Zafar

" Làm là làm sao. " Nhi làm lơ tuột xuống xe

" Đứng lại. " Zafar nắm chặt cánh tay Nhi lại, " tui chưa nói xong, sao k trả lời đi ? " Tính chơi kế chuồn với Zafar à, đừng hòng

" Tại k muốn trả lời, bỏ ra ! " Nhi khó chịu né tránh ánh nhìn của Zafar, " Cô làm tui đau đó, buông tui ra coi "

Trái với ý Nhi, Zafar vẫn k buông, mà còn kéo Nhi vào sát người mình, phải hỏi cho ra lẽ mới được, " vừa nãy cô lợi dụng tui phải k ? " Zafar dò xét.

" Sao cô dùng từ khó nghe quá dzậy, chẳng qua là giả vờ với nhau thôi " Nhi bào chữa, nhưng k dám nhìn Zafar tới nửa lần, trong khi Zafar ở ngay trước mặt mình, chưa kể còn sát trước người Nhi

" Lợi dụng chứ giả vờ gì, cô cũng biết lợi dụng quá chứ, bộ coi tui dễ dãi lắm hả ?! " Zafar làm lớn mọi chuyện, cho nàng ta sợ, làm lòng Zafar vui vui, bị hôm bữa đứng nắng còn nhớ như in

" Ấy dzaa... Buông ra ! Đau quá ! " Nhi nhăn mặt tiếc thương cánh tay của mình, càng lúc Zafar càng bấu chặt hơn. Cũng biết tên kia mạnh hơn mình, Nhi yếu thế, đau quá Nhi xuống nước một cách dễ thương vô cùng, " Là con gái với nhau, bộ k hành sự mềm mỏng được hả ? Xin cô đó, tui đau thật mà "

" K buông ! Tui vẫn cứ nắm đó thì sao " Zafar cười thâm trong lòng, nhìn cô ta tội tội mà dễ thương làm sao cho được, ngu sao buông, Zafar tiếp tục cư xử thô lỗ, " Cô lợi dụng tui được thì giờ tui lợi dụng cô được. " Zafar ngang mặt cứ kéo Nhi sát vào người

" Tui la lên đó, tin hông ?! " Nhi tới bước cùng, phải thách lại cho tên kia sợ, cơ thể k ngừng chống cự

" Tha cô đó, " Zafar cười đều, thả Nhi ra

" Đồ bệnh hoạn ! " Nhi chửi thẳng mặt, giúp chút xú cho Nhi mà bị nắm tay lợi dụng tới nước quá đáng như vậy, Nhi liếc xéo ôm cánh tay đỏ lên vì Zafar nắm quá chặt

" Tui giúp cho em, mà em k biết ơn là gì à ? " Zafar đùa cợt bởi hồi nãy Nhi xưng em ẻm gì đó ngọt ngon lành trước mặt anh chàng nào đó cho ra phong thái, Zafar cũng thích, giờ đem ra lại chọc cho vui

" Đồ khủng, cũng đừng có xưng hô kiểu đó với tui " Nhi bỏ đi, lợi bộ về nhà

" Để sau đền ơn tui cũng được, kếp lóp nhau mà, sẽ gặp lại đó em à, bye em ! " Zafar chào cười Nhi

~~~~~

Cả weekend trôi qua mà Zafar như k thể quên sao câu chuyện ấy với Nhi, thấy nó thú vị làm sao, cái buổi mà Zafar được "nắm cánh tay Nhi thật chặt, giữ cánh tay Nhi thật lâu ấy." Đây là thứ để đêm xuống Zafar có cái để nhớ tới rồi cười cho vui, thực sự là ở càng gần Nhi thì có cái gì đó rất cuốn hút ở Nhi, từng cử chỉ, từng lời nói, Zafar rất thích và thấy nó rất đáng để thích

Nhi thì bận rộn với tùm lum chuyện, cô có quá nhiều trách nhiệm ở ngoài, nó cứ cuốn lấy cô, do đó, cô chỉ mong sao hoàn thành nó sao cho thật tốt, cô k muốn bị phiền nhiễu vì những việc k đâu

Ngoài việc làm bài tập, học đàn, học hát, Nhi còn phải tập cho buổi dance rehearsal của riêng mình.

Cuối tuần đã qua, đến khi những ngày đi học quay về, Zafar k tìm thấy Nhi đâu hết ở trường, ra chơi cũng k nhìn thấy Nhi ở sân trường, cứ ngỡ là nàng ta đang trốn mình

Thực ra, nàng ta còn ở ngay trong lớp mình ôn bài, vì tất cả các thứ mà giữ cho Nhi bận bịu, nó k để Nhi có đủ thời gian để học tập, Nhi bắt buộc phải kiểm thêm giờ ôn hoặc làm bài tập ngay trong chính giờ ra chơi, có lẽ Nhi là người khá chu toàn, dành cả thời gian ra chơi để học.

Nếu Zafar chịu đi qua lớp Nhi là sẽ nhận ra Nhi ở ngay ra đó thôi, Nhi có lẽ cũng sẽ quên Zafar như cơn gió thoảng, một lẽ vì Nhi đã quá bận cho những thứ khác

Lẽ ra là như vậy rồi..

*

*

*

Rồi nguyên một tuần chạy qua lẹ thật lẹ, thứ sáu lại hiện hữu một lần nữa, để cho Nhi với Zafar có cơ hội gặp mặt nhau sau lần giằng co cũng nhằm ngay hôm thứ sáu tuần trước luôn, mà hình như hai đứa có duyên với ngày thứ sáu hay sao đó, hể là thứ sáu cuối giờ học là hai đứa có chuyện để gặp nhau..

Đây là lần đầu Zafar thấy cận cảnh Nhi khóc, ít khi thấy con gái khóc, hiếm hoi lắm mới thấy, nhưng lần này có vẻ đặc biệt, vì tự dưng thấy Nhi khóc, mà khóc một cách suốt mướt nữa. Không biết chuyện gì xảy ra với cô ta, mà khóc như là sắp chết tới nơi k bằng vậy

Zafar chắc lười lác đầu, muốn quay mặt đi mà bỏ cô ta một mình ở đây cũng tội, sân trường giờ này vắng que, chỉ duy nhất còn hai cái bóng tro trên vào ngày thứ sáu,

Dù k bị phạt Zafar vẫn thích ở lại trường lâu một chút, chỉ với hy vọng được tình cờ nhìn thoáng qua ai kia nếu có thể

Và bây giờ đã nhìn được, nhưng Nhi cứ khóc toáng ra như mới mất ruộng mất đất như vậy làm sao Zafar dám đến gần

" Nhi ơi, sao vậy ? " Zafar hỏi nhỏ tự đặt mình ngồi kế bên Nhi

* Hít hít hít * Nhi rút rít, nấc lên từng đợt

Chẳng biết làm sao, cứ chờ người ra ngồi đó, Nhi thích khóc thì chắc để cho Nhi khóc, Zafar chẳng dám làm gì

Ngồi chung với nhau lâu rất lâu, một người khóc một người ngồi im thin thít nhìn k lên tiếng, dường như Nhi nhận được tính hiệu có một bờ vai hờn hờ ra đó chờ mình, theo lẽ tự nhiên, Nhi từ từ yếu đuối dựa đầu vào, rồi khóc cho ra hồn

Zafar đỡ từ tập này tới tập khác, vẫn k biết Nhi khóc vì lý do gì, cũng để cho Nhi khóc cho đã, nhẹ nhẹ đặt tay lên đầu Nhi vuốt mái tóc suông mềm mại đó dễ dàng trong âm thầm

Cứ thế Nhi cứ khóc, khóc đến nỗi k biết bao nhiêu lít nước đã tuông trào bằng hai dòng nước mắt đó, Nhi cứ việc khóc, khóc tức tưởi, khóc và khóc...

Zafar ngại mà cơ xương nó đóng ra thành một cục đá bất chuyển bất dời, vạt áo bên vai Zafar bị Nhi làm ướt sũng cả ra, khóc một hồi Nhi cũng rãng lòi mình ra khỏi người Zafar, tại đây thấy cũng hơi kì bởi mới chửi người ta khủng gì đó từ hồi tuần trước, giờ thân quá cũng thấy mình k ra gì

Zafar nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt còn lại trên khuôn mặt nhợt nhòa nhưng chưa bao giờ hết đẹp của Nhi

" Cô coi, phải tui kém cỏi lắm k ? " Nhi nấc lên từng quãng hồi giữa chừng

Zafar gián mắt vào Nhi khóc trưng trưng đó, " Chắc vậy ... "

Zafar nói tạm cho có, cô ta tự nhận xét mình thì hùa theo thôi, biết gì về Nhi đâu mà trả lời cho đúng chứ

Ai ngờ cô ta lại oà khóc, " Nhi biết mà,... hức hức. " Nhi dựa đầu vào vai Zafar mà khóc một cách tự nhiên

" Thôi nín đi, khóc khó coi quá, tui đi giờ " Zafar ngồi lại làm gì mà bị hành một bên vai thế này

Nhi bấu cánh tay Zafar bất thành lĩnh, " Nghe tui tâm sự đi mà, nói thiệt giờ chỉ còn có mình cô. " Zafar gạt đầu đồng ý việc Nhi đề nghị, tại lòng dạ cũng thấy tội nghiệp, con gái con đũa, rung rung nước mắt k vì tình thì lẽ vì gì ? Zafar cũng muốn biết dù chỉ trong âm thầm thôi

" Cô biết k, tui bỏ sức ra luyện nhảy ngày đêm, bỏ ngủ bỏ ăn, k thiết tha nghỉ ngơi, nhưng... " Nhi k giữ được nước mắt tuông trào, " Tôi hôm biểu diễn lại bị... " Nhi khựng lại

" Bị rách quần hả ?! " Zafar tò mò rất duyên, " Hay rách áo, lộ hàng rồi phải k ?! "

" ?!?! " Hối câu hơi biến thái, Nhi đánh đầu Zafar nhẹ, " Gì vậy má, người ta mới té khỏi sân khấu thôi. " Nhi mỉm cười khịch mũi

" Chỉ vậy thôi hả chị hai ? " Zafar trở mắt nhìn Nhi. Trời, thấy khóc khinh khùng lắm cơ đấy

" Chỉ vậy thôi là sao ? Có biết tui phải luyện tập cực khổ đến thế nào k ? " Nhi nạt lại kẻ khổ, " Tui bỏ cả đồng thời gian ra, cả đồng sinh lực ra, cả đồng các thứ nhân lên số n, !#@\$##@\$ " Zafar nghe tường thuật xong thì lúng búng lỗ tai, nhưng Zafar cũng phần nào biết được tại sao cô nàng mất tích trong thời gian qua, là do luyện tập quá kỳ công cho buổi biểu diễn của mình

" Đã vậy mà mẹ tui còn k buồn tới xem tui diễn " Giọng Nhi buồn thăm thẳm

" Té đau lắm đúng k, nên mới muốn nhờ nhèo với mẹ chứ gì " Zafar trề môi, xem bánh bèo thế này mà

" Té k có đau đâu *cười tự ngộ nhận* cái tui mới biết là bà ta yêu công việc của mình hơn tất cả thứ gì khác, ... còn hơn cả tôi nữa *nước mắt Nhi tự rơi lưng chừng* "

" Giống tui đó, mẹ tui cũng đâu có quan tâm tới tui đâu " Zafar cười hờ

" Bà lo cho công việc suốt phải k ? "

" K, mẹ tui mất rồi " Zafar tỏ ra lạng thính

" Ồ ... vậy, xin lỗi " Nhi cảm nhận sự cơ đon len lỏi trong lời nói đó của Zafar

" Gì đâu. " Zafar cố biện hộ dù lòng thấy buốt buốt lạnh lạnh, " Ngồi đây, buồn quá. Thôi đi ! " Zafar nổi hứng, Zafar k xoa dịu được người kể mình bằng lời nói thì Zafar sẽ hành động, nắm tay Nhi dẫn đi chỗ khác

" Ê, đi đâu ... ? "

Chương 11

Chapter 11: Và rồi gần nhau thêm, để còn thêm chờ chờ

Bãi đậu xe trường

"Sao hôm bữa nói k chờ tui được ? " Nhi giận lấy, hôm đó nếu tên này diễn cho đúng vai thì Nhi đã đỡ khổ, tự nhiên ra bãi đậu xe cãi nhau về cái nón bảo hiểm, làm Nhi phải nài công năn nỉ gần chết mới chịu chờ cho Nhi thoát tên đeo bám mình, còn quăng đại Nhi ở hẻm xó nào mà Nhi chẳng biết, tên này lắm lúc Nhi chả ưa được gì hết

"Tại hôm bữa k có nón bảo hiểm " Zafar cười

"Chứ giờ có chưa " Nhi đồng đánh

"Chưa. "

"Ồ... sao còn đòi chờ tui " Nhi ngó

"Ai đòi, lên lẹ đi, hồi nữa đi giữa đường mua nón " Zafar chối, leo lên xe rồi kéo tay Nhi lên chung

Còn giả nai với chị, lời kéo người ta thế này mà bảo

Dường như k cho Nhi nghĩ lại lấy cớ mà tuột xuống, Zafar nhanh tay rờ máy phóng cái vèo.....

"Trời ơi, tui chưa ngồi đằng hoàng gì hết mà, chạy gì mà ghê dzậy " Nhi đánh vào bả lưng Zafar, ra về công chúa

Nói ra họ đã ôm nhau được lần đó, à không, Nhi đã ôm Zafar trong phút chốc xe vọt chạy, một cái ôm bất ngờ ... cho cả hai

"Bánh bèo ! " Zafar quay mặt chọc Nhi

"Giá ương ! " Nhi ngồi sau trả miếng vs miếng

"Giùùùù .... ?! " Zafar nhóng lơ tai lên k biết Nhi chửi mình giống thứ gì mà nghe sao lạ tai

"Zafar là Giá ương, Giá ương, là Giá ... " bỗng nhiên Zafar chạy xe leo lên lề cao, rẽ vào CLB thể thao dọc giữa đường đi, trong khi Nhi đang thao thao bất tuyệt về cái tên Zafar

Vì sự việc leo lề nêu trên, Zafar được Nhi ôm thêm cái nữa miễn phí, cười khoái chí Zafar đậu xe ngon lành

"Giá lợi dụng. " Nhi trách khứ, giọng nghe gì đó có chút bị ngại

"Là cô lợi dụng mà, rõ ràng ôm tui tới hai lần rồi, thích sàm sỡ quá nha " Zafar cười chọc nàng thơ ngồi xe mình

Mà hình như Giá là cái tên đang có nguy cơ sẽ găng liên cùng mối quan hệ mới lạ này với Nhi, Zafar thấy cũng hơi hơi thú vị, Nhi xem ra sáng tạo quá, đâu ra lợi được chữ Giá trong tên Zafar là hay cực kỳ, nhỏ giờ Zafar mới biết lần đầu

"Gi ?! Nếu cô chạy bình thường thì đâu có chuyện phải ôm cô, chạy y như quỷ tha ma bắt, k ôm sao được ! " Nhi nâng giọng cãi cho được

"Vậy ai cho cô mượn vai để khóc, thừa cô ?! " Zafar tra hỏi

"Là thím tự nguyện cho vai, chứ ai xin đâu " Nhi ra điệu bộ

"Sao Nhi ngang bướng ghê vậy ?! " Zafar nói lơ, cời nón bảo hiểm, bực người leo xuống xe

"Ừ tui dzậy đó. " Nhi dỗi nhìn đáng yêu khó lường

"Ừm thì ngồi đó đi " Zafar xách dép bỏ nàng thơ ngồi xe một mình

"Ê ! Đi đâu dzậy Giá ?! " Nhi thốt nhanh

"Sao k tự kỉ một mình đi. " Giá đang làm giá đó mà

"Ồ ... " Nhi đơ

Mục đích của cuộc đi này là để Nhi quên đi nỗi buồn tủi thân ...cơ vậy mà cãi nhau từ lúc đầu tới lúc cuối

" Mà tới đây chi dzy ? " Nhi ngó xung quanh thắc mắc

" Xả buồn. " Zafar quay về chỗ xe cười nhếch mép

" Nào giờ chi nghe người ta xả stress chứ có ai xả buồn đâu " Nhi chu môi nũng nịu nghe như sẽ k muốn làm gì hết với tên Giá

" Người ta hông làm thì giờ mình làm " Zafar roll chân mày. " Xuống đi. "

Cũng muốn biết Giá đang plan cái gì cho mình đây, Nhi tuột xuống dè chừng, ai biết được, Giá cơ hội lắm, đến nỗi Nhi phát sợ

Nhưng có một mặt khác của vấn đề cần nên tra khảo, Nhi phải thừa nhận là Giá khá đặc biệt, và Giá có sức hút cao ngút ngưỡng khó diễn tả, mặc dù rất dư giả văn chương giống như một cô gái chuyên môn Văn điển hình cần có, Nhi thật ra cũng k tìm được mục từ gì chính xác hoàn toàn để miêu tả về Giá. Bản chất Giá nhìn vào vừa khó ưa vừa dễ gần dễ thích, nói chuyện thì vô tư tự nhiên k hề gượng gạo chút nào. Với vẻ bề ngoài của mình, Giá hoàn toàn có cơ sở để phô trương này nọ. Lại thay, Giá k chảnh cũng k show off như bọn con trai hàng xóm hay ở trường, ẩn nấp trong con người ấy là cái gì đó ấm áp dễ mến, có lẽ Giá là con người có cách thể hiện ngoài lạnh trong nóng, e là khá cuốn hút với Nhi...

nhưng Nhi thực sự k thích chút nào về việc này cả. Bản thân chưa từng thích ai từ trước giờ nhưng sao lại phải rung động trước tên này...?

Bởi thế, nàng ta mới vận não ra mà suy nghĩ đắn đo vài thứ, chứ như người khác, Nhi sẽ k buồn bận tâm đi đâu hết với họ nói chi là tiếp xúc gần gũi và còn khóc ngay trên vai nữa là, dù gặp nhau k được lâu, có gì đó mách bảo Nhi là Giá sẽ là tri ân sau này của mình

Zafar mở cốp xe máy ra, lấy trong đó ra trái bóng rổ thường chơi, dặt tay Nhi vào sân tập bóng rổ

Sự lôi cuốn của Giá làm mọi thứ trở nên khá tự nhiên, Giá làm những gì Giá nghĩ và những gì Giá nói, k nhiều lời, k chần chừ dối trá, Giá kéo Nhi làm theo những gì Giá tin sẽ phôi được nỗi buồn trong Nhi, và một điều hiển nhiên cho sự mộc mạc tự nhiên thiên bẩm của Giá là Nhi đi theo Giá vô điều kiện dù Nhi có đôi khi bỡ ngỡ ngạc nhiên k nhẹ

~~~~~

" Nè " Zafar đưa trái bóng rổ trong tay mình cho Nhi, cái đầu Zafar nguẩy nguẩy vào cái thanh cao cao ngự trị ở trên kia, như kêu Nhi hãy nhảy vào rổ

" Tui hông biết chơi " Nhi từ chối nhu nhúc

Zafar im lặng đi sau lưng Nhi, chồm tay qua người Nhi, đụng khẽ nhưng k quá đáng nên Nhi cho phép, Zafar hướng dẫn Nhi cách thả bóng tận tình. Dáng đứng, các động tác cơ bản, Zafar rèn xoay người Nhi theo đúng kỹ thuật, ném một phát vào lưới hiệu quả rõ ràng

" Hey, not bad. " Zafar cười nói, ra lấy bóng, vui vẻ giơ ngón tay cái lên, cử chỉ khen ngợi Nhi, cùng lúc Zafar thấy mình lợi hại và tự hào với tài năng sẵn có

" All on you. " Nhi cười nhường lại phần khen cho Zafar, Nhi dường như rất tự tin sau cú shoot đó, Nhi thách Zafar, " Giờ mình đối mặt nhau đi, xem ai giành bóng được rồi ném vào rổ nhiều nhất "

" Okay, call. Nếu thua thì đãi trà sữa nha " Zafar chỉ tay ra điều kiện

" Chơi luôn " Nhi đáng yêu trước ánh nắng rọi rắt của mặt trời, huếch mũi một cái khẳng định

Trà sữa thì k nhiều tiền, nhưng họ lại muốn chứng tỏ bản thân mình hơn, nên k ai dễ thua ai, Zafar phải công nhận là Nhi học nhanh thật, học được cơ bản k nhiều, mà chơi ném như chuyên nghiệp, con gái thông minh có khác, phần nào ở Nhi chơi tới nơi tới chốn thế này chủ ý chỉ muốn biểu lộ mình tuyệt đối k phải bánh bèo bánh xèo gì hết

Dù có ngần bóng rất kỹ, Zafar vẫn k thể cản Nhi ghi bàn ngoạn mục tới nỗi phải phục Nhi, Zafar thở ra nhìn Nhi cười tự đắc như cô ta đã chứng tỏ được bản thân mình rồi, thân hình mảnh mai đó coi vậy mà ném bóng ngẫu siêu, Zafar thật k ngờ

" Gọi chị là cao thủ đi cung " Nhi nháy mắt cười, đẩy người thân mật với Zafar như trong tiềm thức họ đã thân nhau từ khi nào

" Never " Zafar tự cao ngồi hóm vuột mồ hôi tiếc nuối với kết quả k mong đợi, " Tui nhường đó. " Zafar dối lòng

Mà Nhi cười rồi làm lòng Zafar vui thay, dù có thua đi chăng nữa, Zafar cảm thấy mọi thứ với Nhi sao trôi quá bình yên quá vô tư, Zafar thích cảm giác ấy, ước gì sẽ cùng Nhi đi tiếp mà k chỉ dừng lại là "người bạn cuối tuần của Nhi", Zafar muốn còn hơn thế nữa, muốn thân hơn thế nữa cơ

" Giá mua trà sữa đi, Nhi khát rồi nè " Nhi hối thúc bằng cách đánh nhẹ vào hai vai Zafar, thường thì ít ai có thể sai khiến được Zafar, Nhi có vẻ bình thản làm việc đó quá dễ dàng

Lỡ chịu chơi rồi thì phải giữ lời, Zafar liền chở Nhi đi uống trà sữa sau đó theo điều kiện

"Ồ mà sao có tên là Zafar dzậy, tui thắc mắc hoài mà quên hỏi " Nhi xem ra cũng để ý Zafar chút ít đây, Zafar chạy xe miệng cười chờ Nhi sau lưng

"À, Ông có ngoại tui đặt cho tui, nghe nói ông là người nước Jordan, nên đặt tên theo tên nước ông, thấy độc ko? "

"Ừ, tên độc đó, mà chắc độc lạ nhất Việt Nam luôn đó " Nhi cười ra tiếng, " Tới ông có nội đặt tên cho là đủ biết, haha "

" Dzậy sao Nhi có tên Nhi ? " Zafar k biết nàng ta khen hay chê lịch sử sau cái tên mình, hỏi ra xem coi cô ta có khá hơn mình k

"Nè nha, họ tên đây là Nguyễn Trần Ái Nhi, thuần Việt 100%, " Nhi tự hào ra mặt, " Ba mẹ Nhi ghép họ của hai người vô cho ra là Nguyễn Trần, còn Ái Nhi là nghe nói hồi nhỏ Nhi cười rất dễ thương, nên ra chữ Ái, còn Nhi là vì thân hình nho nhỏ dễ nhìn "

"Nguyên họ tên cũng đâu có hay ho gì đâu, bình thường mà " Zafar phê bình

" Họ tên tui nghe khang trang lắm chứ bộ, chứ Zafar họ gì ? " Nhi tò mò suy xét, khai sinh họ tên của hotgirl mà Zafar dám chê cho được

" Doãn, " Zafar khai, " Doãn Zafar "

Nghe thì lạ tai, nhưng Nhi mặc kệ vẫn phải chê, " Có hai chữ thôi cũng đâu hay tới vậy "

" Sao k hay ? "

"Ừhm...ờ thì có hiếm chứ k hay " Nhi thật lòng thấy hay nhưng phải che giấu

Coi như cách biện lý của Nhi chấp nhận được, Zafar tập trung lái xe chạy tới quán trà sữa k bàn cãi gì tới khai sinh lý lịch gì nữa của cả hai

Giữ đúng lời như một quân tử, Zafar mua ly sữa của Nhi cho chót, làm cho Nhi hoàn toàn hài lòng về mình, Zafar định ngồi chung với Nhi uống trà sữa chém gió chút rồi mới về, nhưng Nhi bảo phải về sớm vì còn có việc phải làm , có chút gì đó hụt hẫng âm thầm trong Zafar khi để Nhi đi, dù sao thì cũng cả buổi chiều cùng nhau vui chơi

Zafar đành phải chờ Nhi về vì làm sao Zafar có thể cho Nhi đi bộ cho được, dẫn đi thì phải dẫn về tận nơi, chạy qua mấy con đường thân quen, mấy nhỏ bạn Nhi thoáng nhận dạng ra được Nhi, tụi nó rút rút cười cười bàn ra bàn vô thứ gì, Nhi phải che mặt quay ra chỗ khác, vô tình dựa một bên mặt vào lưng Zafar, Nhi xích người vào ôm chặt lấy Zafar từ đằng sau, đâu biết sẽ có vụ dụi đầu ôm người bất ngờ thế này, Zafar ngẩn ngơ chạy lướt qua thần thờ

" K phải bà Nhi đâu mấy bà ơi, Nhi nó đâu có lộ dử dzậy đâu, thôi đi đi, " một đứa trong nhóm xác nhận và Nhi đã thành công khi thay đổi hướng nhìn của tụi bạn

Nhưng làm sao để giải thích cho Zafar để hấn k hiểu làm...? Uh oh...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Chapter 12: U mê với chiếc điện thoại, thành ra mất tích

Zafar đậu xe lại trước một căn biệt thự cao tầng, trước nhà có cánh cửa sắt trắng bụi hiên ngang như tô thêm vẻ sang trọng có sẵn cho ngôi nhà, tài sản của nhà Nhi có vẻ cũng kéch xù đây, Zafar cũng nghiệm ra thêm vài điều thú vị về Nhi.

Ngượng k dám nhìn mặt Zafar, Nhi nhanh tay cởi nón bảo hiểm thật lẹ, chuẩn bị

phóng vào nhà cho nhanh gọn

Ai ngờ bị kéo lại bất ngờ

" Hết buồn chưa ?! " Zafar nứ cánh tay Nhi tỏ ra quan tâm sau khi cô nàng vừa xuống xe

Ánh nhìn chăm chăm của Zafar là thứ Nhi thực sự muốn lảng tránh nhất giờ này

" Hê..ết rồi, bye nha " Nhi khó khăn giựt tay mình lại nhẹ nhàng, quay vô nhà làm lơ

" Êh êh, khoan " Zafar kéo cánh tay Nhi thêm lần nữa, lần này Zafar giữ có chặt hơn

" Già..Za...Giá, còn muốn gì ở tui nữa ? " Nhi bán quá, làm loạn xoạn tên người ta ra

" Nhi thật k biết cảm tạ người khác là gì à ? " Zafar chọc cô nàng tiểu thư của căn biệt thự ngay trước mặt. Dù sao cũng phải chịu khổ trước Nhi k ít, để cô ta khóc sụt mướt như k còn ông mặt trời nào nữa, còn dẫn đi chơi, cho ôm thoải mái, còn uống trà sữa này kia đồ. Sau nhiều đó chuyện, làm sao Zafar để Nhi đi dễ dàng cho được

" Tui k giỡn đâu, buông ra đi. Người ta nhìn vô kì thấy mờ à! " Nhi ngượng muốn chín cả mặt, cố giựt lại tay mình

" Ôkê, cho số điện thoại đi rồi tui đi. " Zafar gài chốt Nhi, móc trong túi quần, đưa Iphone 6 cho Nhi lưu số lại

" Sao phải cho ?! " Nhưng nàng ta đâu có dễ dụ

" Để đền ơn cho tui " Zafar cúi gắt

" Chiêu trò gớm, mới đây mà tính dụ tui cho số rồi hả ?! " Nhi khinh cái người cơ hội đang giữ tay mình k buông

" Chứ ôm tui bữa giờ, cái đó k dụ thì là gì ? " Zafar kẻ khổ, lắc lắc cái Iphone 6 mình trước mặt Nhi

Thôi xong, đây là bị gài hàng cái chắc rồi, cái đó là tình cảnh bắt buộc chứ Nhi nào có muốn đâu. Tức muốn chết mà tên kia rạch tay Nhi chất nịch như rạch vàng thì làm sao Nhi thoát đây. Nhi thầm nghĩ trong cấp bách:

Cho đại số chắc cũng chả sao

" Đưa đây " Nhi liếc tên cơ hội kia, bấm số điện thoại mình vào đó cho hấn vừa lòng rồi sau đó có thể để yên cho cánh tay của Nhi

" Thanks bạn " Zafar hài lòng cười vui vẻ, thả cánh tay ai đó về cho chủ của nó

" Bạn bè gì, lợi dụng nhau thì có " Nhi càng ngày càng thật k ư được gì thêm ở tên này

" Bye, friend. Đi nha " Zafar mặt tươi cười chạy xe rời nhà Nhi đi

" Coi bộ dạng kia...lúc nào cũng dụ dỗ người ta hết ! Haizz !" Nhi bực mình thở dài, mở cửa đi vào nhà vì nhìn tên kia xong đã quá đủ với cô rồi

Cứ tưởng là như vậy là xong...

Và sau đó là hàng nghìn tin nhắn spam. Nhi có lẽ đã quá sai lầm khi cho số mình đại cho tên Giá kia.

Cụ thể về tin nhắn thì hơi khó tả. Nói chung là vài thứ linh tinh làm cho tiểu thư có cái đầu lạnh này giận vô căn cớ

Zafar k biết nghĩ gì mà send cho Nhi những thứ tùm lùm k ra gì

Nhi k ư được tên này chút nào...

Nhi quăng điện thoại đi k thêm đụng tới để bị làm phiền

~|||||||~

Về nhà, Zafar ngồi sofa như đang ngồi trên lửa vậy, còn cầm điện thoại mình trên tay như vật dung hiễn. Cầm lên được rồi lại phải bỏ xuống, muốn liên lạc nhưng lại sợ

Trong khoảng thời gian do dự đó thì được các chiến hữu gọi rủ đi chơi, đồng ý cái rụp là Zafar xách xe đi ngay, rồi sẽ bớt suy tư đây thôi, Zafar nghĩ vậy

Đi chơi hộp đêm thì bỗng nhiên có đứa nây lên ý định đi biển giữa chừng. Cả đám quyết định đi một chuyến phượt ngẫu nhiên để đổi gió Sài Gòn

Ra khỏi cái không khí ngột ngạt ở Sài Gòn là một chuyến đi đột xuất ra cảng Vũng Tàu.

Đã ra Vũng Tàu rồi, hải sản là khỏi chê. Ngoài vì vụ gió hóng mát, ai đi ngang qua Vũng Tàu thì nhất định k thể bỏ qua được các món hải sản hấp dẫn lạ miệng

Nguyên group bạn của Zafar là dân nhà giàu chuyên đi du lịch kiểu ngẫu hứng, đã đi từ nam ra bắc, các nước lân cận, đây là cái kiểu sống thượng thời. Zafar ưa chuộng cách sống thoải mái này, chơi với tụi này thì đi thả ga, vì sở hữu nét hướng ngoại, phong cách thích khám phá thiên bẩm của Zafar có thể tương ứng trong mọi hoàn cảnh với đám bạn.

Và chắc thêm một điều là dù có đi đâu, thì sẽ luôn luôn có Quang, hai đứa nó là bạn chí cốt với nhau mừnh!

Dừng chân tại một pub đang làm mưa làm gió tại Vũng Tàu, pub có tên là Gazebo, nơi đây serve thức ăn nhanh rất ngon còn đồ uống thì cũng tuyệt, chơi dòng nhạc mà cả nhóm cũng thích, dòng nhạc EDM đã càng khuấy động không khí cuối tuần, nhóm vừa cầm đồ uống vừa nâng tay lên theo điệu nhạc sôi động hết mình.

Đêm đèn lấp lánh lấp lánh tại Gazebo tuy làm không khí đổi mới, lòng Zafar vẫn vậy vẫn cầm điện thoại lên xuống phân vân, lấy số Nhi thì dễ nhưng k biết nên liên lạc làm sao, mà làm gì có việc mà phải gọi cho Nhi, nghĩ đi nghĩ lại cũng k ra được cách nào để gọi Nhi một cách đàng hoàng chính đáng. Ngồi lại ở lounge trong khi cả tụi bạn chơi bời ở sân trước nền nhạc vồn vã, chỉ riêng Zafar tìu hìu nhìn chăm chăm vào chiếc Iphone 6 mình

" Sao đây ? " Quang dường như thấy bạn thân có chút gì đó cách biệt. " Tính tự kỉ phát chứng đúng k ? "

" Gì có. " Zafar chồm khi bị bắt gác

" Sao nhìn điện thoại hoài vậy nhóc ? " Quang đánh vai Zafar một cái ra tiếng, làm cho người bạn thân mình có chút tỉnh tỉnh nhận ra tình hình

" Haizz, " Zafar thở dài quăng điện thoại trên bàn. " Mình đi toilet chút "

Vừa ra khỏi Sài Gòn, hưởng được không khí biển đôi chút, Zafar lại liền cảm thấy ngột ngạt.

Zafar áp mặt mình bằng nước lạnh, ngoài kia nhạc xập xình, lòng thì đang bị tương tư ai bất thành linh

Để Quang ngồi một mình với chiếc điện thoại dở dang, Quang vì tò mò mà cầm lên coi thử trong đây có gì mà có thể làm bạn mình k được bình thường như mọi khi ăn chơi.

Khi đó, Quang đã được biết thêm về Nhi. Quang thấy rất nhiều hình Nhi trong chiếc điện thoại đó của Zafar, chắc chụp lên người ta nè, Quang cười khềnh.

Thế là điện thoại Zafar mất tích từ đó, lúc đó Zafar k bận tâm gì mấy cái điện thoại nên chả biết gì về vụ Quang đã lấy điện thoại mình để đi của gái.

Tâm trạng bấy giờ của Zafar là chỉ muốn quên hẳn chiếc điện thoại đó cho rồi, ra khỏi toilet, thì Zafar tự mình hoà nhập vào lũ bạn và nền nhạc, bỏ quên chiếc điện thoại qua một bên để nhường tới lượt Quang suy tư.

Cả nhóm của Zafar dư sức để ở khách sạn hạng sang, như cả bọn k hề muốn vì chót muốn đi phượt là để vượt khỏi khoảng cách bốn bức tường.

Vốn tuổi trẻ năng động mà, nghỉ ngủ ở đâu k mấy quan trọng. Quan trọng là tận hưởng cảm giác đi phượt cho đúng nghĩa của nó. Do đó, họ mướn mấy cái lều ở bãi, rồi cả nhóm nhào vào ngủ cho xong một đêm vui chơi.

Nói thì nói, nhưng mỗi đứa một lều, k ai ngủ chung với ai cả, tiền bạc thì rất sòng phẳng, k ai mượn ai một xu hết, có tiền thì chơi, tự trả tự lo, còn k đồng nào thì ở nhà nằm ngủ cho khoẻ

Lều Quang ngay sát lều Zafar, tới khuya 2,3 giờ sáng vẫn thấy đèn nhỏ thấp thoáng trong lều Quang, xoay qua là Zafar thấy chói mắt, khó chịu:

Ông này tối rồi k ngủ lại còn chơi game trên điện thoại!

Nhưng nào ngờ...

Zafar kéo gối lên mặt nằm ngủ cho ra một giấc,

Còn Quang tranh thủ dùng điện thoại Zafar tối đa cho mục đích xấu xa, là để của Nhi

Cả bọn chơi tới gần cuối ngày chủ nhật mới chịu rời Vũng Tàu về Sài Gòn. Về thì mệt đừ người. Trong khi đó, có ai đó phải đi truy lùng chiếc điện thoại mất tích của mình trong một mõi chán chường

Tới lúc đó, Zafar mới tá hỏa ra là mình đã bị mất cái điện thoại.

Tìm khắp nơi mà chả thấy được, tìm như muốn lật ngược nguyên cái villa, ra vườn nhà thì k thấy, vô phòng ngủ lại tìm thì k có

OMG.....Nó chui đi đâu rồi?!?!

Chiếc điện thoại có thể đã officially mất tích...trong tay k ai khác ngoài Quang

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Chapter 13: Sự xuất hiện lấp ló của người thứ ba

Zafar ngồi bơ vơ tựa hành lang trong giờ ra chơi, vẫn chẳng thể tìm ra được chiếc điện thoại của mình

Có tí tiếc nuối vì đã mất điện thoại, nhưng lại tiếc hùi hụi vì k nhấn được chữ nào với Nhi trước khi chiếc điện thoại nó biến mất dạng

Giữa cảm xúc buồn bã vì mất chiếc Iphone 6, Trang úp bịch nước ngọt lạnh tanh lên má Zafar trưng nụ cười tươi hơn cả nắng làm Zafar chột tỉnh chột mê

"Thất tình đúng k?" Trang đột nhiên xuất hiện

"Còn hơn thất tình" Zafar cười hờ

Có gì đó rất lồi cuồn ở Zafar, cái kiểu nói chuyện có duyên tưởng chừng rất vô chừng, Trang đã bắt đầu thấy như vậy từ khi hôm trà sữa với đám bạn

Cho mình cái quyền ngồi tâm sự cùng Zafar, Trang dắt vấy áo dài một cách thật táo bạo, rất hiếm thấy ở một hot girl không phải dạng vừa của trường, cô ngồi y chang cách Zafar đang ngồi, rồi tâm sự thân nhiên

Dẫu gì thì cũng chung lớp với nhau, trò chuyện với bạn cùng lớp cũng có cái hay của nó. Trang cũng là một hot girl của trường kém gì Nhi, có thể là hơn Nhi tới đôi điều, Trang cao hơn Nhi, đã từng hẹn hò với vài anh bạn rồi, cũng khá giỏi ở tình trường. Học hành thì tương đối ở mức ngang ngửa Nhi. Tuy là một hot girl và có rất nhiều bạn bè ở trường. Trang có đủ những thứ mà các đứa con gái khác phải ghen tỵ ra mặt nhưng ở Trang vẫn muốn có một thứ gì đó khác lạ hoàn toàn với những thứ từ trước tới giờ mình đã có

Dù Nhi có cởi mở hoà đồng nhưng đâu đó ở Nhi lại luôn muốn tạo một khoảng cách nhất định gì đó cho mình với người lạ. Còn với Trang, Trang lại thích tự mình phá vỡ những khoảng cách k cần thiết với những người xung quanh mình. Trang khác Nhi ở rất nhiều điểm riêng, cả tính cách lẫn hành xử, cả về cách cư xử cảm người mình thích...

Biết tổng là nàng ta chưa thích ai bao giờ, cũng chẳng hề có nhu cầu cư xử cảm ai, nhưng Trang chắc như đinh đóng cột là dù có thích ai đến mấy, cách tỏ tình của cô bạn thân mình sẽ rất là mộc mạc, củ kỹ đến sến sẩm như những câu chuyện mà bấy lâu nay Nhi đã nhốt mình trong đó

Trang đã trải qua khá nhiều cuộc tình, từ hồi học gần hết lớp 8 đã quen được tới 3 thằng rồi. Lúc đó nếu hỏi lại Trang sẽ chối khăng khăng là mình chỉ mới hẹn hò có 5 anh từ lớp 10 tới nay thôi, 3 anh kia bị gạch khỏi sổ tại vì chị ta đã bị đá k thương tiếc, cũng vì sĩ diện mà k thêm nhắc tới. Thời đó nói chung là còn trẻ con, nhưng Trang k sao quên được vụ bị các anh lớp trên bỏ mình vô tình như vậy. Qua 3 cuộc tình đáng quên, Trang thề là kể từ đó mình sẽ chính là người chủ động kết thúc mỗi tình chứ không nhận cụm từ chia tay từ đối phương. Bởi vậy, sau này Trang phải nói là yêu như gió thoảng, đừng một cái là chia tay, đừng một cái là nhảy qua quen người khác, hoặc đừng một phát là lẻ loi một mình vô hình như chưa từng có một cuộc tình đáng nhớ nào

Được cái, Trang đây hơi kiêu hãnh, đánh đá, ghen tuông vô cùng tưởng. Có đẹp, có giỏi, có nổi tiếng, nhưng lại là một cô gái thích ganh đua về đủ mọi thứ. Có một câu nói ngược hoàn toàn với dân gian có thể áp dụng ở trường hợp của Trang, nhan sắc đã dư thừa nhưng thủ đoạn vẫn vô biên vô hữu. Lạ tai nhỉ? Câu này rất hợp với chị Trang đây, vừa đẹp vừa xài đủ mỹ nhân kế k ngừng nghỉ

Phải nói Trang cao tay ấn hơn các đứa con gái cùng lứa. Trang từng trải, có đầy đủ kinh nghiệm qua năm tháng, vừa là một cô gái thông minh tinh ranh. Khó ai qua được Trang, nếu người đó ko phải là Nhi thì e là 0 ai xách dép để theo được cô nàng cá tính Trang

Hắn là đang rất thiếu những cảm xúc mới mẻ, Trang mới xách thân xa lánh đám bạn gái của mình, tự mình tìm kiếm thứ gì đó vui để thấy đỡ chán. Trang thì vẫn còn buồn chuyện dư âm chia tay với thằng bạn trai cũ của mình cách đây k lâu lại không muốn chia sẻ với lũ con gái vì chúng nó quá nhiều chuyện. Rồi chuyện Trang đang single sẽ bị đồn ầm ầm lên hết cái trường này cho coi nếu nói chúng nó biết. Thà một mình đi qua nỗi buồn còn hơn để cả trường phát hiện mình đang cô đơn

Tình cò gặp Zafar đờ đẫn ngay hành lang, Trang bất ngờ muốn tiếp chuyện làm quen

"Uống không?" Trang đưa bịch nước ngọt ra khỏi một bên má Zafar để lại dấu ấn đỏ ửng vì chất lạnh của nó

"Uống chung hà?!" Zafar cũng biết hai người họ đâu thân nhau tới mức đó nên hỏi dè chừng

"Mơ đi, tui có cái nữa nè." Trang lẻ lười trong cô nàng duyên dáng vô cùng, k biết là tự ý hay tự nhiên, vẫn có duyên vô đối

"Bộ không thích mặc áo dài hả?!" Trang mút ống hút một bên miệng hỏi hăng

"Không, chỉ thấy nó vướng víu quá thôi. Cảm ơn nha" Zafar lấy bịch nước từ tay Trang

"Ah, ra vậy. Nhìn cũng cool đó chứ" Trang lướt mắt qua áo sơ mi trắng tinh bỏ ra quần kaki đen bó che lấp đôi chân thon dài, phong cách rất u là thư sinh của Zafar. "Tôi còn tưởng...g *nhìn mặt Zafar rồi bị đổ *ơ.."

Đầu đó, Trang lúc đầu nhìn tưởng là hot boy nào của trường. E dè...

" Trang tưởng gì...? " Zafar ngó theo

Sặc " KHÔNG gì ! Hình...hình như quên rồi " Trang giả nai, che miệng ho lảng tránh

Còn giả vờ ngà đầu làm bộ tựa bên vai của Zafar, ho mà còn tựa vai là hiểu rồi ha ;)

" Có sao k dzậy !? " Zafar lo lắng vỗ vỗ nhẹ lưng Trang. Zafar dường như đang nhận ra sự cố ý của Trang

" Ủ...ừ. Không sao " Trang đẩy vai Zafar ra, mặt có chút gì đó ần ý. " Xin lỗi nha "

" Gì đâu " Zafar cười không câu nệ nhưng cũng cần phải cảnh vệ về sau. " Bạn của Trang đâu, mà sao có một mình vậy? "

"Ồhh, hôm nay thích được một mình. " Trang tiếp tục hút ống hút, trầm tư

" Àhh... " Zafar muốn hỏi chút gì đó về Nhi từ Trang nhưng không biết mở miệng làm sao. " Không biết... " Zafar tính vận lời lên hỏi thì bị cắt ngang

" Không hỏi tại sao à ? " Trang nhảy vào cướp lời

" Há ?! "

" Không tò mò muốn biết sao Trang ra đây một mình à ? " Trang đưa cặp mắt mình nhìn chăm chăm vào mắt Zafar

" Sao dzậy ? " Zafar ngại nên hỏi liền cho có

" Trang vừa mới chia tay bạn trai " Trang buồn hẫ

" Lo gì, k có người này thì có người khác à " Zafar an ủi thật lòng

" Chắc cũng qua nhiều lần như tui rồi chứ gì ! " Trang cười đồng thuận, lắc nhẹ người qua bên Zafar

" Ý Trang là sao ? " Zafar thắc mắc, cô gái này còn có khi khó hiểu hơn cả Nhi, có gì đó rất cuốn hút ở Trang, song song đó thì nét cuốn hút đó kèm theo vẻ nguy hiểm đáng ngờ

" Chắc cũng đắt giá lắm chứ dzì. Chứ sao biết không có người này thì có người khác "

" Đầu có, thấy Trang đẹp dzậy, lại còn học giỏi. Ai mà hông mê "

" Dzậy có mê tui hông ?! " Trang quật lại với câu hỏi bất ngờ, khó đỡ

" Trang hỏi gì kì vậy, là con... *đùng đùng đùng* " Tiếng trống vội vã ngắt lời Zafar, đang muốn nhắc với Trang biết rằng cùng là con gái với nhau thì làm sao có chuyện đó được

" Đùa thôi mà, làm gì căng thẳng dzữ dzậy. " Trang vỗ vai Zafar cười cho qua chuyện

" Ủhm " Zafar dè chừng

Hết giờ ra chơi, Zafar ngồi trong lớp mà cứ lo ra. Mất chiếc điện thoại, Trang tỏ ra kì lạ, còn Nhi... ôi, vô thức chuyện nó cứ lung tung

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Chapter 14: Mâu thuẫn và nhiều thứ khó đoán

Hầu như đang trên tận 9 tầng mây khi cô giáo vừa gọi tên kéo về, nhờ có Trang đánh nhẹ sau lưng mới chịu xuất hồn quay về lớp học.

" Già-pha, em lên bục giảng bài này cho tôi! " Bà cô tiết toán chỉ thị Zafar lên bục bảng, siết chặt cây phấn trong tay

" Ồ! Dạ " Zafar gãi đầu mơ màng còn chưa định hình được bà ta đang nói gì

Zafar lòng xoắn lên trong lo lắng vì từ nãy giờ ko tiếp thu được thứ gì. Lên bảng thì biết viết tạo gì cơ chứ

Thôi chết toi.

" Lẹ lên xem nào. Em đứng lên thôi mà lâu đến thế à?! " Bà cô hồi thúc, dường như cô giáo toán đã mất đi sự kiên nhẫn tuyệt đối với một đứa học trò mơ mơ màng màng như Zafar

Ngay phút đó, Trang ngồi ngay sau bàn nhanh tay luồn cuốn tập vô tay Zafar. Trang thật đúng là vị cứu tinh của Zafar, Zafar quay đầu cảm ơn. Động tác hai người rất là nhanh lẹ, cuốn tập đã lọt vào được tay Zafar trong khi bà cô đang đi tới ghế ngồi để nhường chiếc bàn cho Zafar, do đó bà ta chả thấy gì

Zafar nhìn rồi ghi chép y như những gì ở trong cuốn tập đó ghi, xong là thoát được êm xuôi

Nhưng có vẻ chỉ được cứu như vậy duy nhất lần này thôi, bà cô giáo còn dặn kỹ trước khi Zafar xuống bục về chỗ ngồi của mình, " Em, coi chừng thôi đó. Lo mà tập trung vô học đi "

Zafar cúi đầu về bàn ngồi

Hết tiết toán là hết tra tấn, mất tập trung một chút thôi mà bà cô giáo toán đã canh chừng suốt tiết, ánh mắt bà ta cứ như chỉ chia thẳng vào Zafar thôi, ngồi tiết toán Zafar đổ mồ hôi không ngớt, ghế ngồi như lửa đốt vậy

Ngay cuối tiết cũng bị bắt tại trận mất tập trung một lần nữa, vì là môn chính nên dễ đỡ hơn lúc nãy. Dù sao vẫn phải bị cô giáo mắng, còn dọa đổi chỗ ngồi nữa.

Và nó lặp đi lặp lại liên tục như thế mấy ngày liên tiếp...

Tuần kế tiếp, Zafar đã bị đổi chỗ như lời dự kiến của các cô giáo tụ lại lên kế hoạch chỉ định. Chỗ ngồi của Zafar là ngay kế bên không ai xa lạ gì mấy, Trang.

Thôi vậy cũng chẳng sao.

Zafar suy nghĩ khá đơn giản là vậy. Trang chứ đâu phải quỷ ma đâu gấu gì của trường đâu mà phải lo sợ. Đàng khác, cô ta còn là hot girl của trường cơ mà. Đây có lẽ là phước phần của mình, Zafar nhận thấy như vậy chứ chẳng nghĩ nó là hình phạt gì cả.

Còn nữa...

Hai đứa nói chuyện với nhau rất ư là hợp cạ, mấy câu nói đùa của Zafar nó ăn ý với óc hài hước của Trang vô cùng, ngồi bên Zafar là Trang có thể cười thả ga, đôi lúc Zafar thực sự chẳng biết mình đã nói gì làm gì mà làm cho Trang cười đến phát điên đến thế, chỉ biết Trang thích cười đặc biệt là những lúc trò chuyện với Zafar, Trang ngược lại cũng làm Zafar lọt xác hoàn toàn.

Hai người dường như thân nhau càng ngày càng nhiều, nguyên lớp bỗng cũng thấy ngạc nhiên trước tiến triển của tình bạn hai người họ. Sức học của Zafar mà nói thì k bằng một nửa của Trang. Chỉ giỏi đúng duy nhất môn Anh thôi, còn ngoài ra Zafar mà học các môn khác thì thua xa tít mù xương khớp vs Trang

Vậy mà vẫn thân Trang, như vậy mới đặt lên một dấu chấm hỏi to đùng để làm đề tài bàn ra bàn vô của nhiều người. Ai cũng biết Trang là hot girl học giỏi, kiêu kỳ, có đẳng cấp của lớp. Trang thường chơi cùng mấy dạng gái xinh trai giỏi của lớp của trường. Người như Zafar thì hơi khác so vs những gì họ nghĩ, chưa kể Zafar thì rất tomboy, Trang thì đời nào mà đụng tới những người này, một đám con trai lúc nào cũng ra sức tò mò suy luận cái này cái kia mỗi khi nhìn thấy họ với nhau. Chắc chúng nó nghĩ chúng nó mà còn k có cơ hội thì làm sao Zafar lại có, chỉ toàn một lũ GATO ăn hại. Chuyển qua đám con gái, vài đứa tiếc vì k có cơ hội với Zafar, vài đứa khác lại bắn lên vì couple mới của lớp, vài đứa có suy nghĩ riêng nghiêm túc lại thấy Trang k hợp với Zafar, một phần nào đó chúng nó cũng có ý với Zafar

Đang trong bão scandal, Zafar đã quên đi Nhi hoàn toàn. Dù có muốn nhớ, mỗi lần Trang xuất hiện là phải quên hẳn. Trang k hề thích Zafar nhắc đến Nhi cho dù Nhi với Trang là bạn khá thân đi chăng nữa, Trang vẫn k thích chút nào

Ngồi kế bên Trang, Zafar được lợi nhiều hơn hại. Trang kiểm kẹp Zafar rất kỹ, bài vở luôn luôn được Trang check cẩn thận, Trang tiện thể chỉ cách Zafar làm bài tập, rồi ôn bài, đủ thứ. Thấy Trang có lòng với mình, Zafar cũng thấy mến cô nàng. Nhờ có Trang chỉnh sửa thói hư tật xấu, Zafar đã học đỡ hơn rất nhiều

Ban đầu cứ nghĩ Trang là một cô nàng đồng đánh, ngoài việc tôn sùng bản thân ra, Trang sẽ chẳng làm được gì hơn thế, dạng kiểu người sẽ khó có thể tiếp xúc lâu dài được. Cơ mà, bấy giờ còn thân hơn những gì Zafar từng tưởng tượng

Chiều về, Zafar chở Trang đi trà sữa. Trang bỗng nhiên ôm eo Zafar thật chặt như theo kiểu tình nhân, Zafar có chớp nhoáng giật mình trong e ngại

Theo Trang đây là cách thể hiện tình thân kháng khí giữa hai người, Trang cũng thích gần gũi với Zafar, chẳng hiểu sao mà cô nàng lại cứ muốn nghĩ là mình đang hẹn hò với Zafar không bằng. Từ lúc quen thân nhau, Trang thực sự chưa từng nghĩ Zafar là con gái. Trang lại thích như thế này với Zafar. Đường nét trên khuôn mặt của Zafar rất giống một thằng con trai. Ở bên Zafar, Trang cứ tưởng mình đang ở bên bạn trai mình vậy. Mà là một thằng nhìn rất có sắc mỹ nam nữa chứ

Nhéo má, nựng, ôm cánh tay, sà vào lòng, đánh nhẹ lên đầu những lúc Zafar làm gì ngu xuẩn hay trả lời sai bài tập khi ôn bài, nó như một thói quen rồi, Trang thích cảm giác ấy, thích được đụng chạm, sờ mó gì cũng thích, gần thêm nữa thì chắc sẽ đến lúc Trang...phải lòng Zafar thôi.

Trên đường lái xe tới quán trà sữa, cái ôm bất chợt của Trang làm Zafar tưởng nhớ đến Nhi. Cảm xúc chợt đến thật khó tả, Zafar chỉ biết là mình nhớ Nhi. Nhưng người ngồi sau Zafar k phải là Nhi, mà là một ai khác.

" Trang nè, thôi bữa khác đi trà sữa nha. " Zafar ngập ngừng

" Sao vậy ?! Chán tui rồi phải hông ? " Trang đùng đùng hoài nghi vô cớ

" Đâu có, Zafar có việc thật mà ! " Zafar biện minh tức khắc

" Việc gì giờ này ? " Trang hỏi cắt cớ

" Thì việc. " Zafar khó khăn trả lời

" Việc? Việc gì mà việc ?! " Trang nổi giận buông tay khỏi eo Zafar lúc nào không hay

" Ủhm, Trang giận hả ? " Zafar dờ ra hỏi, gãi đầu

" Không! Chờ Trang về đi. Đừng hỏi thêm gì nữa. " Trang bực tức ra lệnh

" Ờ...Ờkê " Zafar không nói gì thêm nữa, như thể chỉ càng làm Trang giận thêm gấp bội

Zafar nào biết cái Trang muốn biết từ miệng Zafar là một lời giải thích chính đáng để tìm hiểu xem việc gì mà quan trọng hơn cả Trang. Thời gian quen Zafar, Trang gần như bỏ qua bạn bè, bỏ quên luôn lũ bạn thân, chỉ gần gũi duy nhất với Zafar. Vậy mà, Zafar để cho Trang leo cây giữa chừng.

Đưa Trang về nhà, Zafar quay về chạy xe bon bon trên đường một mình, Zafar phân vân không hiểu tại sao cảm giác đó lại xuất hiện giữa chừng, cảm xúc về Nhi thật khó hiểu, nếu có thời gian để phân tích, Zafar cũng chẳng cần mà chỉ muốn quên quất cái cảm xúc tức thời đó càng sớm càng tốt.

Chắc có lẽ là Zafar đang "có mới nới cũ"

Lâu lâu mỗi bữa sáng chào cờ ngày đầu tuần, Zafar được thấp thoáng nhìn bóng Nhi chớp nhoáng, tác phong nghiêm túc của cô lớp trưởng kể lớp mình làm Zafar nở nụ cười nơi khoe miệng, tất cả về Nhi làm Zafar cứ phải thích nhìn chăm chú, chà trách ai ai cũng mê Nhi như điều đó.

Nhưng có lẽ vì điều đó mà chưa ai từng có được Nhi trong tay, đâu đó Zafar cũng biết mình muốn có được cảm giác đó, cái cảm giác chinh phục được thứ mình muốn, một bông hồng chưa từng có chủ chẳng hạn. Ai mà không thích cái đẹp chứ, sở hữu được nó thật sự là một việc vô cùng gian nan.

Đang nhìn Nhi say sưa với việc điều chỉnh đội hình lớp, Trang bỗng nhiên nhảy vào tầm nhìn của Zafar làm Zafar giật cả mình." Zafar ! " Trang che khuất đi hình ảnh của Nhi.

Trang đứng sò sò trước mặt Zafar lên tiếng, " Sao không vào hàng thẳng lối ? "

À quả thật, đây cũng là một lớp trưởng không kém. Nghe lời Trang, cô lớp trưởng của lớp mình, Zafar nép vào hàng mình chờ chào cờ

Trang đi một vòng từ dưới lên trên, hài lòng với sự vâng lời tâm tấp của Zafar, Trang dừng lại chỗ Zafar

" Ngoan " Trang cười nường chân lên phui phui tóc Zafar, ra điệu khen thân thuộc giữa hai người

Đương nhiên là Nhi đã thấy hết chỗ đó họ đang làm gì, Nhi chỉ không muốn mần tới làm gì cho mệt

Nhi chỉ biết nhìn lướt qua mà thôi, xem ra tên Giá còn dây dưa mây mưa với cả cô bạn thân của mình, mặc dù đã tự dặn lòng là k bận tâm, nhưng cái gì đó nó cứ đâm đâm vào lòng tự trọng của Nhi

Chỉ là lòng tự trọng nhỏ nhoi của một đứa con gái vô tư vô cảm...dù vậy Nhi vẫn luôn thấy nhói nhói khi nhìn hai người kia say sưa đùa giỡn với nhau. Đành lòng đã tự khuyên bản thân mình là ko thể bận tâm hai người đó. Vốn là con gái với nhau, Nhi dễ dàng bắt sống được cảm xúc của cô bạn thân mình. Con gái có giác quan thứ 6 quả là ko sai chút nào. Qua đôi mắt của Trang dành cho Zafar, Nhi cảm nhận được một thứ tình cảm sâu xa hơn tình bạn đơn thuần.

Nhi chỉ sợ cô bạn thân mình bị tên Giá kia đùa giỡn với tình cảm của cô ta thôi. Thật khó để thừa nhận, Nhi cũng có chút lưu luyến với Giá. Thật hiếm để người khác bắt gặp Nhi rơi nước mắt, vậy mà khi đó... cái khi chỉ có hai người duy nhất trên sân trường vắng lặng không một bóng người, Nhi đã yếu đuối mà khóc như mưa trước tên Giá. Nhi đã vô tình chia sẻ một không gian riêng vốn Nhi ko bao giờ muốn tiết lộ cho ai khác vậy mà đã ko thể cưỡng lại cảm xúc bất chợt tuông trào. Có lẽ vì thế mà Giá đối với Nhi đặc biệt hơn những người khác, mà bây giờ hần vô tư đùa cợt bên người khác...

Người đến sau là Trang, mặc dù Trang ko biết nhưng Zafar cũng ko can tâm nhìn nhận điều này. Còn Nhi, mặt trước mặt sau Nhi đã biết hết chỉ ko muốn nói thêm hay nghĩ nhiều về nó. Mỗi lần ngồi trò chuyện với Trang, ngỡ ý về Zafar, Trang cứ rành rành tránh né, mặt thì đỏ chót lên như một cô gái mới biết yêu, e thẹn đến ngượng ngùng, nhìn rõ là đang yêu. Nỗi lo sợ trong Nhi cứ dâng trào, tên Giã đã có lần đùa giỡn với Nhi. Tối giờ Nhi vẫn ko thể nào nguôi ngoai, rõ ràng là mới thổ lộ tình cảm gì đó với cô vừa mới ngày hôm qua qua tin nhắn tối tập mà tối ngày hôm kia đã thấy tên đó tay trong tay với cô bạn thân mình, Nhi thấy bức trong lòng từ đó tối giờ, không thêm nhìn mặt hắn.

Bây giờ chắc hẳn đang giờ trò đùa cợt bắt thường của hắn cho Trang, Nhi tự nhiên lại thấy ghét cay ghét đắng Giã, ghét luôn sự dễ dãi của mình dành cho hắn, ghét cả việc khờ rờn rả với tên đó, ghét tới việc cười đùa với hắn, và tất nhiên là ghét khi phải gặp mặt hắn mà ko biết nói gì. Ta nói giận quá mất khôn nhưng trường hợp của Nhi là giận quá mất hết tiếng bởi có thốt được lời nào đâu

(00oo00)

Ko biết tên Giã này ở đâu tới mà làm rối tung lên mọi thứ hết –trong đầu Nhi đang bận suy nghĩ đến việc làm sao mà khuyên được Trang tránh xa tên Zafar (nickname Giã) càng xa càng tốt.

Nếu Zafar có được cơ hội đi ngang qua cảm nghĩ của Nhi thì chắc rằng Zafar sẽ thấy mình bị oan một cách thật vô lý làm sao. Điện thoại là Zafar bị đánh cắp bởi thằng bạn thân chí cốt, tin nhắn cưa đổ gì đó cũng ko phải là Zafar nhắn cho Nhi.

Zafar mù tịt với những chuyện đang xảy ra giữa mình và Nhi, nhưng nhìn cách Nhi cô lập Zafar, Zafar cũng đôi khi có cảm giác Nhi cư xử có chút kỳ lạ

Nếu điện thoại được về tay chủ thì mọi chuyện sẽ được sáng tỏ, mọi rắc rối sẽ được làm rõ, nhưng vẫn còn mất tích thì mâu thuẫn và mọi khuất mắt sẽ vẫn còn tồn tại đâu đó.

Và chúng ta vẫn cứ phải đợi cho tới khi mọi thứ được sắp xếp gọn gàng qua bàn tay định mệnh y như cái mô típ truyện

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chapter 15: Lòng người khó đoán

Từ hôm Nhi cho số tới giờ cũng đã bao ngày, liên lạc thì chưa được lần nào. Tìm lại chiếc điện thoại cũng như ko, có rồi lại ko liên lạc được thì có lẽ nên vứt đi cho rồi. Nhi đã bỏ mặc Zafar bấy lâu nay, đáng buồn cho những hy vọng không thành sự thật.

Là tại Nhi phũ phàng hay vì Trang đã xuất hiện quá tình cờ chằng ngang giữa hai người khi mọi thứ vẫn còn đang là hư vô

Cứ những lần Zafar chủ động tiếp xúc, Nhi lảng tránh lờ đi chỗ khác, vội biến mất trong vòng bán kính nhất định nào đó. Vài hôm thứ sáu ở lại trường cũng chả thấy Nhi đâu.

Tranh thủ giờ ra chơi, Zafar đứng ngay cửa lớp để dò hỏi xem mình có làm gì sai với Nhi. Rốt cuộc cũng gặp may vì gặp được Nhi ở đó, Zafar vội kéo Nhi về phía mình tra xét

"Nhi ! Lâu quá ko gặp " Zafar cười tươi tấn xác định mọi chuyện ko có vấn đề gì giữa hai người

"Kéo tui ra đây có chuyện gì ? " Nhi dường như đã mất đi sự thân thiện từ lâu, cô ta biểu hiện nét mặt khó chịu

"Tại ko thấy Nhi ở lại trường thường xuyên như trước nữa nên tui thấy lạ. Ghé lớp hỏi thăm " Zafar ngây ngô gãi đầu giải tỏ thắc mắc của mình bằng lời biện hộ

"Ừ thì dạo này thấy ko có gì đáng đề cho tui ở lại " Nhi trả lời tỉnh bơ nhằm muốn nhấn nhủ tên kia là tên đó ko xứng đáng với mình

Zafar cảm thấy có gì đó rất phức tạp trong câu nói đó nhưng ko tìm được nguyên do chính đáng. Mà nhìn Nhi có vẻ rất xa cách, k còn như trước

"À, mà tui thấy cô nên chờ đợi ai đó hợp hơn với mình đi. Tui ko rảnh đâu " Nhi cho một lời khuyên chính đáng làm Zafar bối ngỡ trong vô vọng. Cô ta hất vai chầm nhẹ vào người Zafar và đi khỏi Zafar như không khí

Cảm xúc thất vọng chìm lấp Zafar trong lòng chừng, chẳng nói được lời nào ra hồn. Đáng ra đừng nên kỳ vọng quá nhiều làm gì. Ngay từ đầu, đã ko nên như vậy...

...Mà Nhi có cần hành xử bất cần vô tâm đến như vậy ko nhi?

Zafar thần thờ ngồi dựa mình tường hành lang. Cứ ngỡ là Nhi tươi tắn và dịu dàng lắm cơ mà...Sao lại thế? Zafar cố tự hành hạ bản thân mình với nhiều câu hỏi liên tiếp ko hồi kết.

Bỗng vô tình thay, Trang luôn là người đầu tiên phát hiện Zafar với những phút giây suy tư riêng.

" Zafar làm gì ngồi một mình vậy ? " Trang úp mặt Zafar với một bịch nước ngọt mát lạnh quen thuộc bên má trái

Nhờ có chất mát lạnh tê buốt nên Zafar mới có thể chán tỉnh thoát khỏi những câu hỏi ko có điểm dừng của mình

" Ko biết, lâu lâu hứng lên trầm tư vậy thôi " Zafar cười cho qua ưu tư

" Cho nè " Trang đưa cho Zafar bịch nước uống như mọi lần

" Thôi khỏi, mình ko khát. Cám ơn " Zafar từ chối nhu nhược

" Mà Trang nè, sao Trang quan tâm tới mình nhiều vậy ? " Nhờ Nhi thẳng thắn, Zafar rút ra được nhiều điều mờ ám trong cử chỉ của Trang

" Tại...chung lớp mà " Trang ấp úng lý giải không dám nhìn mặt Zafar

" Thật sao ? " Zafar tỏ vẻ nghi ngờ

" Ủa. " Trang gật đầu e thẹn

" Sao Trang ko quan tâm tới các bạn khác trong lớp nữa ? Sao có mình mình dzậy ? " Zafar nhấn sâu vào vấn đề

" Trang...Trang, thì cô giáo chủ nhiệm kêu mình kèm cặp Zafar còn gì nữa " Trang làm lơ trọng tâm của câu hỏi

Nói xong, Trang ngồi bật dậy, đi xa một bước. Cô ta đang tự hỏi Zafar đang bị gì mà tra cứu sâu xa đến vậy. Trang thầm nghĩ ko lẽ là Nhi, ko lẽ Nhi nhảy vào phá hỏng mối quan hệ này ? Trang cũng định nói cho Zafar biết một chuyện mà chưa có can đảm để nói, để đối mặt với dư luận, để đối mặt với rắc rối sắp ập tới. Nhưng Trang thích Zafar hơn tình bạn, không đúng, Trang đã có tình cảm đặc biệt với Zafar.

Nếu mà mất Zafar trong tay Nhi thì sẽ bẽ bàng vô cùng, Trang quyết định sẽ ko để chuyện đó xảy ra.

...

" Zafar, mình thích cậu ! " Trang ngoảnh đầu lại, can đảm thổ lộ tình cảm vì ko muốn trải qua cảm xúc mất mát, nỗi đau của người thua cuộc, và chứng tỏ sự gan dạ với Nhi từng li từng tí

Trống trường vang lên khắp trường, thời gian ra chơi đã kết thúc. Trang chạy vội xuống sân để một mình Zafar cứng họng. Vừa nghe Trang nói là Zafar hết muốn quay về lớp. Giờ này chẳng tiếp thu được gì cả, mọi thứ vênh vông khó định quá

Zafar xin cô giáo cho về sớm ngay sau giờ ra chơi với lý do là mình đang bị nhức đầu.

Về tới nhà, Zafar nhận được một tin nhắn từ Trang để bắt buộc Zafar phải nhớ đến cô ta dù ko muốn:

SMS

Trang:

Trang sẽ chờ câu trả lời của Zafar !

Khoẻ lên sớm nhé :)

End of message

Trang thật biết cách cố ý làm người khác nhớ đến mình...còn làm nó dòn dập nữa chứ. Chưa gì đã nhắn tin hỏi háp...

Zafar quăng mình lên sofa với trạng thái nặng nề, chẳng muốn làm gì ngoài việc ngủ một giấc thật sáng khoái cho tâm tư được bình lặng trở lại

Cố ngủ một lúc thì chuông điện thoại rung...

" Hello ?! "

" Zafar, Quang có tin vui muốn báo nè "Quang cười ròn rã qua điện thoại

" Gì nữa đây ? " Zafar lại ra giọng khó chịu khi người luôn làm Zafar mất giấc ngủ ngon lành là anh chàng bạn thân của mình

"Mình sắp chuyển trường rồi nè " Quang chưa hết con vui kể lể với Zafar

"Rồi sao ? " Zafar ko mấy quan tâm

"Mình chuyển tới trường cậu đó ! Vui ko ? "

"Hả ?! " Zafar ngồi bật dậy

Trời ơi, cái ông Quang này !Phiền hết sức

Zafar ngẫm đầu toi tã, sắp tới Quang sẽ làm loạn lên mọi thứ cứ tưởng như là rất bình yên với Zafar cho coi, còn cả Nhi nữa

"Nhóc này, vui cũng lắm quá. Mà cậu chắc vui lắm chứ gì ? Có mình thì quậy tới bến luôn " Quang kêu ca trong niềm vui

"Thôi đi, ông nội ! Để tui yên " Zafar cúp máy cái rụp

Quang bị mừng hụt, mặt cứng ngắt, ko biết tên này hôm nay bị ai chọc cho điên lên mà nổi chứng hắc dịch la lối trên điện thoại rồi cúp máy giữa chừng

Cúp điện thoại xong thì Zafar lại hoài nghi chuyện ông Quang chuyển trường. Phải gọi lại đề hỏi cho ra lẽ

"Chuyển trường chi dzậy ông ? Học ở yên một chỗ chưa đủ hả ?! " Zafar yêu cầu cần thêm thông tin từ Quang

"Thì có lý do mới chuyển chứ " Quang thanh minh

"Lý do gì ? " Có rất nhiều điều đáng nghi ngờ từ Quang

"Sao trước hết không mừng cho Quang gì hết dzậy ? " Quang có chút hài lòng khi thấy mình đã khơi được tính thối mác trong Zafar

"Nói nhiều. Giải thích đi. " Zafar giữ kiên nhẫn đủ lâu rồi

"Sau này tìm hiểu cũng được mà, ngủ tiếp đi nhóc. Quạo quạo kiểu này chắc là bị phá giấc rồi. Bye nhé " Quang cúp phone bất chợt

Zafar mới biết lòng người thật khó đoán, cho dù nó là thằng bạn thân nhất quả đất này, nó cũng chẳng phải người dễ hiểu.

Biết đâu chữ ngờ, đợi chờ chỉ là hư vô...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Chapter 16: Nợ duyên, nguy hiểm vẫn không tách rời

Đã ngủ hết cả buổi từ cái lúc về nhà sớm để khỏi phải đối mặt với hậu tố tình của Trang nên Zafar chẳng thiết tha muốn ngủ khi đêm xuống

Zafar chạy xe ngang qua nhà sách. Dường như chưa thể vứt bỏ hay xoá nhoà được hình ảnh đêm đó với Nhi. Còn với cô ta thì sao, bây giờ chắc có lẽ đã xem Zafar như một con gió lướt qua nhẹ đời cô ta rồi chẳng

Phải rồi, Nhi quay lưng phũ phàng đến vậy mà.

Nếu đã vậy thì Nhi chắc có lẽ đã quá yên ả và coi như k còn vương vấn gì...nhưng sự thực là Nhi cảm thấy chẳng ổn tí nào, thấy mình thật quá đáng làm sao, ko biết xử lý như vậy có quá ác với người ta ko. Nằm lăn qua lăn lại, trăn trở, Nhi k hiểu sao mình k thể chợp mắt nhẹ lòng ngủ qua đêm nay

Thêm vào đó, mẹ Nhi đi công tác xa, giờ đây chỉ còn mình Nhi với cô giúp việc. Nhi cảm thấy cô đơn vô cùng trong ngôi nhà trống rỗng.

Đây ko phải lần đầu tiên Nhi ở nhà một mình, đã có vô số lần như vậy. Khó có thể trách được mẹ cô, mẹ Nhi vì quá chú ý đầu tư vấn đề cơm áo gạo tiền mà trao hết tất cả trách nhiệm vào công việc thay vì chăm sóc tận tình cho cô con gái út. Nhi yêu mẹ rất nhiều, chưa từng oán trách mẹ vì việc gì. Chỉ đôi khi cô thấy cô đơn trong chính mái ấm của mình.

Tiểu thư là thế, nhà có gia thế là thế, nhưng cô đơn vẫn hoàn cô đơn

>>>>>><<<<<<

Tàn bộ đi chợ đêm, thấy dòng người ò ạc làm lòng Nhi có chút ảm lại.

Nhi vui vẻ la cà đi mua sắm những vật dùng vặt để giết thời gian. Tìm được chút không gian yên tĩnh để vô tư, k lo nghĩ suy tư. Bình thản nhưng k mấy vô vị, Nhi vác thân đi hết chỗ này đến chỗ khác.

Tậu được mấy món bình dân, đi lòng vòng thử trên mình những phụ kiện như trang sức, nón, giày dép, vv. Nhi cảm thấy mừng khi vừa trút được nỗi ưu tư và cho nó tan vào dòng khối nghi ngút của những dãy hàng bán đồ ăn, vào dòng người lưa thưa, vào tiếng rao hàng, vào cả tiếng người trả giá đến khan cả cổ. Cuộc sống lắm lúc thật đơn giản, chán chứa niềm giản dị vô vàn

Đi ngang cặp tình nhân "đặc biệt", hai cô gái ôm ấp nhau giữa đám đông, họ lướt qua Nhi tay trong tay trong thật tình tứ. Tuy k hề có ác cảm với họ, nhưng việc đó có để lại đôi chút suy nghĩ thoáng qua vài giây trong đầu Nhi

Nhi chợt cười nhẹ khi nhìn thấy gánh hàng bán hủ tiếu, dừng lại đó, Nhi kêu một tô hủ tiếu ngon lành để thưởng thức. Vứt bỏ hình ảnh tiểu thư, Nhi vuốt một bên tóc qua vai, thản nhiên cho hết tô hủ tiếu vào bụng liền tay. Chưa hết, tiểu thư trả tiền nó quai làm sao:

" Cô ơi, cho con xin tính tiền "

" 15 ngàn cưng "

" Dạ, con gỏi. Ngon tuyệt hảo luôn cô " Nhi cười giơ ngón cái ra dấu

" Thế à, cô gái xinh đẹp nhớ ghé thường xuyên nhé " Cô chủ quán rất biết câu khách

" Dạ, vâng " Nhi cười khách sáo

Đêm dần xuống mù tịt, người đi chợ đã thưa dần, hàng tới chợ tấp nập, con người ta tranh giành thô lỗ, hoàn cảnh khó khăn, con người mất đi phép lịch sự tối thiểu với nhau. Đối với xã hội, hai từ lịch sự là vô bổ khi cái ăn cái mặc đang phải làm đầu, tranh giành giành đua là rất cần thiết để có miếng ăn giấc ngủ yên lành. Chứng kiến cảnh tượng như vậy, Nhi càng nghĩ nhiều đến mẹ.

Mẹ Nhi chắc phải cũng gian nan lắm mới có được cái địa vị cao trong xã hội, nhưng giữ được cái chức vị đó cũng là cả một quá trình mài công mài sức quay cuồng trong bể bộn công việc, dĩ nhiên là đánh đổi rất nhiều thứ kể cả hạnh phúc gia đình chứ k hề gì có được

Đi cả đêm đã thấy mỏi mệt, Nhi rũ bộ về nhà. Đi trong hẻm vắng người, khuất tiếng, vài bóng người bất thành linh xuất hiện. Nhi diện trên mình một chiếc váy trắng không tay, nhìn từ xa phong cách tiểu thư đài các của cô tố lên chocác tên có ý đồ xấu xa kia rằng Nhi là một cô gái mỏng manh nhẹ nhàng, phóng khoáng, k kém phần tao nhã.

Chắc chắn trong đầu vài tên đó nghĩ Nhi là một cô gái buông lơi, lạc lõng gì đó trong đêm khuya. Chúng nó rình theo Nhi trong âm thầm mà cô lại k hề hay biết

Nhi thực ra ít có khi đi đêm lắm vì một phần sợ bị bắt cóc bán ra nước ngoài, một phần vì sợ gặp những kẻ xấu làm chuyện đồi bại, phần khác sợ mất đi hình ảnh con gái dịu dàng, ngoan hiền.

Hiện nhiên thay 1 trong những trường hợp nêu trên có nguy cơ rất cao sẽ xảy ra trong đêm nay hoặc sớm muộn gì thôi

Nhi từ từ nhận dạng ra có bước chân theo dõi mình, cô ta lập tức bước nhanh, mò trong túi ra chai xịch cay mắt mới mua để phòng hờ kéo đi đêm có ngày gặp các tên này, ai ngờ gặp đúng ngày mua cái chai mới ngiệt ngả chứ

" Cô em, đi từ từ thôi, cho các anh theo với, " tiếng chúng nó vẫy gọi cô làm cô rùng rợn cả chân tay

Sớm chúng nó đuổi kịp theo cô...nắm giữ cánh tay cô lại

" AAAAAAAAAAAAAA... ! " Nhi bất buộc phải la, lấy bình xịch cay mắt tên dám đụng tay mình

" Đừng có tới gần tôi ! " Nhi la hét cầm chai xịch phòng vệ với hy vọng nhỏ nhoi người hàng xóm tốt bụng nào đó sẽ nghe mà ra cứu cô. Cuộc đời lắm lúc đen tối, ai nấy đều ngủ lãn ra hết rồi, chẳng ai để tâm mà ra cứu cô gái chân yếu tay mềm trong hoàn cảnh này

Chúng nó đã vây quanh Nhi, trong đó có bốn thằng, một thằng bị xịch cay mắt la hét um ỏi, 3 thằng giỡn cợt chuẩn bị ra tay bi ỏi với một cô gái yếu đuối, chỉ k biết chúng nó muốn cướp sắc hay cướp đồ nữa, cầu trời là đừng cướp thứ gì quý giá...

Nhi tay cầm chai xịch rung rẩy, lòng cầu nguyện cho có người thương người, thấy cảnh này nhào vô ra tay nghĩa hiệp cứu cô, chứ một chọi bốn chắc chắn cô k còn đường thoát

" Cô em bình tĩnh, bọn anh thấy em xinh, nên đi lại hỏi thăm chút thôi mà " Một lũ háo sắc cứ bỏ tới như bầy quạ chuẩn vây quanh để tấp mồi

"Mấy người đứng yên đó !" Nhi hoảng sợ hai tay siết chặt bình xích, vật phòng vệ duy nhất lúc này

"Thôi đi với bọn anh đêm nay đi, em sẽ vui lắm cho coi haha !" Chúng nó lì lợm khêu khích cô

Chúng k chờ cô phản ứng, liền che mặt bạo lực kéo tay cô về phía chúng. Nhi ồm yếu tơ liễu đảo về chúng

Trong tình trạng gần co nghiêm trọng, bỗng có vị cứu tinh lái chiếc xe từ xa tới đi ngang qua xuất hiện

Người điều khiển xe rõ mấy ủa thẳng vào mấy tên du cô đó, chúng nằm vò trên mặt đường

Zafar k sợ phải vào tù vì giết mấy tên ấy, chỉ lo Nhi bị hại thôi.

Zafar quăng mặc xe mình nằm đất, chạy tới bên Nhi che chở cô, biết Nhi sợ, Zafar k vội suy nghĩ, liền nắm lấy tay Nhi trấn an cô, rồi đẩy Nhi ra xa

"Giá ... !?" Nhi bơ phờ, k ngờ sẽ là hắn..., tại sao luôn là hắn ?

"Mày là thằng nào ?! Lên tụi bâycho nó biết lễ độ ! Anh hùng rom hã ?!?! "

Lũ hèn nhát ko dám chơi tay đôi, mà lùi hết cả đám nhào vào Zafar

Hai tên xong pha giữ chặt hai cánh tay Zafar lại, một tên nhào đến đâm vào bụng Zafar một cái đau thấu trời

Nhi đứng đó trong ngiệt cảnh xót cho Zafar thốt lên vài tiếng, nếu hai đứa nhanh chân mà phóng lên xe chạy trong khi bọn chúng nằm đất thì có lẽ đã thoát được an toàn, nhưng vì Nhi bị hoảng sợ đứng rung rẩy một chỗ, Zafar phải nắm tay Nhi một lúc lâu, Nhi mới định hình được tình huống

Zafar ăn đấm hết quả này tới quả khác liên tiếp hy sinh thân mình bảo vệ Nhi

"CỨU CỨU ! CỨU CHÚNG TÔI VỚI !!! " Nhi gào thét trong vô vọng khi nhìn thấy Zafar đau đớn vô cùng vì hy sinh bản thân để cứu mình

"Mày qua bên kia làm con nhỏ đó câm dùm tao coi " Thằng thủ lĩnh với nhiều cú đấm trời ván ra lệnh

"Còn đứa này thì sao " Bọn chúng ám chỉ con người rũ rượi bị ăn đấm liên miên

"Nó chắc đuối lắm rồi, ko chống cự gì nổi đâu "

Một tên buông cánh tay Zafar ra, liền tới Nhi để tính bịt miệng lại, Nhi nhanh trí giấu bình xịt cay mắt đằng sau lưng

Chưa đựng được tới Nhi, tên đó đã bị cay toé lửa

Ba thằng phân tâm, Zafar lấy cơ hội vùng ra giải phóng mình, Zafar sử dụng cơ mặt và bàn tay chìa ra làm dấu chỉ dẫn Nhi quăng cái bình xích kia tới cho mình

Chộp gọn lẹ, Zafar xịt tới tấp, làm chúng nó đỡ ko được

Dựng xe lên rồi hai đứa nhanh chân phóng gọn...

Rồi đêm nay họ sẽ ra sao ?

Zafar có lẽ đã chịu đòn ăn đấm quá kịch liệt chi để che chở cho con người ngỡ đã không còn duyên nữa...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Author's Note: H.nay đăng 2 chap, nhớ đọc chap 16 trước nhé rdrs. Cám ơn mọi người vì đã theo dõi :)

Chapter 17: Đôi tim lao chao

Chạy được tới một quãng đường an toàn, đậu xe ngon lành trước nhà Nhithì..

Zafar ho sù sụ, ho còn ra cả máu, lý do dẫn đến tình trạng này là vì bọn du côn ra đòn quá mạnh tay

Nhi nhìn thấy vài giọt máu lấm tẩm trên tay vạt áo của Zafar, cô ta day dứt trong lòng. Vì Nhi mà Zafar ra nông nổi này..., cô ko đành lòng chút nào

" Thôi Giá dắt xe vô nhà Nhi nghỉ chút đi rồi về " Nhi nín giữ cánh tay Giá, ánh mắt đầy vẻ lo lắng quan tâm, dường như chính khoảnh khắc đó Nhi đã gạt bỏ những xích mích ko đáng có giữa hai người, chỉ duy nhất dồn sự quan tâm cho ân nhân của mình

Tình cảnh lăm lức trở trêu, Nhi vừa mới gấp rút vút bỏ sự quan tâm của Zafar dành cho mình nhưng giờ đây phải đặt sự quan tâm của chính cô ta trao trả lại cho Zafar, chẳng lẽ theo tình tình chạy, chạy tình tình theo

Zafar cảm nhận sự ầm áp trong đôi tay nhỏ nhắn đó, vừa mới hôm đó Nhi phũ phàng đến vậy, hờ hững với Zafar đến thế, hay có lẽ ơ thờ chi là cách cô ta che đậy đi cảm xúc thật của mình

" Ủm " Zafar đồng ý, thần sắc nhìn rất mệt mỏi

Khó khăn xuống xe, cơ bụng Zafar căng phồng lên, chúng nó ra đòn liên tục ván nắm đấm vào bụng Zafar nên phần bụng đã bị ảnh hưởng rất nặng, vì thế mà đi đứng có chút vấn đề

Nhi đứng đó giữ cánh cửa cho Zafar đẩy xe vào, khi dùng hết lực đẩy xe lên dốc nhà Nhi, Zafar thấy cơ thể có phần suy nhược, thoáng ngã nhẹ vào người Nhi

" Giá, bị sao dzậy ? " Nhi cố dùng sức mình đỡ Zafar

Có lẽ Zafar đã bị vất kiệt sức, ko nói được câu nào

" Để Nhi phụ dắt xe nha " Nhi đứng kế bên tiếp tay giúp Zafar dắt xe lên dốc, chiếc xe đậu lại là Zafar sà vào lòng Nhi

Cái ôm trọn vẹn đầu đời của Nhi, nơi đầu đó trong con tim nó có vài nhịp đập loạn xạ, Nhi đứng im bất động, nổi lòng có chút xuyên xao, gọn sóng

...

Zafar đã được Nhi dắt lên phòng mình, nằm bằm dập đau đốn trên giường Nhi

Trong căn phòng hồng nhật nữ tính, một khách mời chìm đắm trong lim dim trong khi chủ căn phòng ấy tỉnh như chưa bao giờ nhưng đang lơ ngơ ko biết mình phải làm gì, cũng là lần đầu tiên Nhi đem người lạ vào phòng, mà người lạ này lại nằm bất tỉnh

Thấy hấn nằm như đang ở cõi mơ hồ, Nhi ngồi ngay sát bên cánh giường, vội đắp khăn ấm lên trán Zafar mong hấn tỉnh dậy sớm

Cảm giác hồi hộp sen lẩn nhiều tình cảm suy tư hỗn loạn đang sôi nổi trong lúc này làm Nhi mất đi cái đầu lạnh nhất thời. Nhìn ngắm kĩ khuôn mặt tỉnh tú ấy, Nhi đã mất kiểm soát như hoàn toàn, đường nét trên khuôn mặt đó rất cuốn hút, nó dường như có ma lực, quyến rũ bàn tay cô đặt lên nó để chiêm ngưỡng được bằng xương bằng thịt, Nhi đưa bàn tay gầy vuốt khẽ lên ấy trong vô thức

Đôi mắt Zafar đột nhiên mở, mi mắt nặng nề, Nhi giật mình rút bàn tay mình lại rồi tự trách bản thân trong âm thầm vì mình đã đi quá trớn, dù ko thấy bàn tay ay ai đó, nhưng Zafar vẫn cảm nhận được giây phút thoáng qua của bàn tay Nhi

" Nhi... " Zafar thả giọng ko thốt nổi ra tiếng

" Hà " Nhi ơ thờ trả lời làm ngơ như nai tơ, ko lẽ tên đó đã thấy tay Nhi

" Giá...đau bụng " Zafar mặt nhăn nhó. Dù gì căn phòng chỉ có hai người họ, Zafar thay đổi xưng hô cho thân thiết gắn kết thêm gần gũi giữa hai người, cái tên đó cũng là do Nhi đặt cho Zafar chứ k phải Zafar tự tạo

" Muốn tui dắt đi toilet đúng hông ? " Nhi hỏi ngây thơ

" Không phải " Zafar cố ngồi dậy giải thích, nhưng cơn đau lói lên làm Zafar ôm bụng " ahh~ "

" Ý Giá là sao ? " Nhi thắc mắc ko biết Zafar mắc cái gì đây

" Hồi nãy, tụi nó đánh vô bụng tui nên giờ nó đau " Zafar nhăn mặt xoa xoa cái bụng mình

" Đầu ? Giá vạt áo cho Nhi coi coi " Nhi liến tay vạt áo người ta ra

" Ê, cái gì dzậy " Chưa kịp cản, cô nàng đã vạt rồi. Cô ta còn giành coi nữa chứ !

" Chết rồi, nó bầm quá, sao giờ " Nhi cắn môi, xót cho Zafar khi thấy các vết bầm tím quay quanh bụng

Zafar tròn mắt nhìn Nhi, tay che bụng mình lại

" Sao Nhi con gái mà sỗ sàng quá vậy " Zafar phàn nàn, hình như có hơi mắc cỡ ở trong này

" Có sao đâu, là con gái với nhau mà cô lo gì ? " Nhi bâng quơ biện lý, tay vắt khăn trong xô nước nóng ra, chuẩn bị đặt lên bụng Zafar

Chưa đặt được lên bụng thì tên ngang ngược đó đã giật khỏi tay Nhi rồi

" Tui tự làm được "

" Đã bảo là ko sao mà ! Tui lo cho " Nhi đánh lên tay Zafar nhất quyết muốn làm, cố vướn người lấy lại cái khăn

" Ko được ! " Zafar cản hết sức vương cánh tay ra phía bên kia càng xa

" Ấy ! Bướng ghê đó, đưa đây " Nhingồi bịch xuống ghế kế bên giường, đánh thêm cái nữa vào bả vai Zafar

Zafar cười hờ, đau mà còn hơi dễ chọc người ta mới ác chứ

" Ko đưa. " Zafar cứng đầu, ương ngạnh

" Lùn nên tay ngắn hả ? " Zafar châm biếm

" Nè ! Muốn xuống đất nằm đúng ko ? " Nhi liếc xéo

Nhi liếc mà cũng dễ thương lắm sao, Zafar ko ân hận chút nào khi chọc nàng ta dù có đau thêm chút nữa cũng chả sao, Nhi giận mà đáng yêu phết

" Lùn thì phải chấp nhận thôi " Zafar cười noi khoé miệng thách thức, còn dám chê chủ phòng nữa chứ chắc ko sợ bị kick ra ngoài hay sao đó

" Ai lùn ?! " Vô quýt dầy có móng tay nhọn, Zafar bướng có người bướng hơn

Nhi cố vướn lên lần nữa thì bị vấp mép giường, ngã bổ vào người Zafar

Hai cặp mắt tròn tròn nhìn nhau, tư thế quá đỗi gần nhau làm đôi tim có loạn lên đôi chút

" Ấy yahh~ Đau quá " Zafar nhăn nhó như khi ăn chúng quả ớt than vãn, khi bị đè lên vết bầm

" Xin lỗi " Nhi nhẹ nhàng

" Ko có gì. " Zafar ngoảnh mặt đi chỗ khác, chắc ngại.

Mới đây đã 12 giờ sáng, tiếng chuông đồng hồ nhà đánh dưới sảnh nhà thì Nhi mới hay biết

" 12 giờ rồi đó " Nhi nhắc nhở Zafar còn kéo về nhà cho kịp

" Dậy để tui về " Zafar tính ngồi dậy thì bị Nhi đè xuống

" Về khuya nguy hiểm lắm, nằm đây đi " Vì yếu lòng, Nhi k nỡ buông tay để người ta về khuya

" Chứ rồi Nhi ngủ đâu ? " Zafar ái ngại tưởng nằm đây sẽ dành hết chỗ ngủ của Nhi

" Sofa "

" Con gái với nhau mà " Sofa lạnh ngắt k chăn ấm, Zafar lo cho thân hình nhỏ bé đó sẽ bị gió lạnh ảnh hưởng

" Con gái cái đầu cô, cô "men" như vậy, làm sao tui dám nằm kế cô "

" Tui có làm gì Nhi đâu mà Nhi sợ "

" Ai biết, lợi dụng tui lúc tui ngủ mê sao biết được " Nhi ra vẻ hờnghi

" Làm gì có, sao Nhi ko nghĩ nếu tui có chuyện gì thì sao " Zafar kiếm cớ cho hai người ngủ chung

" Chuyện gì là chuyện gì ?! "

" Tui mới ho ra máu lúc nãy, lỡ tui ngất nữa thì sao "

" Ồ đúng rồi,thôi chết, lỡ cô chết trong nhà tui thì ai lo "Nhi nào nề ko muốn suy nghĩ tới cảnh tượng đó

" Bối... nằm kế nhau tốt hơn mà, còn ấm hơn nữa đó " Zafar chỉ định, âm mưu len lỏi trong lời nói hờ

" Cô mà lên phén là chết với tui đó, biết hông ? " Nhi suy nghĩ một hồi lâu rồi cuộc cũng đồng ý mặc dù k muốn chút nào, Nhi chưa bao giờ ngủ với người lạ, đã lỡ lời kéo tay tên đó lại cho ngủ nhờ rồi k lẽ bây giờ đuổi người ta đi đêm khuya thế này thì có lẽ rất kỳ. Thôi đành chứ sao...

Đêm còn dài, hai người nằm chung với nhau, ai lên phén thì chưa biết được chỉ biết có ai đó đang vui sướng trong lòng mà đầu nhem

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Chapter 18: On top ^^

Thừa biết mình đang ở đâu và cần làm gì, Zafar tự nhủ là cố gắng giữ tư thế ngủ chiến binh là tốt nhất, cho nên Zafar chỉ cho mình nằm ngửa hai tay đặt sát người và tiếp theo đó Zafar sẽ dần lòng ngủ cho yên giấc

Nhưng một hồi Zafar lại tự nhiên tùy ý thay đổi lung tung...

Trong khoảng thời gian chờ Nhi trong nhà vệ sinh bước ra, Zafar đã thay đổi vô số kiểu nằm ngủ

Đột nhiên, Nhi mở cửa nhà tắm bước ra, cô ta xuất hiện trong một chiếc áo đầm ngủ trắng hai dây mỏng nhìn body rất thon thả bắt mắt, dù chỉ là đồ ngủ... đã làm Zafar nằm cứng đờ chiêm ngưỡng nét đẹp mong manh thướt tha của Nhi với mái tóc đen suông (rất ư là truyền thống) buông thả tự nhiên

" Sao chưa ngủ ? " Nhi hỏi lạnh lùng nhìn mặt tên kia tro tro ra đó kỳ lạ thấy rõ

" Tại Nhi chưa tắt đèn " Zafar đánh trống lảng

" Cái công tắc đèn nó ngay sát bên phía cô mà " Nhi lơ lửng đi vòng qua phía bên giường mình

" À, vậy hả ? Nhà lạ nên tui hông quen " Zafar cười trừ

Vừa mới đặt tay lên công tắc, dự định tắt thì Nhi định vai Zafar bắt chột

" Mà khoan, ko tắt được ko ? " Cô ta đã leo lên giường ngồi nãy giờ trong lúc Zafar lấy tay mò mò cái được công tắc

Nhìn Nhi có vẻ nài nỉ, Zafar thắc mắc:

" Sao dzậy ?! "

" ùhm...tui hông quen ngủ tới " Nhi hoang mang tỏ khuyết điểm của chính mình, có ai ngờ một cô gái hoàn hảo thế này là sợ bóng tối chứ, ừ thì thật lòng là Nhi có hơi khó chịu khi phải chia sẻ thêm một chi tiết quan trọng trong tính cách của mình, phải nói là nhược điểm duy nhất của riêng mình, ai ngờ người thu thập thông tin lại là hần... chỉ riêng hần biết hết những điều thầm kín của Nhi, lạ thật, chưa quen nhau bao lâu, đã biết gần tới chân gốc mọi điều về nhau

" Nhưng mà có đèn Giá ngủ k quen " Zafar khó khăn giải thích , tỏ vẻ k mấy thông cảm

" Dzậy đổi chỗ đi " Nhi nhanh trí nghĩ ra cách liền

" Có khác gì đâu " Zafar đang đau bụng, đi đứng lên xuống là sẽ có vấn đề ngay nên e dè, cơ vậy mà vẫn thay đổi tư thế ngủ liên miên lúc đầu ấy chứ

" Tui ở bên đó, tui điều chỉnh mức độ ánh sáng được, cô nằm bên kia ánh sáng ít hơn cho dễ ngủ, hiểu chưa ? "

" Àhh, hiểu rồi " Zafar cười thán phục lời suy nghĩ thông minh của Nhi

Zafar cố gắng ngồi thẳng lên để đi vòng qua bên kia giường nhưng vì đau bụng phải nán lại

" Giờ cô lặn được k ? " Nhi ân cần hỏi lo cho tình trạng sức khỏe của Zafar

Chưa chờ Zafar trả lời, Nhi đã tự mình bày kế: " Thôi khỏi, tui chồm qua được, cô cứ việc nhích qua là được rồi "

" Chờ đã, chưa bụng ra nha " Zafar nhắc dè chừng

"Biết rồi. "Nhi cố gắng khéo léo chồm người làm sao mà k đụng cái bụng Zafar, vì phải chơi vui khi gương lên cao một chút để tránh đụng chạm vết thương. Nhi vô tình lấy hai cánh tay mình chạm vai Zafar làm điểm tựa mà k hề hay biết phần một của mình vô tình bị phơi bày bất ngờ sau sự việc đó

Mặt Zafar đỏ ngút, cảm thấy ngà ngà say, body đó quá chuẩn, có chứa lại nhiều ý nghĩ đen tối nhưng cũng thoáng qua mà thôi vì một tiếng thúc giục dồn dập

"Sao chưa nhích nữa, mỗi gần chết nè "Nhi nhìn chăm chăm vào Zafar làm Zafar xoay mặt đi, im ru làm theo chỉ bảo

"Vừa này, cô nhìn cái gì mà đắm đuối dzậy "Nhi nghi ngờ

"Gi đâu, tui chỉ canh chừng coi cô có đụng vết thương k thôi à "Zafar biện hộ, có ngờ đâu cô ta bắt được quả tang mình

"Thiệt k ? "

"Thiệt mà "À chắc chưa hay... chứ hay là đáng lý ra Zafar đã nằm đất rồi

"Cô nhìn gian lắm đó "Nhi sẽ đề phòng, cảnh giác cao sau vụ này

"Gi đâu. Ngủ đi, bye "Zafar quay đi chỗ khác, hú hồn, thờ phào nhẹ nhõm

Nhi điều chỉnh lại ánh sáng nhoè đi một ít, xoay người qua bên mặt khác

Sáng sớm mai

Cô giúp việc gõ cửa phòng ra tiếng cộc cộc ám hiệu kêu Nhi dậy để đi học

Nhi bừng tỉnh dậy khi nhận thấy suốt đêm qua mình đã k ôm cái gối ôm của mình mà ôm Zafar. Cũng tại tên đó đập cái gối ôm của cô xuống đất k thương tiếc nên cô phải ôm đỡ hần chứ sao. Mà hên là hần tỉnh sau cô nên k nhận ra được tình hình vừa này

Nhi liến lòi mình vào phòng tắm để đánh răng và tự trách mình trong đó:

"Tự nhiên lại ôm tên đó là sao dzậy ta "Nhi vỗ vỗ trán trấn tĩnh bản thân, còn một tay cho bàn chải vào miệng, đã vậy cô đã ngủ rất yên giấc nửa đêm, khó chấp nhận được khi ôm tên Giá đó còn êm và dễ say giấc hơn cả khi ôm gối ôm của chính mình

Trong khi Nhi than thân trách phận trong nhà tắm, Zafar khẽ gõ cửa báo về:

"Nhi ơi, Giá về nha "

Nhi vừa mới tỉnh nhưng nghe xong câu đó lại tỉnh thêm

"Giá ! K được về "Nhi vừa lau mặt xong thì mở toanh cửa nhà tắm ra, gấp rút ôm lại cánh tay Giá

"Gi nữa "Hên là Zafar vẫn ở yên một chỗ, Nhi thờ dài vì sợ cô giúp việc hiểu lầm rằng Nhi dắt "traị lạ" qua đêm tại nhà mình. Mẹ Nhi mà nghe tin này thì sẽ có bão to đấy

"Di giúp việc vẫn còn ở đó, để tui đánh lạc hướng đi ấy rồi Giá xuống sau "

"Mà sao phải làm dzậy ? "

"Thì cứ nghe đi "

"Chờ tui thay đồ, lát tui ra rồi đi theo "Nhi dặn thêm

Zafar k biết chuyện gì đang xảy ra vẫn cứ nghe theo, cách Nhi ôm cánh tay Giá đã là chất xúc tác nhất định cho sự vâng lời đó. Đã có bao lần ôm rồi nhi, chắc cũng vào được bộ sưu tập rồi chẳng

Nhi thay đồ xong là ra ngay, Nhi đẹp sẵn nên k cần ở lâu trong nhà tắm, Zafar cứ tưởng con gái là phải ngắm kiếng chuẩn bị rất lâu trong nhà tắm nhất là buổi sáng trước khi ra ngoài ấy. Mà một khi Nhi bước ra mà k cần đến ba phút chuẩn bị, Nhi vẫn cứ như thiên thần ấy

Nhi vào bếp ăn loay hoay với cô giúp việc, Zafar lấy cơ hội lao xuống thật nhanh chạy ra ngoài lấy xe chạy về

Chưa đi được lâu, thì Nhi nhận được tin nhắn của Zafar

SMS

Zafar:

Hình như Giá thấy Nhi đang giấu giếm cô giúp việc chuyện gì đúng không?

Nhi:

K. Bảo là đừng nhắn tin cho tui nữa rồi mà. (Vụ này là vì hiểu lầm với Quang, có lẽ Zafar vẫn sẽ bị ê lòng mỗi một vì vụ mất điện thoại này đây)

Zafar:

Hả? Hỏi nào?

Nhi:

Nói chuyện sau. Bye.

End of SMS

Cuộc nhắn tin nhanh chóng kết thúc, Zafar vẫn chưa hiểu rõ vì sao Nhi vẫn còn giận Zafar về vụ tin nhắn gì đó. K biết chuyện này mới bao giờ sáng tỏ...

Quang chính là người tìm được và trả lại điện thoại cho Zafar. Trong suốt thời gian đó, Quang đã làm gì với chiếc điện thoại của Zafar. Zafar xâu chuỗi tất cả khả nghi của mình, rồi từ từ nghiền ngẫm được mọi thứ

~Calling Quang

"Sup ? " Quang bắt điện thoại vui vẻ

"Quang, hôm bữa ông lấy điện thoại tui nhắn tin cho Nhi đúng k ? " Zafar bây giờ mới bùng bùng phát hiện

"Àhh...ừ có. Cho vui thôi mà " Quang cười bên đầu giây điện thoại sõi lời giải thích

"NÈ ! ÔNG LÀM GÌ KỲ VẬY ?! " Zafar quát to tiếng giữa đường

"Sao tự nhiên vì gái mà la tui ? Sao vậy nhóc " Quang giật nảy mình như chưa bao giờ chuẩn bị để đề phòng được cơn thịnh nộ của Zafar

"Im đi, đừng động tới phone tui nữa " Nói xong Zafar cúp tức thì

Zafar cảm thấy có lỗi với Nhi vì đã để thằng bạn quấy nhiễu cô ấy quá nhiều, k biết giải quyết vụ này thế nào

Mà có lẽ Zafar đã quên Quang sắp chuyển tới trường mình trong thời gian sắp tới đây thôi, trường hợp Quang gặp Nhi sẽ vẫn còn đấy. Dù biết chẳng có hy vọng gì với Nhi lúc này, Zafar cũng chẳng muốn Nhi dính dáng tới Quang mặc dù nó là thằng bạn thân chí cốt đi chăng nữa

<<<~~~~>>>

"Surprise ? " Quang xuất hiện trong dáng vẻ rất bảnh bao, các cô nữ sinh trong trường ai ai cũng để mắt tới anh ấy cả

Vừa mới chuyển trường, lại nằm ngay trong lớp của Zafar, chưa hết còn ngồi trước Zafar nữa chứ. Nhưng vì thế mà Zafar k còn ngồi kế Trang nữa, đây cũng là một điều đáng mừng. Ngồi kế Quang, Trang cũng sớm muộn gì sẽ quên đi Zafar thôi, bằng chứng là vừa mới đây thôi họ nói chuyện rất rom rả, trao đổi facebook, số phone, rồi tùm lùm thứ kết nối trên mạng xã hội

Trang cũng đã quên hẳn chuyện tỏ tình gì đấy với Zafar, đã vậy cô ta còn ra vẻ lạnh mặt với Zafar. Zafar chẳng thèm nhắc tới việc đó làm gì cho thêm nhức đầu. Hiện giờ, thứ Zafar lo nhất là k biết giải thích làm sao cho Nhi hiểu là Zafar k còn liên quan gì tới Trang nữa

"Suy tư gì lắm thế nhóc " Quang ngồi sát bên Zafar, đột nhập không gian riêng trên hành lang, nơi Zafar thường hay suy tư

"Có gì đâu " Zafar k thèm trình bày nỗi ưu tư của mình với Quang, đơn giản là vì Zafar biết Quang sẽ phá hỏng mọi thứ

"No man, something is obviously wrong here " Quang biết rõ Zafar k thường suy tư một mình

"There's nothing wrong. It's you ! " Zafar đổ lỗi cho Quang

"Ý gì "

"Sao tự nhiên đang yên đang lành lại chuyển trường ?! "

"Tại Quang thích không khí này, thích mấy đứa con gái dễ thương hôm bữa "

"Xạo thấy ón vậy ông " Zafar chế giễu, biết tổng tính đại gái của Quang mà

"And because of a girl " Quang nháy mắt làm dấu hiệu ẩn ý thì trống đánh liên hồi tạo nên trong Zafar nhiều điều lo lắng bất thời

Không lẽ.. là vì Nhi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Chapter 19: Sợ yêu hơn cả sợ cô đơn

Zafar vẫn duy trì đi chơi đêm, đi bar, đi lượn Sài Gòn với Quang thường xuyên và với đám bạn của mình. Tình trạng sức khoẻ của Zafar đã đỡ hơn rất nhiều từ vụ xung đột với bọn du côn

Nếu nhớ kĩ thì Nhi chưa từng quan tâm hay hỏi thăm Zafar kể từ ngày Zafar bước ra khỏi căn nhà của Nhi. Chẳng những thế, Nhi chưa từng nói lời cảm ơn Zafar khi thoát nạn được đêm đó

Thời gian trôi qua nhanh từ đó, Nhi lơ Zafar đi khá nhiều lần

Cũng có lúc ánh mắt cô ta nhìn rất lay động về phía Zafar, nhưng phút chốc đầu đó chỉ là thoáng qua. Mỗi lần ra chơi hay vào khoảnh khắc sáng chào cờ, Zafar vẫn bắt gặp ánh mắt ấy đang nhìn mình trong vô thức. Đôi lần Zafar đáp trả, vâng chỉ duy nhất bằng ánh mắt, Nhi nhột nhoà chuyển ánh nhìn tức thời

Có một xúc tác nhỏ nào đó phủ đầy tâm trí Nhi, nó đánh thức những rung động đầu đời của Nhi. Tiếc là Nhi tự mình vội dập tắt nó, k cho nó tiến triển thêm, Nhi sợ, rất sợ, đây là cảm xúc thật, nhưng nó có vẻ huyền ảo nên Nhi k dám thừa nhận

Chiều tan, nơi sân trường vắng lặng bóng người, Zafar tiếp tục chờ Nhi. Lóng ngóng lẻ loi một mình, lá trường rơi khắp lối, Zafar ước mình có thể ở lại trường lâu thêm chút để quét chúng rồi tình cờ gặp Nhi như hồi họ từng chạm mặt khi xưa

Nhi rã bước xuống cầu thang trường, chợt phát hiện tên đó, Nhi nấp vào một mảng tường, ngằm quan sát ai kia

Hắn ở đó làm gì, chờ Trang chăng?

Theo Nhi biết thì Trang hiếm khi ở lại trường, Trang k thích không khí vắng tanh thế này đâu, Zafar ắt hẳn có ý đồ gì đó

Hay k lẽ chờ mình?

Kiên nhẫn có vẻ đã chạm nóc, Zafar rời khỏi sân trường trong tiếc nuối. Nhi k ở đó, cô ta k ở lại trường như mọi khi Zafar vẫn tưởng

Zafar khẳng khẳng rằng Nhi sẽ chẳng bao giờ có ý định gặp lại Zafar trừ khi tình huống bắt buộc hay vì lẽ tình cờ nào đó

Nhi đã nói hẳn hoi khẳng định mối quan hệ rồi mà, còn khuyên Zafar nên chờ đợi ai khác k phải Nhi mà, chỉ là Zafar mơ tưởng, cố gắng vớt vác những điều hư vô

Nhìn Zafar rời đi, Nhi cảm thấy tủi thân vô cùng. Người ở đó, chắc là chờ nàng chắc là không, dù sao hẳn cũng ngó ngang thấy Nhi giữa đám đông ngày qua ngày, mắt nhìn mất, tim lung lừng, giây phút gần gũi lướt qua trong tâm trí, thì chắc cũng có chút duyên, nhưng không có gan thừa nhận tình cảm

Nhi từ lâu đã tập quen dần với cô đơn rồi, vứt bỏ đi khoảng lặng một mình ấy, Nhi sợ phải chấp nhận đánh mất mình, Nhi chưa từng thử cho đi một phần thế giới riêng của mình cho ai khác ngoài chính bản thân mình

Thà Nhi ôm con tim ứ mắc, chứ Nhi chưa đủ can đảm để trao nó đi dễ dàng, hoặc học yêu thương một ai

Ngoài cái ôm của Zafar là thứ đánh thức rung động trong Nhi, Nhi thấy mình có thể dựa dẫm Zafar bất cứ lúc nào, bờ vai Zafar tuy ngang nhưng chủ nó chân thật không hề lợi dụng nó để lấy lòng Nhi, Zafar đã cho Nhi nấp vào phía sau lưng Zafar, dùng người mình để bảo vệ Nhi trong phút nguy hiểm, lắm lúc tên đó cũng nghe lời lắm như một kẻ ngu ngơ, Nhi thích tất cả các điều ấy. Và dường như, đó là chứng cứ để xác định là Nhi đã thích Zafar, thích hơi nhiều đấy.

Nhi dù mạnh mẽ cỡ nào, nhưng bên trong cô vẫn là một cô gái đôi mươi, vẫn có giây phút yếu lòng, và giờ đây, khoảnh khắc đó đã đến. Có trốn tránh cách mấy, Nhi sẽ sớm phải đối mặt với nó thôi. Không lâu đâu vì ai kia từ lâu đã có chung một dòng cảm xúc với Nhi, chỉ là ngại k mở lời thôi

Chờ một ngày tươi đẹp, họ sẽ có cơ hội gặp nhau để tỏ bày tâm sự

>>>~~~~<<<

Vì dạo này áp lực bài vở ở trường quá nhiều, Zafar dự định đi quây hết mình ở bar với mấy lũ bạn đêm cuối tuần

Chẳng khác gì thường lệ cả, vô bar để nghe nhạc to cộng bass thì như đập thùng tai, nhảy vô tư quên đời, Quang vua đùa với vài cô gái, chất của gái của Quang thì khỏi bàn rồi vì nó xuất hiện mọi lúc mọi nơi, Zafar đang lo k biết khi nào Quang áp dụng nó để cưa đổ Nhi. Rồi sớm thôi, Zafar bị quan nóc hết lý này tới lý khác

Hết tăng một thì double lên tăng hai,ba,bốn. Chơi bời đừ người, rồi mỗi người đi về một ngã

Không ngờ, đêm đó xui xẻo ập tới. Một vài cảnh sát ở trên đoạn đường đó, phát hiện hành vi say xỉn của những đứa mặt bún ra sữa trẻ mẫn, Zafar và vài lũ bạn bị bắt vì chưa đủ tuổi để đi bar, uống rượu vv.

Ban đầu đi bar được là vì có đàn anh chống lưng cho qua, nhưng giờ đây đàn anh còn bị bắt huống hồ chỉ là Zafar và bạn mình

Trong tình trạng nồng chất còn, Zafar k còn đủ tỉnh táo để cảnh sát tra hỏi. May mắn thay, cảnh sát chỉ lập biên bản vì đây là lần đầu. Nhưng Zafar lại bị đồn cảnh sát tịch thu chiếc xe của mình vì phạm luật lái xe trong tình trạng say xỉn. Vì thế nên Zafar đã bị tạm bắt giữ và cần người bảo lãnh. Ba Zafar thì bận tối mắt với công việc, ông ấy ở nhà nhằm chỉ một hai ngày trong một tháng, Zafar biết rõ là mình sẽ bị mắc kẹt ở đây nếu k có người bảo lãnh ra ngoài

Quang bây giờ chắc vẫn trốn đâu đó trong bar vì Zafar đã nhắn tin báo trước là có cảnh sát trước khi bị bắt. Giúp được anh bạn mình thoát thân cũng mừng, nhưng giờ đây cả đám bạn được thoát rồi vì đàn anh đủ tuổi cũng chỉ bị tịch thu bằng lái và phạt một số tiền gì đó. Vì họ giàu mà, ra vô thật sao là dễ dàng

Tự dưng chỉ còn duy nhất mình Zafar lẻ loi...thoảng nhiên, Zafar bỗng nghĩ đến Nhi. Nhi khá thông minh, chắc chắn Nhi sẽ nghĩ ra cách để cứu Zafar ra được khỏi chỗ này. Zafar cũng giúp Nhi nhiều lần, không lẽ Nhi k thể nào nể tình mà giúp Zafar lần này

Chỉ biết dựa vào cảm tính rồi nhắn tin cấp bách cho Nhi để chờ Nhi cứu giúp vì giờ này Zafar có ai đâu ngoài Nhi

Hay không bằng hên, Nhi đã có mặt tại trụ sở cảnh sát sau 30 phút

Nhi chạy xe đạp tới nên hơi lâu, Zafar cảm động vô cùng. Nhưng nhìn Nhi, Zafar cảm nhận cô ta đang có ác cảm với mình

K biết Nhi xoay sở làm sao mà trót lọt được mọi chuyện, con gái thông minh có khác. Dù vậy, xe Zafar vẫn bị tạm giam vì chưa đóng tiền phạt. Nhi cũng k đại gì đem tiền trả phạt vì lỗi của người khác. Do đó, ngày mai Zafar phải trở lại đồn để lấy lại xe

Sau cùng Zafar phải leo lên yên sau xe đạp, nhờ Nhi chở về hộ

" Cảm ơn Nhi nghe kaka " Zafar giọng say khướt, tự ôm eo Nhi thông thả

" Cô hư đốn thật đó " Nhi khiển trách cái tên say mềm sau lưng mình

Một tay lái một tay cố gỡ bỏ vòng ôm của Zafar suốt chặng đường đi, Nhi mới hay rằng tên đó đã dựa vào lưng mình ngủ như chết.

Nhi thắng xe cái kịch, đánh đuôi Zafar cho tên đó tỉnh để còn hỏi ra đường nhà hắn, quá chén hay sao mà đánh cỡ nào cũng k chịu dậy, bắt buộc Nhi phải chở hắn về nhà mình, coi như đây là lần thứ hai Nhi cho tên đó tá túc

Zafar đáng vốc cao ráo, vậy nên cái xác nặng vô cùng, Nhi đã rất khó khăn để đỡ lên tới phòng mình, Nhi thờ dốc khi thả Zafar lên giường. Đã vậy, nhiều lần Zafar cố tình ôm ấp Nhi đủ kiểu. Nếu Zafar tỉnh, Nhi đã cho một bạt tay rồi nhưng vì k tỉnh táo, Nhi chỉ bỏ qua và cố đẩy người mình ra thôi

Lôi tên đó tới đó là cả một kỳ công, Nhi ngồi bịch xuống giường tìm kiếm sự điềm tĩnh trở lại

Bộ dạng lúc này của Zafar làm Nhi ngán ngẩm quá chừng, người đầy mùi rượu chè nồng nặc đến khó thở

Cũng vì trả nợ ân tình hôm bữa, là Zafar đã hy sinh làm anh hùng bảo vệ cô, Nhi mới tình nguyện chăm sóc hắn đêm đó

Nhi bung xô nước nóng đặt gần đó, lấy khăn đắp lên trán Zafar cho tên đó tỉnh bớt. Nhi chăm sóc rất cẩn cù cả đêm dài, thầm nghĩ

Sao mình lại có cục nợ này

Chưa hết, Nhi còn phải xuống bếp nấu cho tên đó một tô súp nóng để giải rượu

Gần hai tiếng thiếp đi trên giường Nhi, mở mắt ra Zafar đã thấy Nhi ân cần cầm tô súp nóng chờ mình

" Cứ ăn cái này đã " Nhi tay cầm muỗng súp, miệng thổi vào đầu muỗng cho món ăn bớt nóng vừa miệng

Zafar bàng hoàng nghe lời, thấy rõ tính đảm đàn trong con người của Nhi

" Mà sao Giá nằm đây dzậy " Zafar nuốt ực muốn đầu do Nhi đứt, đầu nhứt như búa bổ

" Còn hỏi " Nhi bắt bẻ, tới giờ Nhi chưa ngủ được giấc nào cũng vì hấn mà mờ mắt ra hấn còn chưa biết lý do

" Thôi hỏi cái khác, cái này Nhi nấu hả " Zafar chỉ tay tới tô súp, memory giờ đang ở giai đoạn lost hoàn toàn, rượu là thứ tẩy não đáng sợ nhất

" Chứ ai nữa " Nhi bữu môi có vẻ hờn lạnh vì ai kia thiếu tính quan sát

" Thì ra ngon quá " Zafar cười dờ dẩn

" Dẻo miệng " Nhi dỗi trách

" Ngon thiệt mà " Zafar thật lòng thú nhận

" Tui tự biết, k cần khen " Nhi tự cao

" Ồ... " Zafar thấy mở miệng sao khó quá với Nhi, nói câu nào cũng đều bị dìm hết

" Nhưng đây là tô súp ngon nhất Giá ăn từ trước tới giờ luôn đó " Zafar khen tài nấu nướng của Nhi k ngọt, Zafar tưởng hơi cao e là dìm phải cũng rất lâu mới qua được đầu, tận 1m78 mà, Nhi phải nhồi chân dữ lắm mới đề Zafar xuống được

" Cảm, tự ăn đi " Nhi mệt mỏi trao lại muốn và tô cháo, khen chắc cũng vì có người đứt mà, nghe thấy có vẻ đã tỉnh rồi, Nhi k rảnh để tận tình chăm sóc, đâu phải người yêu của nhau đâu mà Nhi phải làm vậy, mà có là người yêu của nhau rồi thì chưa chắc Nhi cung phụng tới nước này

Zafar đỡ lưỡi k nói lời nào, chẳng dám khen thêm tiếng nào, chỉ muốn Nhi tiếp tục đứt mình, tính Nhi nắng mưa thất thường và rất khó nắm bắt, phút chốc đã lạnh nhạt vô tâm

" Không mà chắc nó ngon là có người khác đứt cho đó " Zafar lấy lời từ chối đưa lại tô súp cho Nhi, ánh mắt giả vờ bơ vơ tội nghiệp để được người đẹp chăm sóc, Zafar biết tận dụng chú thích trong lời giải thích, " K tin, Giá đứt cho Nhi ăn thử "

Tuy lòng đầy đa nghi nhưng vẫn thử cho tên kia đứt để xem có thực sự đúng như những gì hấn diễn tả k

" Cũng k tệ " Nhi nhắm nhĩ thưởng thức

" Thấy chưa, Giá nói mà " Zafar khích lệ sung sướng, " 1 muốn nữa nha " Zafar đưa tay ra định đứt thêm như muốn cho Nhi thưởng thức phần công sức của mình, chắc tới giờ Nhi đã phải chạy đôn chạy đáo để giúp Zafar phiên này

" Ngon ghê á " Nhi bắt đầu có hứng thú với việc ăn uống, công nhận Giá nói đúng k cần chỉnh, có người đứt mình ăn, ăn vào càng ngon miệng

Đứt qua muốn thứ 4, tay Giá khựng lại

" Khoan, món này của Giá mà " Giá đã hết nịnh bợ, dành lại khẩu phần ăn

" Sao cô ích kỉ dzậy, tui nấu đó " Nhi giữ lại tay Giá, muốn thỏa mãn hết vị giác của mình với hương vị món súp

Giữa chừng, Giá phải nói là dùng biện pháp vô cùng bí ối, hấn phun nước bọt vào tô súp ngon lành ấy làm Nhi mất cảm giác đói luôn

" Uaaa~, chơi bản ghê ơ " Nhi rợn người giận dỗi thả tay ra khỏi tay Giá, chắc hết muốn ăn súp cả tháng, cứ mỗi lần cầm muốn súp lên là hình ảnh dơ bẩn đó sẽ xuất hiện cho coi

" Vậy mới có cái ăn chứ " Giá hạnh phúc khi phần ăn thuộc về mình, k cần phải tranh giành gì cả, nhà cũng k phải dạng thiếu thốn gì đâu, chẳng qua là Nhi làm món súp này quá ngon thôi

" Gớm " Nhi rùng mình, chẳng thèm nhìn hấn ăn

" Muốn nữa hông, đứt cho nè " Giá ăn xong xọc, cố tình dụ dỗ Nhi

" Ăn xong rồi về nhà đi cho tôi yên " Nhi đã nuốt nước bọt trong âm thầm, thêm đó nhưng đề đó, con gái ăn khuya dễ mập, Nhi sẽ kiên nhẫn chờ tới sáng rồi nạp thêm đồ ăn cũng chả sao, trước hết phải đuổi tên gian xảo này khỏi phòng đã để Nhi có một giấc ngủ an lành

Zafar mất hứng ăn nhìn lơ lửng, k phải là muốn ở lại nhà Nhi, nhưng chìa khoá nhà đi kèm với chìa khoá xe, và chúng nó còn nằm gọn trong ổ khoá xe thì làm sao có thể vào nhà

" Nhi ơi... Giá còn một yêu cầu nhỏ thôi " Giá ra sức bộc lộ khả năng diễn xuất vai nai xinh bơ vơ k nhà

" Chuyện gì ?! " Nhi nghĩ được có sự vụ lợi gì đó trong lời nói vô (số) tội

" Giá....k có chìa khoá nhà " Giá rặn từng chữ cầu mong được sự thương hại từ ai kể bên mình

" Rồi sao " Nhi có vẻ k quan tâm

" Cho Giá ngủ hộ ở đây được k ? " Giá chấp tay cầu khẩn

Tên này lắm lúc vênh váo, tự kiêu, dám giành đồ ăn với tiểu thư nhà ta nữa, Nhi k phải người nhỏ nhen, nhưng tên đó cũng k phải dạng người tử tế lắm đâu, cũng tiểu nhân lắm đấy.

Đêm đó nếu Nhi đồng ý thì hai người họ sẽ ra sao, ngủ chung nữa à, hay mỗi người một góc giường, phải chờ câu trả lời của Nhi trước đã....)

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Chapter 20: It's her...(Giấc mơ hôm nào còn đây)

" Nếu tôi nói k thì sao " Nhi thản nhiên phất lờ lờ cầu khẩn

" Thì Giá phải lê la ngủ ngoài đường thôi, Giá đâu còn lựa chọn " Zafar chau mày dùng giọng thao túng

" Ừ đi đi, miễn có chỗ ngủ là okay rồi cưng " Nhi an ủi giả vờ thân thiện, vuốt nhẹ má Giá làm cơ mặt Giá cứng đờ

Tính khí của Nhi lạ kinh khủng, đôi khi dùng lạnh nhạt khiến người khác thấy khủng hoảng, lúc thì nhạy cảm với những cử chỉ chăm sóc, vì thế nhiều lần Zafar ngần ngại chẳng biết xử lý ra sao

Nhi xa cách lạnh nhạt có khi gần gũi nồng nhiệt, cứ tưởng xa nhưng lại gần, gần rồi lại xa. Dù lạnh hay nóng, Nhi vẫn giữ được mật độ thu hút và cô ta còn hấp dẫn vô cùng, cùng lúc đó cô ấy cũng làm người ta hoang mang vô đối

" Nhi nở lòng để Giá đi trong đêm lạnh rồi ngủ ngoài trời sao " Giá ngơ ngác nhìn tội tội làm sao

Nhi đang cố nhịn cười, vẫn giữ nét mặt hờ hững và giọng nói bất cần. Nhi thích cảm giác này, thì ra người ta có gấu là để có cớ giả vờ làm điệu bộ với nhau

Thú vị ghê ta

" Tôi dứt khoát rồi, k bàn cãi gì nữa. Mời cô bước ra khỏi nhà tôi " Nhi quay mặt lạnh lùng

" Thôi được rồi... vậy thì Giá đành phải đi vậy " Nguyên vẹn một dáng vẻ ngây ngô, Zafar k biết đối phó xin xỏ cách nào

" Đi đi " Nhi vẫy tay ra cửa thờ ơ, chẳng cần nhìn lại đến nửa giây

Zafar cứng họng, nãy giờ nài nỉ mãi mà lòng Nhi vẫn k thay đổi, lúc trước được ở nhờ là nhờ có công cứu Nhi, giờ thì chẳng còn gì liên quan tới nhau nữa

Thật đáng lòng xót xa làm sao...

Zafar đành phải bước ra khỏi căn nhà này thôi, nú kéo được gì đâu

" Bye. " Nhi rút lời nhần tâm, nãy giờ cứ tưởng là cô ta đùa, k ngờ cô ta sở hữu trái tim băng giá

Zafar nặng trĩu từng bước nhìn lên khuôn mặt phớt lờ của Nhi, cô ấy k cảm xúc, cô ấy muốn đuổi Zafar đi, tối nay Zafar phải nằm ngoài đường

Không khí rất âm ỉ lúc này, Nhi đã đuối thẳng tay thì Zafar có làm cách gì cũng chẳng được

Cửa phòng đóng *CẠCH*

Và bóng người đã khuất...

Nhi đổ rầm xuống giường, k thể ngăn chặn được cơn cười của mình, cho cái tên đều ầy biết thế nào là lễ độ...

Giá rã bộ dữ tử, mặt sầm xám xịt, bóng tối phủ quanh Giá khắp từng lối qua từng căn phòng trong nhà Nhi, từng bước chậm rãi hy vọng Nhi sẽ hối hận

với quyết định của mình mà níu tay Giá, lãng mạn sẽ từ đó thăng hoa, nhưng từng chút từng chút một cũng đã dẫn đến cánh cửa nhà

Đã từng đi qua cánh cửa nhà Nhi vài lần, lần nào cũng để lại cảm xúc khó tả, giờ đây là rất lạc lối mong lung, Giá k còn đường nào để đi

Ánh mắt Giá quay về phía nhà, nhìn ô cửa sổ phòng Nhi lần cuối, bóng Nhi k có ở đó, Nhi k quay ra, Nhi k nuối tiếc với quyết định của mình

Trời đêm vắng tĩnh lặng, từng cơn gió hắt hiu đi ngang qua Giá, nỗi niềm chơi vơi được hình thành, bỗng cơn mưa chợt ào tung, Nhi nhẩn tâm thật !

Quãng đường giờ này chẳng biết nên đi đâu về đâu, Giá lặng người hứng chịu cơn mưa rào

Điện thoại Quang lại k bắt, k biết anh chàng đó có về nhà chưa nữa, gọi hết cả trăm cuộc, k hề có tín hiệu nào cả

Nấp dưới bóng râm ngay nhánh cây ven đường cách xa nhà Nhi một con hẻm, Giá se lạnh về đêm khi biết mình chẳng còn nơi nào để nướng nấu, thực sự k ngờ mình sẽ tới nước này, quả thực k ngờ

Nhi giờ đây chắc đang yên ngủ...

Vài tiếng sau, Giá dựa đầu vào thân cây to lớn thiếp đi từ lúc nào k rõ

Đột ngột, cánh tay ai lấp lững chườn ra ôm eo, Giá bất ngờ quay mặt lại, tưởng chừng đây chỉ là giấc mơ thôi, một thoáng rồi sẽ mất cô ấy đi, sự hiện diện của Nhi luôn là vậy mà

Chưa, chưa phải, chưa thể là mơ, Giá k muốn Nhi đi đâu cả, vì vậy Giá vội ôm chặt lấy Nhi, để giấc mơ k kéo cô ấy đi theo.

Nhân tiện đây Giá cũng muốn cho Nhi biết một điều là thật lòng Giá chỉ thích Nhi, có tình cảm với chỉ mình Nhi, khoảnh khắc đó, Giá chỉ muốn hét lên cho tất cả biết, để cho Nhi biết lòng Giá trong giây phút ấy nhưng đêm đó chỉ có vậy

Với họ, chắc có lẽ lời nói k thể nào chứng minh được tình cảm mà họ dành cho nhau, cử chỉ đôi lúc là đáp án thích hợp nhất cho đôi trẻ

Họ ôm nhau say đắm, ánh mắt trao nhau triu mến, nụ cười toả ấm, có được nhau hay chưa thì vẫn chưa biết vì đời lắm phong ba, dù sao họ cũng đã thành tâm thành ý nhìn nhận mối quan hệ một cách nghiêm túc nhất có thể, và chủ yếu là cảm nhận được tình cảm mỗi người một ít

Như vậy đã đủ...

Tuổi còn trẻ, yêu thương dành dụm từng chút cũng chả sao, miễn sao thật lòng là được

((((((O))))))

Hai người trở về phòng ngủ của Nhi

Là Nhi kéo tay Giá về phòng mình, Giá k hề phản kháng một chút nào, đã vậy còn nở trên môi một nụ cười ngây ngô.

K hiểu nàng ta đuổi người ta đi làm gì, mà giờ phải trở lại phòng ướt nhem đầu tóc

"Nhi nè " Giá dường như muốn mở lời gì đó nhưng có hơi ngại. Giá vội lảng tránh ánh nhìn của Nhi sau khi kêu tên cô ấy, Giá chỉ biết chú tâm lau khô tóc mình, được Nhi cho mượn cả chiếc khăn để lau khô tóc và cả bộ pj màu hồng cánh sen. Nhi ngồi kể một bên giường, trao ánh mắt thơ thẩn cho Giá, tóc xoã bên vai cực quyến rũ phần ướt phần khô cũng đang trong trạng thái lau khô tóc vẫn vơ trả lời, " Hả "

" Hình như mình thích Nhi rồi. " Giá đã suy nghĩ rất kĩ khi thốt được lời dù chưa thể nhìn vào mắt Nhi

" Ừ... Nhi biết. " Nhi chợt dừng việc lau khô tóc mình, nét mặt ngộ nhận, rồi tiếp tục lau tóc

" Làm sao Nhi biết được " Giá phờ phĩnh, dừng hẳn việc lau tóc, cầm hẳn chiếc khăn băng quơ

" Thì biết, do cảm tính con gái " Nhi cười thản nhiên trả lời, mắt cô ấy long lanh, tay lau lau tóc k ngừng nghỉ

" Dzậy...Nhi thì sao " Giá bất chợt muốn biết tâm tình của Nhi, lấy hết can đảm nhìn Nhi một cách rất chân thành

" Nhi...k biết " Nhi lưỡng lự, lảng tránh. " Thôi ngủ đi, tóc khô rồi " Nhi giựt cái khăn từ Giá hốt hả, tìm Nhi đập ngón ngang, k hiểu tại sao mình ra vậy mới vội lờ đi

Nhi định đứng lên vô nhà tắm vắt khăn cho khô, tự dưng bị người làm rung dấy tơ lòng chợt níu cánh tay

" Tại sao Nhi chủ động ôm Giá lúc này ? " Thiết nghĩ việc Nhi tự động ôm mình là có ý nghĩa gì rất đặc biệt lắm, k lẽ là tưởng làm

" Tại thương hại thôi " Nhi che giấu cơn tim rung động bằng vẻ thanh thờ

" Nhi biết Giá sợ sét đánh tới chừng nào mà " Nhi cười phớt lờ rồi cô ấy vờ phui phui tóc Zafar làm cho không khí kém ngưng đọng, nhưng Zafar

chẳng thấy đỡ hơn chút nào cả

Thì ra

Giá đã bị ngộ nhận cực nặng... k thể nào cứu vãn nỗi mình

Giá cố rặn một nụ cười đáp trả buông tay Nhi để cô ấy đi cất khăn đi. Zafar thiết nghĩ buồn bã, ngủ trong trạm giam lúc này chắc có lẽ sẽ ấm hơn căn phòng lạnh lẽo này, cảm giác hệt hăng bó gọn trong một không khí khó thở.

Thật ra lúc đó, Nhi k thể cưỡng lại nỗi mình. Thấy hấn đứng mưa quá tội nghiệp, chạy tới ôm hấn, cứ nghĩ hấn còn say, nhanh chóng sẽ quên mau thôi, nhưng hấn đã quay lại, ôm cô thật chặt, phút đó có chút lay động, Nhi muốn được hấn ôm nhưng k muốn thừa nhận bất kỳ mối quan hệ nào hết vì thật lòng Nhi còn quá nhiều lo sợ...

Dù sao cũng đã thật tâm bày tỏ thành ý của mình, việc từ chối nó cũng là quyền của Nhi. Giá cầu mong sao cho đêm nay chóng qua nhanh, từ giờ trở đi Giá phải tránh mặt Nhi, chứ k người ta chắc sẽ nghĩ mình cố tình ve vãn xung quanh để lấy lòng thương hại. Hai chữ 'thương hại' nghe sao quá lạnh nhạt, nếu thực sự k có tình cảm thì sao lại phải chạy tọc tới đồn cảnh sát bảo lãnh Giá, lại ân cần chăm sóc, lại để Giá ôm ấp, lại để Giá tưởng bở. Nhi ác thật... Giá bầu chặt gối lót đầu nghiền mặt mình thật chặt tỏ vẻ mình đang ngủ say sưa, nhưng thực ra đêm nay chắc sẽ mất ngủ vì đã bị người ta thờ ơ

Sau khi phơi hai cái khăn trong nhà tắm xong, Nhi quay trở ra thì đã thấy Giá say với giấc ngủ sâu

Nhi âm thầm nhìn Giá một cách thao thức. Một ánh nhìn khó giải thích, vài dòng suy nghĩ lảng động tua nhanh qua tâm trí Nhi

Cậu có đáng lòng k? Đáng lẽ ra cậu k nên nói những lời lẽ đó với mình...

Tầm 3 giờ sáng gì đó, cặp mắt Giá còn mở trưng trưng, mở to nhìn nền phòng Nhi

Nằm kế bên Nhi bây giờ là một cực hình cho Giá, cách cô ấy ngủ cũng thật dễ thương, muốn vứt bỏ thứ tình cảm này, nhưng chỉ nhìn cách cô ấy ngủ, Giá chỉ muốn nhào qua bên giường ôm chầm Nhi vào lòng mình

Ngoài trời còn mưa lớn lấm, lòng Giá cũng mưa bão vô cùng, thích ai đó mà k được người ta đáp trả là đau đớn vô biên, nhưng đây chẳng phải là đơn phương sao, lần đầu trong đời mới nhận thức được, và được cảm nhận đó rất thật

Sét đánh rầm rầm ngoài viên cửa sổ, Nhi đột nhiên buông cái gối ôm, lay người qua phía Giá một cách nhẹ nhàng

Nhi chột choàng tay qua ôm người Giá, Giá nằm im bất động, khó cách nào phản kháng lại được, hỏi làm sao mà phản kháng được chứ, thích con gái người ta phát điên lên được, một lẽ đơn giản hơn thế nữa là Giá rất cần cái ôm này

Gối ôm cô ấy k cần đến, gối lót đầu cũng k màng, Nhi gối đầu lên cánh tay Giá cứ ngủ say mê như chẳng hề hay biết, cô ấy khẽ nép vào lòng Giá, ôm Giá như ôm tạm bợ qua cơn mưa. Sau cơn mưa, cái ôm này sẽ chẳng có một chút ý nghĩa nào đối với Nhi... cô ta còn chẳng biết mình đang làm gì cơ mà, Giá cười đắng nghẹn lòng. Con tim Giá hao gầy vì Nhi mà Nhi đâu hề để tâm, cứ vô tư vô tình chờ đợi con tim người bằng cách lãng tránh hết lần này tới lần khác

Lúc đó Giá tự nhiên mất tự chủ, vòng qua ôm Nhi, giữ Nhi bên người mình

Giá liên tưởng như mình đang ở một cánh đồng lộng gió, và Nhi cũng ở ngay đó ôm chặt Giá, trao cho Giá sự bình yên tĩnh lặng

Mặt Nhi xoay vào hóm cổ Giá, hơi thở cô ấy trút vào nhẹ nhàng nhưng đầy mê hoặc. Mái tóc Nhi mềm mại buông xoã trên tay Giá, mùi hương toát ra từ đó thật dịu dàng ngọt ngào, Giá nhắm mắt tận hưởng dù biết Nhi k phải của mình, chưa từng là của mình, Giá vẫn ngoan cố nhắm mắt mơ tưởng về nơi cánh đồng xanh biếc, khung cảnh lãng mạn cho hai người họ

Giá yêu Nhi mất rồi...Tại sao Nhi lại là cô gái đó?

Cô gái mặc áo dài duyên dáng là Nhi ấy, và cũng có ai ngờ cô gái ôm Zafar từ phía sau lưng trong giấc mơ xa xôi từ xưa cũng là Nhi ... rất nhiều hoài niệm ủa về

Nụ cười Zafar nở trên môi chột tan biến, đây dấu gì cũng là mơ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Chapter 21: Tình thân hay tình địch

Hạnh phúc nhiều khi chỉ là thoáng qua, Zafar sớm tự nhận thức được điều cũng chỉ là mơ. Zafar mới choàng tỉnh giấc hẳn sau cơn mơ

Nhi vốn không muốn làm tổn thương Zafar nên cô ấy mới chen cụm từ 'thương hại' vô câu trả lời để ám chỉ đây đơn thuần chỉ là tình bạn

Zafar đã quá mê muội Nhi ở mức báo động, một thứ tình cảm mà chỉ nam v. nữ đơn thuần cảm nhận, khẽ quay đầu nhẹ nhìn Nhi ngủ say sưa. Zafar không hề muốn lụy tình làm gì để Nhi khó xử

Suốt đêm Giá đã trằn trọc với 2 chữ 'thương hại' đáng ghét đó mà chẳng thể đánh giấc yên ổn giây nào, một thứ tình cảm Zafar chưa bao giờ cần đến, thương hại ư? Chẳng phải là bản thân đã quá đại vì đã thương Nhi, đến việc đáp trả tình cảm thôi cũng đã làm cho Zafar chột dạ vô cùng

Từ chối cách đó chẳng khác nào bảo với người ta rằng ừ thì thấy cô thật lòng quá với tôi, tôi chỉ là thương hại cô thôi, chẳng có tình cảm gì đặc biệt gì cả

Là Zafar đang suy diễn bi quan hay câu trả lời lưng chừng của Nhi đang ăn mòn lối suy nghĩ tích cực của Zafar. Kể giữa họ chẳng còn cơ hội nào sao... vậy thì Zafar sẽ dứt khoát ruồng bỏ thứ tình cảm thương hại này, cách để quên Nhi dễ nhất lúc này là cự tuyệt Nhi, Zafar không muốn, thật lòng không muốn Nhi phải khó xử, đây là cách tốt nhất rồi, cứ cách ly nhau để không phải va chạm nhau

Zafar đã dùng những giờ đồng hồ qua để thức trắng và suy nghĩ thấu đáo. Trừ lúc Nhi mở mắt, Zafar phải giả vờ đóng sập đôi mắt ngủ như chưa biết gì

Bình minh chạm ngõ, ánh sáng lấp lờ nơi khung cửa sổ

Nhi lấy tay dụi mắt mình khi còn nằm trọn trong vòng tay Giá, Nhi không khó chịu với bản thân mình như trước đây, cô từ từ chòm người dậy, ánh mắt Nhi không rời Zafar

Rõ ràng là ôm Giá rất êm còn rất ấm áp, gối ôm Nhi thua xa nhiều, chuyện này Nhi có thể xác định được

Có lẽ hứng muốn thử nằm trọn vào lòng Giá lần nữa, Nhi thả mình vào vòng tay đó một lần nữa

Tự nhiên, tên kia mở mắt ngòai bật dậy như robot làm Nhi ngã bịch xuống giường, hẳn ta cũng chẳng thèm đỡ Nhi làm Nhi què mắt nằm trườn ra đó

" Sáng rồi, chắc mình phải về rồi. Cảm ơn Nhi tối qua đã cho Giá ở lại " Tên đó bỗng dưng lạnh lẽo trong từng cử chỉ

Zafar đã quyết định cự tuyệt, nhất định sẽ cự tuyệt Nhi, có chết cũng cự tuyệt. Nếu không cự tuyệt Zafar sẽ chẳng biết làm gì mỗi khi chạm mặt Nhi vì Zafar không còn quản lý tìm mình nổi rồi, con tim phản chủ, con tim mất kiểm soát, con tim không còn lời nào để diễn tả nữa... còn nếu không gặp mặt Nhi thì phải suốt ngày lóng ngóng chờ đợi cô ta, chỉ nhìn lướt qua thôi cũng làm con tim hạnh phúc sau bao ngày chờ mong. Zafar không muốn làm nạn nhân của vụ yêu đơn phương, thấy nó ngán ngẫm làm sao, chẳng thấy nổi hạnh phúc của tương lai, yêu đơn phương thì nó tối tăm lăm. Đời có nhiều thứ khác để yêu, tại sao lại phải yêu đơn phương rồi tự làm khổ mình? Nhi đẹp thì có đẹp nhưng không thể sở hữu được thì phải buông thôi, tìm buông không được thì Zafar sẽ sử dụng lý trí để bắt buộc con tim làm cho bằng được

" Ồ...ờ " Nhi giọng gao khúc sa người bị hụt hời này, tựa đầu lên cái chống tay bằng cùi chỏ cười cho qua, hy vọng tên đó không nghĩ mình đã thích ôm hẳn

Giá chẳng cần nhìn Nhi một lần, bước ra khỏi phòng Nhi

Nhi quàng quai sụp đổ trên giường rên rỉ, lấy hai tay che mặt mình

" Trời ơi, Nhi ơi ! Quê quá điiii... ! "

((((((O))))))

Zafar lợi bộ qua nhà Quang để mượn tiền trả phạt để được lấy xe ra từ đồn cảnh sát

Trên đường đi, Zafar đã cố gắng bắt đầu xoá bỏ hình ảnh của Nhi ra khỏi đầu mình. Thảm nhũ, nhắc nhở bản thân là từ miệng Nhi nói ra tất cả những gì cô ấy làm cho Zafar là từ thương hại mà ra, ngoài ra Nhi chẳng hề có tình cảm nào hết với Zafar

Câu nói đó của Nhi đã giằng vặt Zafar suốt đêm qua, nhưng Zafar cũng không nỡ đẩy người Nhi ra khỏi mình khi nhìn thấy cô ấy say sưa ngủ

Lúc rời khỏi phòng Nhi, Zafar dường như không để ý kỹ tình cảnh

Nhi đã chủ động muốn sà vào lòng Zafar thêm lần nữa, chính Zafar là người đã tự mình vứt bỏ cơ hội của mình

Đỉnh đỉnh đỉnh

Chuông nhà Quang kêu inh ỏi

" TỪ TỪ ! Tới liền, tới liền " Quang hối hả chạy xuống nhà, miệng còn ngáy ngủ

" Ủa Zafar, Quang tưởng Zafar còn ở đồn chứ " Quang thất thần tỉnh khi nhận thấy người bạn thân còn nguyên vẹn

" Chờ mình tới đồn để lấy xe được hông "

Quang mở cửa khoá nhà mình cho Zafar vô, sau đó mới thấy người bạn lâu năm của mình có nhiều cái khác lạ

" Okay, mà sao mặc đồ gì kinh dị vậy " Quang ngạc nhiên với bộ đồ trên người Zafar, một bộ pj hồng nữ tính quái lạ làm sao

Từ trước giờ, Zafar có gu ăn mặc rất phong cách, nếu nói chính xác hơn thì gu của Zafar k thua gì một fashionista chính hiệu, thì bởi style Zafar rất ư là sành điệu nên Quang mới lấy làm lạ đấy chứ

Tự dưng lại có hứng trồng nguyên cái cây hồng lên người, k biết có bị lạc tông hay k, Quang nhìn sẫm soi Zafar k chớp mắt

Nghe được ẩn ý từ câu nói của Quang, Zafar nhìn lại mình mới biết đã quên bên rằng chưa cời trả lại bộ pj cho Nhi, mùi của Nhi còn nặc trên bộ đồ, Zafar chắc chắn phải cời bộ đồ này ra khỏi mình ngay lập tức khi có thể, k thể nào nấn ná với mùi hương đặc quyền của nàng ta, chưa hết Zafar còn muốn đóng box bộ pj này khi giao trả Nhi vì k muốn chạm tay vào nó lần nào nữa

" Giờ có chỗ tui đi lấy xe về k ? " Zafar đánh trống lảng k muốn bàn thêm về vụ này

" Ủ đi "

Trên đường đi, Quang chưa hết tò mò, đêm đó với Zafar chắc là huy hoàng lắm mới vác trên mình nguyên bộ pj màu hồng loá đó

" Tối qua, Zafar k về nhà hả ? " Quang bắt đầu truy xét

" Bộ tui nhìn giống tội phạm lắm hả, hỏi hết cái này tới cái kia " Zafar bực, nói chuyện cộc lốc

" Okay, không hỏi, không hỏi nữa " Quang bị tịt ngòi k dám hó hé

Chạy một được một đoạn dài

Tật tò mò lại nổi lên, Quang buột miệng hỏi thêm

" Mà tối qua ngủ đâu vậy nhóc ? "

" Aishhhh, ông này ! " Zafar khó chịu muốn đề Quang ra bóp cổ hay cho một nắm đấm gì đó

" Hối thôi mà có gì đâu, bộ có gì giấu diếm mới k muốn trả lời chứ gì ?! " Quang biện hộ tài tình nhằm muốn lấy được thông tin từ Zafar

" Ngủ nhờ nhà Nhi đó, vừa lòng ông chưa " Zafar bực tức trả lời cho hả giận

" Hà, em nào mà nghe quen quen dzậy ?! " Quang cũng bán tính bán nghi, k phải là Nhi đó chứ, cái tên làm Quang đây cũng say nắng đó giờ

" Ủ quen đó ! " Zafar đại khai ra hết cho người bạn thân trong lúc tức giận

" Gì ?! Hai người ...!? Ngủ chung với nhau hả ??? " Quang đừ người khi vừa mới nghe tin động trời

" Ủ, đêm qua là vậy đó. " Zafar khó chịu thừa nhận, chẳng muốn suy nghĩ về nó chút nào nữa, tên Quang cứ ráng ép

" Dzậy bộ đồ Zafar đang mặc này là của Nhi hả ?! " Quang dường như đã nhận thức được tình huống, lòng anh ta đang sôi sục, nổi dậy con ghen

" Ủ! Thì nó đó. " Zafar thú nhận mọi chuyện càng làm cho Quang thấy bùng thần gấp bội

Quang muốn tra hỏi thêm nhưng đã tới trạm giam xe của Zafar

Hiện tại Quang thực sự muốn khai báo với cảnh sát tội tình của Zafar cực kì, cho cậu ta giam luôn ở đây với chiếc xe của cậu ta thì càng tốt, cái tội tày trời là dám ngủ với con gái nhà lành, còn ngủ với đứa con gái Quang có tình cảm nữa chứ

" Cảm ơn nhiều nha " Sau khi trả phạt, ký giấy tờ lập biên bản, xe đã trở về với chủ, Zafar đậu xe kế bên vô vai người anh em

Ánh mắt Quang nhiều ẩn ý trong đó trần trần nhìn Zafar, nở nụ cười nơi khoe miệng đáp trả

Cậu lại giành tay trên nữa rồi. Mình k thể để mất Nhi đâu! Cậu yên tâm đi.

" Khách sáo gì, bạn thân k mà " Quang kèm nén con ghen bằng nụ cười đơ như mannequin, đôi mắt nhắm thẳng vào người đối diện

" Đi trước nha " Zafar rồ máy xe chạy trước nhưng Quang dõi mắt theo k ngừng

Chờ đấy!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Chapter 22: "French Kiss" and Trouble.

Về tới nhà, Zafar quăng mình trên giường như k còn một chút sinh lực nào cả, có cảm giác như vừa bước vào phòng là có thể thả lỏng cơ thể một cách rất nhẹ nhàng. Zafar liền chìm vào một giấc ngủ sâu vô tận ngay sau đó

Đã suy nghĩ quá nhiều về tình cảm dành cho Nhi, đến lúc phải tạm gác lại mọi chuyện qua một bên, mà ngủ cho ra hồn...

Đã quyết định rồi thì cứ vậy mà làm thôi...cần gì suy nghĩ nữa.

>>>>>>~~~~~<<<<<<<

Môn phụ: Thẻ Dục

Tới tiết thể dục, hai đứa mặc dù đã tránh nhau rất nhiều lần rồi nhưng rốt cuộc cũng tới giờ gặp nhau

Quang cực kì thích thể dục vì đã tới giờ anh ấy được show-off trước mấy đứa con gái. Zafar k ghét cũng chẳng thích gì nó, nói chung bị bắt học thì cứ học thôi

Lớp chuyên Văn đứng độ lớp chuyên Anh...và ông thầy thể dục bá đạo, một hỗn hợp chẳng tốt tí nào, qua suốt tiết hoá một môi, nhìn đâu cũng ra phương trình hoá học, tới thể dục cũng là một phương trình... với những phản ứng hoá học thú vị

Vì áp lực học càng ngày càng dày đặc, học sinh dần dần lười hoạt động chân tay, ông thầy thể dục này lên ý định chơi game trong giờ học để học sinh xả stress và học hành hiệu quả hơn

Phải nói game của thầy bá đạo trên từng hạt gạo đó chứ, hẳn là thầy chuẩn bị rất kỹ, nên mỗi khi đề xuất chơi game là đứa nào đứa nấy đều trở lên với khẩu niệm OMG, còn não thì chứa nhiều ý nghĩ tối đen như mực

Game: Chuyển giấy bằng miệng

Nhiều bạn gái khoái chí che miệng cười e then khi trao đổi với nhau nói về hình ảnh chạm môi người khác qua tấm giấy mỏng

Quang thì dường như quá sẵn sàng để hoà vào trò chơi này, hai tay anh ấy se se lại với nhau tỏ ý chuẩn bị, gái bên lớp đó chắc chắn sẽ chết với anh ta thôi, đặc biệt là Nhi, đây là cơ hội tốt cho Quang

Zafar thì bán loạn trong thâm tâm... gặp Nhi chắc là game over chứ chơi gì nữa! *Aishh....* Công sức né tránh nàng mấy ngày nay chắc sẽ đổ sông đổ biển hết cho coi

Khuôn mặt Zafar tỏ vẻ chẳng mấy hài lòng với trò chơi biến thái này tí nào, thậm rủa ông thầy thể dục lạ đời

Lớp Zafar xếp thành vòng tròn bên trong, lớp Nhi đứng theo khuôn viên vòng tròn bên ngoài. Luật là người bên ngoài phải hút được miếng giấy từ người trong. Người trong có thể làm mọi thứ cản trở để người ngoài không chạm được miếng giấy trên môi. Bên nào nhiều giấy hơn, bên đó thắng

Số người được chia ra làm phân nửa, nghĩa là nửa số bạn trong lớp chơi thì nửa số bạn trong một lớp đó phải ngồi nhìn

Trong số những người đi đầu, Quang được đi trước. Zafar và Trang nằm trong số ngồi nhìn, tình cờ hai người mới có dịp ngồi kế nhau nhưng hai người từ lâu đã qua lại nên chẳng biết nói gì

Và một sự ngẫu nhiên quá thuận tình cảnh cho Quang, cô nàng trong mơ của anh ấy đang đứng trước mặt anh ấy

Quang cười chói chang lấy lòng nàng nhưng Nhi chỉ cười xã giao đáp trả chẳng suy nghĩ gì sâu xa như anh chàng ta. Trò chơi lập tức bắt đầu với tiếng còi của thầy khi hai lớp đã lập 2 vòng tròn theo hướng dẫn

Quang lấy trên bàn tay kia một tấm giấy, đưa lên miệng, Nhi có lẽ k phải trải qua khó khăn gì mấy để chạm được miếng giấy, cứ liên tiếp như thế, Quang dường như k gây khó dễ gì với nàng cả, còn tạo cơ hội trao giấy thật nhanh, Nhi là lớp trưởng nên thi đua nào của lớp Nhi cũng phải tham gia nhiệt tình để làm gương chứ, cứ thế mà nhận giấy như cổ máy, Quang thích thú vô cùng vì được thông qua trò chơi này mà gần gũi hơn với Nhi, riêng Nhi chẳng có

cảm xúc gì cả. Đến khi k còn miếng giấy nào trên tay Quang, Nhi mới thấy Quang có biểu hiện lạ lùng, cậu ấy cứ nháy nháy mắt với cô như bóng gió ám chỉ đã hoàn toàn nhường Nhi để Nhi thắng một cách dễ dàng, Nhi chẳng hiểu cậu ấy làm vậy để được gì

Thầy huyết còi kết thúc trận đấu ngập thờ để người ngồi coi dùng kiểu nhìn nhẩn nhít k chớp mắt với người trong cuộc, trong đó có Trang và Zafar, Trang để mắt tới Quang, Zafar thì mắt k rời Nhi như về xem chừng Quang mà lên phen là Zafar xử đẹp liền, còn Nhi mà đụng tới Quang là Trang sẽ chẳng còn tôn trọng mối quan hệ bạn bè thân thiết nữa mà chơi tới bên. Mặc dù k biết sẽ 'xử lý' ra sao nhưng vẫn phải giám sát thật kĩ để đề chừng vậy đó

Thầy ra hiệu chỉ định mọi người đếm lại giấy, so sánh tỉ lệ giấy hai bên, xong tức thì người thắng sẽ giơ tay lên

Đếm lại thì phần Nhi nhiều hơn, kết thúc vòng 1, người giơ tay thắng của lớp Nhi đông hơn lớp Zafar

Lớp Nhi hò reo um xùm, lớp Zafar lẳng lặng tiếc nuối

Cả Trang và Zafar đều nghi ngờ hành động của Quang. Hai người ngồi đó theo dõi rất kĩ mà, làm sao bỏ qua những thao tác lạ lẫm của Quang được. Đẳng đẳng là chàng ta cao 1m8 mà đến khi trao giấy, Quang lại k tận dụng chiều cao để làm ưu điểm, ngược lại Quang để đối thủ lấy miếng giấy quá dễ dàng từ miệng mình, chẳng những thế cậu ấy còn khum người xuống cho Nhi dễ chạm tới miếng giấy. Rõ ràng có bán độ ở đây! Một cách bán độ quá lộ liễu, đến nỗi người lạ đi ngang qua xem hai đứa chơi cũng biết tên Quang bán độ

Bình thường Zafar k mấy quan tâm tới hoạt động chung của lớp đâu, tự dừng hành động xao nhãng của Quang vô tình làm Zafar nhất quyết phải đối mặt nhiệt liệt với lớp k bên

Nhi cũng rất tập trung khi theo dõi Zafar ở vòng 2 mặc dù cô ấy giấu khá kĩ qua kiểu ngồi nói cười cười vờ tán gẫu với đám bạn, nhưng vẫn có một chút xú gì đó có thể gọi là liên quan tới trạng thái ghen tuông vu vơ xuyên sâu ánh nhìn lướt qua của Nhi về phía Zafar. Rồi cô ấy cũng có tự nhủ, có là gì của nhau đâu mà ghen? Mà có ngờ đâu Nhi đã bắt chấp tất cả để giữ cố định đôi mắt mình lên tên đó dù có bao nhiêu thứ để mà phân tâm, Nhi vẫn gián mắt vào chỉ riêng Zafar. Zafar cũng chả biết mình được Nhi quan tâm tới dường nào vì giờ này chỉ biết mình đang bị người khác tấn công toi tả

Tình hình là thế này, đang có cô bạn chơi rất sung, cô ta liên tục vờ lấy người Zafar để cố chạm môi tới miếng giấy, đặc biệt là cô bạn này tung đủ chiêu như bấu, ôm, nứ, cào, cẩu, giằng co, vv. Nhìn về căn thần trầm trọng lộ qua nét mặt của Zafar khi cố đẩy mình ra khỏi cô gái trước mặt, Nhi bật cười thành tiếng. Đó ai biết trong thâm tâm Nhi cười vì cái gì, cô ta như một diễn viên chuyên nghiệp. Nhi có khả năng xoay tâm trạng những người xung quanh mình đi lòng vòng như chong chóng với một lý do đơn giản là Nhi che giấu cảm xúc quá tường tình y như một bản năng có sẵn của nàng

Vì ý chí muốn thắng của khá nhiều người bên phe lớp trưởng Trang nên lớp Zafar đất thắng trong vòng thứ hai và gờ lại tỉ số thua vòng đầu.

Hiện tại tỉ số đang là 1-1 qua hai vòng cân đo so tài tranh đấu, thầy chỉ định cho chơi thêm một vòng chung kết nữa để xét lớp nào sẽ bắt phân thắng bại

Vòng cuối bắt đầu, thầy giao người thắng vòng 2 ở lại sân và đấu với người thắng vòng 1, rồi kết quả sau cùng sẽ quyết định lớp nào sẽ thắng toàn diện

Dòng đời xua đẩy khá bất ngờ để Zafar đối mặt với Nhi ngay vòng chung cuộc

Tuy đối mặt nhau vậy đó nhưng Nhi và Zafar chẳng thể nhìn mặt nhau, cự ly của hai người có một khoảng cách xa lạ hẳn với các bạn chơi chung. Thực ra Nhi muốn xem chuyện giữa hai người là chuyện bình thường, muốn đến với Zafar như một người bạn tốt. Dẫu giờ có ngại khi phải đối mặt nhau cách này, Nhi thật lòng muốn tháo bỏ cảm giác lạc lõng xa lạ Zafar đã cố tình tạo ra vì sự thờ ơ cố hữu nào đó trong Nhi.

Sau khi Zafar trải lòng về tình cảm, Nhi chưa kịp thể nói hết lòng mình nên có lẽ cậu ấy đã hiểu lắm Nhi lạnh nhạt với tình cảm ấy để rồi chắc Zafar đã tự ti với bản thân mình. Mà mối hệ với Zafar chẳng bao giờ nằm ở trạng thái ổn định, nó cứ luân phiên thay đổi từ mức độ âm áp chuyển sang lạnh lùng đến cả đến đóng băng vô hạn định. Thường thì một trong hai đứa luôn có thứ gì đó rất riêng để làm ảnh hưởng tới mức độ của mối quan hệ, Zafar dù ngoài lời có hắt hủi, cậu ta bày tỏ tình cảm với Nhi rất thật tâm. Đôi khi Nhi thấy Zafar thu hút, cảm nhận rõ mình bị thu hút bởi Zafar, bởi chính sự chân thật của Zafar, nhưng bướng bỉnh k chịu thừa nhận, Nhi nhất quyết k để lộ cảm xúc của mình

"Sẵn sàng chưa ?!" Ông thầy để còi lên miệng hào hứng reo, khuấy động dàn người cổ động ngồi dưới và không khí xung quanh, tiếng còi của thầy vội đem hai đứa đang băng quơ về mặt đất mà tập trung hơn vào trò chơi

* Sau đó tiếng còi bật vang, vòng cuối bắt đầu *

Zafar đặt miếng giấy mỏng lên môi, người đứng thẳng băng như khúc gỗ, Nhi hơi thấp hơn Zafar nên cô ấy đã phải cố nhướn lên rất nhiều để đứng bằng tầm môi với Zafar

Đến khi Nhi gần chạm được môi Zafar thì Zafar lại nhói chân lên thêm, tạo nên khoảng cách xa khó tưởng giữa hai môi. Với Quang, Nhi có thể dễ thắng vì bản chất anh ta mê gái. Với Zafar thì dùng hồng, Zafar chắc chắn sẽ làm khó Nhi tới cùng

Nhi bấu chặt môi nhìn Zafar bực bội, tên này bình thường đâu để ý gì tới thành tích thi đua gì của lớp đâu, sao bây giờ lại trở chứng. Nhi càng cố nhói lên bằng đầu gót chân thì Zafar càng làm y hệt song song theo đó. Cậu ấy quá cao, cao chót vót luôn làm Nhi nhướn theo miệt mài, Nhi biết rõ Zafar giờ chứng lạm dụng chiều cao tuyệt đối để chống lại mình

Hết cách, Nhi dùng một tay kéo đầu Zafar vào sát mặt mình rồi khẽ nghiêng đầu qua một bên để hợp tư thế 'chạm môi', và hai đôi môi bắt đầu chạm nhau thông qua một miếng giấy mỏng ngăn cách, mọi người chuyển hướng nhìn đổ về phía Nhi và Zafar trở lên như đang chứng kiến một cảnh French Kiss cổ điển tình tẻ, ai nấy đều rút giấy k đầy quá 2 giây, cặp này trao giấy cho nhau mới lần đầu tiên thôi mà tới gần 7 giây. Nếu k có miếng giấy chằng ở giữa, thì đây ắt hẳn sẽ là một nụ hôn chính nghĩa rồi đây, và chắc sẽ là một nụ hôn rất lồi cuồn. Zafar giữ giấy chặt trên môi k thả rồi giữ người Nhi từ

đang sau để bắt Nhi k thể lui về sau, Nhi dùng hết lực cố gắng hút giấy về phía mình nhưng vô hiệu lực. Cả hai đều cảm thấy có cảm giác gì đó rất lạ giữa sự chuyển động đối nghịch của đôi môi mình, có thứ gì đó rất tê tê, rất khác thường...

Hai cặp mắt tro tro hồn nhiên nhìn nhau bất lực, tự dưng Zafar nhớ cảm giác được ôm Nhi giữa chừng, k biết sao ký ức lại ùa về lúc này nhưng theo tự giác Zafar thả hơi để Nhi rút được miếng giấy dễ dàng, tim Zafar bỗng dưng tuột nhịp nhanh chóng

Nhi mỉm cười vì cuối cùng cũng 'trị' được cách gây cản trở của Zafar và cũng có chút loạn nhịp nơi nào đó trong tim với hành động nhất thời của mình, nhưng sau đó Nhi bắt mình làm chủ con tim trở lại và đối mặt với Zafar như một đối thủ nặng ký. Tuy nhiên, hồn tên kia đã trốn đi đâu chả biết, Zafar nhìn lơ ngơ khờ ra mặt, đang cố kiểm định được một cảm xúc lạ vừa mới chạy ngang qua. Zafar vào trạng thái đông cơ, k chút động tĩnh

Mọi người cứ tiếp tục chơi, hai người cứ đứng im. Nhi quay chỗ khác bắt giác nhìn xung quanh, thấy mọi người vẫn tiếp tục chơi, Nhi bắt đầu e sợ mình phải thua, chủ động lấy miếng giấy từ tay Zafar đặt lên miệng cậu ấy

Zafar vẫn bất động, Nhi phải kéo nhẹ đầu Zafar xuống nữa để rút giấy nhưng lần này rất nhanh chóng vì Zafar k còn gây bất cứ sự cản trở cho Nhi nữa

Sau cùng thì hai lớp hoà nhau, và game over...

Dù tim Zafar đập liên hồi, người cậu ấy vẫn bất động k dòi, thần thái như bay bổng lơ lửng giữa không trung

" Nè, có sao k dzậy. " Nhi vỗ nhẹ một bên má Zafar trước khi hai lớp giải tán

Zafar quay mặt đi k để lại lời nào, nhưng tim vẫn chưa hết đập liên hồi. Nhi thì chẳng hiểu sao mình lại phải lo cho tên thất thường đó nữa, đến cô còn chưa thể điều khiển tâm trạng của chính mình huống hồ chỉ là bận tâm thường trực tới cảm xúc của người khác.

Thật chẳng hiểu mình bị làm sao...

Nhi giữ mãi cảm xúc khó hiểu bên mình khi quay trở về lớp

~~~~~>>>>>>

Khúc đi lên cầu thang về lớp học, vài thằng giỡn cợt về trò chơi hồi nãy, trong cuộc nói chuyện của chúng nó, có tên Nhi được nhắc tới, Quang lóng ngóng tai nghe và bắt đầu máu chạy lên não tức thời

" Phải hôn được nhỏ Nhi hả bây. " Đám con trai mơ tưởng

" Tao mà có được con nhỏ đó, thì đừng nói chỉ có cái đó thôi " Hấn làm tư thế (jerking off), nháy mắt với mấy thằng bạn dờ hơi của hấn

Zafar dù còn bị nộ hôn phân tâm nhưng đã trở về mặt đất hấn khi nghe được loáng thoáng những lời bừa bãi của tụi kia. Bọn nó nghĩ Nhi là loại người nào mà dám nói những lời dè tiện như vậy...

WTF... ?!?

Chúng nó nói chuyện dờ dang mặt hớn hờ mà đâu ngờ tới có người đã nghe hết tất cả những lời nói bần thiêu đó, Quang lao tới bỏ qua tới ba bốn bậc tam cấp, cậu ấy nóng bừng bừng nhào bỏ vô nện cho bọn chúng vài nắm đấm trời giáng. Thực ra nếu Quang k ra tay thì Zafar đã làm rồi, tay Zafar vẫn còn ở tư thế nắm chặt thất chưa hết ngỡ ngàng trước việc Quang ra tay quá đột ngột như vậy

Trang đang dẫn lớp lên cầu thang nên chưa nắm bắt rõ tình hình. Cô ấy đứng chót vót ở đỉnh cầu thang vẫn vờ nhìn xuống phía sau mới biết có vụ ẩu đả nghiêm trọng. Trang càng ngỡ ngàng khi được các bạn khác chứng kiến đồn tới tai rằng Quang là người xung phong trong cuộc ẩu đả đó và lý do là vì bảo vệ hình ảnh của Nhi nên mới dẫn đến việc xung đột này. Trang thực sự k hài lòng chút nào với hành động của Quang nhưng chẳng thể can Quang lúc này, cậu ấy đã quá nóng đến mất cả lý trí

" Con gái người ta mà mày nói chuyện dờ hơi như vậy đó hả, lũ biến thái ! " Quang hùng hổ nện hết từng thẳng từng thẳng một, đến khi chúng đổ nhào xuống, Quang chưa hả giận vùng chân đá thêm vào bụng chúng cộng với những nắm đấm điên dại.

Lớp Nhi đi trước đã lên tới cửa lớp rồi, đột nhiên bắt gặp ẩu đả dưới cầu thang của lớp kể bên bên xô nhau kéo ra hành lang nhìn xuống theo dõi

Bọn chúng lẫn lộn với những cú đấm cú đá đau thốn tận tủy của Quang. Zafar chưa bao giờ thấy tính cách này của Quang. Bình thường, tính Quang rất ôn hoà, dễ chịu, cậu ấy đâu có dữ tợn đến độ kinh hoàng bạo hành thế này

Không lẽ cậu ấy thích Nhi tới vậy?

Zafar nhìn rõ điều đó qua ánh mắt sùng sồ của Quang. Thật ra Zafar biết tổng việc Quang thích Nhi nhưng Zafar k nghĩ Quang thích Nhi nhiều tới nước này. Cái kiểu Quang thích con gái thì rất rộng rãi, cậu ấy có thể có tình cảm với rất nhiều người cùng một lúc. Tính cách chóng chán của Quang chưa từng để cậu dừng chân một chỗ với một người con gái nào cả mặc dù rất nhiều đứa đồ rầm rầm hoặc từng cuốn hút hoàn toàn vì Quang. Kẻ ham thích cảm giác mới lạ như Quang thì làm sao có thể bận tâm nhiều tới chuyện một người con gái bị làm xấu hình ảnh như vậy. Chưa kể, Nhi và Quang còn chưa thân tới vậy mà

Zafar ghen với cách Quang thể hiện tình cảm của mình, tới cách Quang công khai bảo vệ Nhi. Ban đầu, Zafar có muốn đấm thẳng vài cái vào bản mặt

bọn chúng thật nhưng Zafar chẳng thể làm công khai đến thế như cách Quang đã làm

Quang xách áo của hai thằng 'cà chón' nhất trong bọn đó yêu cầu chính trực, " Tụi bây phải xin lỗi Nhi cho tao mới được "

Đánh người ta tới môi nhướm máu luôn rồi mà Quang vẫn chưa chịu dừng lại, Zafar nhanh chân chạy lên cản lại để Quang k làm quá chón

" Quang ơi, đủ rồi. Để bọn nó yên đi " Zafar giữ chặt cánh tay Quang kịp thời ngăn chặn anh ta, chứ không anh ấy đã lôi hai thằng đó kéo xòng xọc qua từng bậc tam cấp

...

" Nhi ơi, ra coi hotboy đánh nhau kia. Nghe đâu có tên bà nè, lạ đi ! " Một đám bạn gái mang danh tiếng 'bà tám' chính hiệu kéo Nhi ra hành lang trong khi Nhi chẳng hề hay biết chuyện gì đang xảy ra

Cô giám thị đi ghé ngang qua, bà bắt gặp vụ ẩu đả giữa chừng. Nhanh chóng sau đó, bà đã có mặt tại hiện trường

" Mọi người đứng yên một chỗ cho tôi ! " Bà giám thị xuất hiện tức khắc, từ giây phút bà phát hiện tới phút giây có mặt ngay đúng chỗ xung đột tính chưa tới nửa giây. Đường như, cô giám thị có phép dịch chuyển tức tốc hay sao ấy, cô ấy quá ư là nhiệm màu... một giám thị có mặt khắp nang bao phủ tới từng góc gách của trường

" Em nào gây ra vụ này ? " Bà chỉ tay tới mấy thằng còn nằm đơ đần trên cầu thang

Mấy thằng hèn nhất lập tức chỉ tay đến Quang, vì Zafar đứng ngay sát bên nên việc này liên lụy tới Zafar luôn một lượt

" Lớp trưởng đâu ? " Sau khi nhận ra gương mặt bê bối quen thuộc, Zafar; và một gương mặt mới, Quang

" Dạ, có em " Trang mới lộ diện sắc mặt thần thờ lướt mắt nhìn Quang và Zafar, biết mình chẳng thể giúp gì hai người họ một khi bà giám thị đã nhúng tay vào điều tra

" Em đưa mấy bạn này lên phòng y tế cho tôi " Bà chỉ định, nhìn lên hành lang ám chỉ các bà tám của lớp kế bên rồi bà nói thêm, " Các em còn đứng đó làm gì, sao k đi vào lớp đi " Cả bọn trên hành lang giải tán, Nhi chẳng muốn mang tai tiếng tới lớp mình, gấp rút chỉ định lớp mình quay về lớp cho an phận, " Nghe chưa, đi dzô đi. "

Dù ngoài mặt khí thế như thế nhưng lòng Nhi bỗng chốc lo lắng cho Zafar hơn bao giờ hết, lòng cô xoắn lên bàng hoàng suy nghĩ:

K biết tên Giá lại gây sự gì nữa đây?!

Ám khí của bà giám thị phải nói nặng vô cùng, đưa nào đưa nấy đứng gần đó ở ngay khu cầu thang cũng phải cuối mặt sát rạp xuống đất chẳng dám nhìn trực tiếp vào mặt bà

" Hai em đi xuống phòng giám thị gặp tôi mau ! " Bây giờ bà mới quay qua Quang và Zafar quát lạnh lùng

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

H.nay mình đăng 2 chap, visit chap trước để đọc nhé

Chapter 23: ...Rung động về đêm

Cả buổi quận lòng lo cho Zafar, Nhi ngồi học không yên, tay cô cứ mân man cây viết cầm lên buông xuống không thôi

Lời đồn ác ý của mọi người như châm lửa thêm vào nỗi lo âu của Nhi, lúc vừa bước ra hành lang thì cô giám thị đã có mặt làm chẳng ai dám đứng nhìn nữa. Nghe nói đánh nhau toi bồi lắm, có đứa sút khoe môi, gãy mũi gì đó, Nhi làm sao mà không lo cho được. Đã vậy, họ còn đồn là liên quan gì đó tới Nhi. Nhi thở dài hoang mang về nhiều thứ và thứ cô đặc biệt quan tâm nhất hiện giờ là Zafar

Giữa tiết, cô giám thị chợt ghé lớp Nhi cắt ngang lời giảng của cô giáo tiết toán

" Tôi cần em Nguyễn Trần Ái Nhi. Cho tôi xin mời em Nhi xuống phòng giám thị gặp tôi gấp "

Nhi khá bơ phờ suy nghĩ lung tung lúc này, đầu cũng vì quá chú tâm đến mệnh hệ của Zafar, đến khi cô giáo tiết toán kêu lại mấy lần tai Nhi cũng không màng tới

" Ái Nhi, cô gọi em đi xuống phòng với cô giám thị đi kia ! "

Nhờ nhỏ bạn kế đầy nhẹ khủy tay mới hay có người kêu mình, " Nhiiii~, cô kêu bà kia "

" Ồ...dạ " Nhi giật mình hoảng hồn

" Em xuống phòng giám thị đi " Cô giáo gằn giọng nhắc

" Dạ " Nhi nhanh chóng ngồi dậy, xuống phòng giám thị nghĩ không chừng có thể xem Zafar ra sao

Thì Nhi cứ sải bước chân đi mà chẳng biết mình bị kêu xuống phòng giám thị chính thức vì lý do gì...

Bước vào phòng giám thị, mới thấy không khí ảm đạm lạ lẫm. Nhi chưa từng bước vô căn phòng mà người ta hay đồn là căn phòng "phù thủy" của trường bao giờ

Một lớp tường gương mầu như Nhi thì làm sao có cơ hội được bước vào phòng cô giám thị chứ. Nhưng giờ Nhi đã có vinh hạnh đó, Nhi tranh thủ nhìn vào Zafar từ trên xuống dưới rồi từ dưới lên trên, người cậu ta còn nguyên vẹn, Nhi an tâm trong lòng

" Em có liên quan gì đến bạn Quang ngồi đây ? " Cô giám thị tra khảo, ánh mắt cô đầy vẻ uy ngang, giọng nói vô cùng nghiêm khắc mạch lạc

" Thưa cô, em chỉ biết Quang qua tư cách là bạn bè kế bên lớp thôi ạ " Nhi giải thích nhỏ nhẹ

Cô giáo chuyển mắt qua Zafar tức thời

" Còn cô bạn này... ? " Cô giám thị chỉ tay qua Zafar

" Dạ... "

" Bọn em không biết nhau thưa cô. " Zafar lên tiếng đàn áp câu trả lời từ tốn của Nhi

Chợt có thứ gì đó ngổn ngang trong lòng Nhi sau khi nghe tên đó lạnh lùng phủ định mối quan hệ một mực rõ ràng

Đồ cái thứ...

Nhi đã đổ công lo cho người đứng, ánh mắt Nhi nhìn dỗi hờn chăm chăm vào Zafar

" Rốt cuộc nếu hai em không quen biết gì em ấy, thì tại sao đi đánh người ta ra nông nổi đó hả ? " Cô giám thị thắc mắc không ngừng nghỉ

" Thưa cô, danh dự của bạn ấy bị mấy thằng khốn đó xúc phạm làm em chịu k nổi " Quang bảo vệ quan điểm về hành động của mình

Danh dự?

Nhi mắt trở ra ngạc nhiên thấy rõ, vẫn chưa hiểu rõ tại sao hai con người bị cô giám thị bắt bòn chòn vì Nhi nhiều như thế nào

" Nè em kia, em dùng từ ngữ văn hoá cho cô ! " Cô giám thị lớn tiếng nhắc nhở, " Ở đâu ra mà thằng khốn này thằng khốn nọ hả ? Em có giáo dục đảng hoàng mà. " Cô giám thị bắt bẻ Quang từng câu từng chữ

" Vâng, em xin lỗi. " Quang chùn người hạ giọng lí nhí

" Các em đó nói gì mà em coi là xúc phạm ? " Sau khi nhắc nhở chỉnh sửa thái độ lời ăn tiếng nói, cô giám thị tiếp tục với nhiều câu hỏi xoáy sâu vào tình tiết

" Dạ... " Quang k biết mở lời sao cho dễ diễn tả, Nhi cũng có mặt ngay đây nên Quang k muốn Nhi phiền lòng vì những cử chỉ của những thằng dở hơi đó

" Nói đi. Lấp ba lấp bắp cái gì " Bà giám thị hỏi thúc

" Mấy bạn ấy nói bạn...Nhi bị đồng tính, Zafar với Nhi yêu nhau " Quang khai giả, vốn nghĩ làm như vậy có thể ngăn chặn Nhi đến với Zafar

Sau câu nói thốt ra từ miệng của Quang, cả Nhi và Zafar đều có chung một biểu hiện sững sờ. Zafar chau mày nhìn Quang, có gì Quang phải nói dối chứ, cái tên này, rốt cuộc sự thật đâu phải như vậy đâu

" Thì ra...khoan đã, nhưng sao hai em nói không quen biết gì nhau ? " Bà giám thị k hề hay biết Quang nói dối mà chỉ đồ dờn nghi ngờ vào cặp đôi Zafar-Nhi

" Dạ...? " Nhi hết đường giải thích, Zafar cứng họng k ngờ thằng bạn thân lại hạ ván mình cách này

Bà giám thị im lặng chờ đợi câu trả lời một hồi lâu cũng rút ra một hồi kết với nụ cười hiểm

" Được rồi, tôi sẽ gọi điện làm việc với phụ huynh em sau về tư cách của em. Quang, em có thể trở về lớp học. Cảm ơn em vì em đã thành thật khai báo "

Không lẽ bà ấy tin Quang sao...???

Zafar chẳng nói nên lời, tại sao Quang lại nói dối trắng trợn như vậy chứ, mà còn được tha thứ nữa

Quang vừa bước khỏi phòng thì Nhi bị ép ngồi vào chiếc ghế kế bên Zafar để bà giám thị bắt đầu tra hỏi tiếp. Xem như vụ việc đã ngã theo một bước ngoặt khác ngoài dự tính.

Nguyên nhân của sự việc là do Quang lảng tránh nghe bọn con trai nói bậy về Nhi rồi nóng giận không kiểm soát được mà đánh chúng toi bởi cô là

" Cô ơi, thực ra giữa bọn em...không phải như vậy đâu " Zafar khó khăn ra sức thanh minh

" Sao ? Nói với tôi là không biết nhau mà ? " Bà giám thị cắt cớ

Bà giám thị ép hai đứa vào thế cùng, rồi bà giảng đạo về đạo lý xã hội gần 2,3 tiếng đồng hồ. Sau đó, bà dọa là sẽ mết phụ huynh nếu hai đứa có ý nghĩ tiến tới trong chuyện tình cảm

OMG, Zafar nhẩn nhẩn lắm mới không phát điên lên vì bị oan. Nhi thì mệt mỏi chường tai vô cùng nhưng nhờ đó mà một phần nào xác định rõ lý lẽ

Cuối cùng tiếng trống cũng đánh báo hiệu tan trường, Zafar và Nhi đều mong chờ tiếng trống từ rất lâu để được tha mạng

Bà còn không quên dặn dò, " Đây coi như là cảnh cáo, nếu hai đứa tiếp tục yêu đương như vậy, chuyện này sẽ lên ban giám hiệu đó nghe chưa ? "

" Dạ. " Nhi và Zafar đồng thanh, nhưng lòng không phục tí nào. Bằng chứng đâu mà nói hai người yêu nhau chứ, bà ta cứ tin vào lời biện hộ vô căn cứ dối trá của Quang. Không ngờ tên Quang lại có chiêu "chạy án" xuất sắc tới như vậy, không những được thoát tội mà anh ta còn bày kế cho Zafar sập bẫy

Sau khi bà giám thị rời khỏi phòng vì có họp gấp sau giờ tan trường, Zafar ngồi yên một chỗ cười hờn nhận ra sự thật chua xót giữa tình bạn tưởng chừng rất thân nhưng lại quá phũ phàng, chẳng khác gì như một gáo nước lạnh tát thẳng vào mặt mình vậy

" Nè, sao cô k giải thích gì hết vậy ? Cô giám thị hiểu lầm rồi thấy chưa ??? " Nhi trách móc

" Vậy sao Nhi không đi giải thích đi. Sao phải là tui ? " Zafar nhẩn nhó

" Không biết. Bây giờ cô hiểu lầm rồi đó. " Nhi giận lẫy

" Nhi giỏi thì đi giải thích một mình đi. " Zafar bật dậy khỏi chiếc ghế tra tấn

" Không được đi! Trước hết phải lấy lại hình ảnh trong sạch chứ! Cô với tui phải họp tác biết chưa ? " Nhi nhanh chóng giữ cánh tay Zafar, khuyên nhủ kĩ càng

" Mệt quá. Nhi muốn sao ? " Zafar bàu nhàu làm Nhi muốn cáu lên, đâu cũng vì tên này k chịu giải thích rõ ràng với cô. Hắn biết rõ lý do vì sao Quang cáu giận mà k chịu nói. Vậy còn giờ mặt hất hủi với Nhi giờ này...

" Tường thuật. " Đến giờ Nhi sử dụng cái đầu lạnh để giải quyết vấn đề

" Tường thuật...là cái gì ?! " Có vài từ Zafar chưa hiểu rõ lắm vì k thường sử dụng ở đời thường, cộng thêm việc học trường quốc tế từ nhỏ tới lớn làm kiến thức tiếng việt k được vẹn toàn cho mấy

" Há? Sao giờ còn đùa được dzậy ? " Nhi ngây thơ tưởng bỏ trình độ hiểu biết tiếng việt của Zafar

" Ai đùa? " Mặt Zafar nghiêm túc chứng minh cậu ta k hề đùa từ Nhi vừa mới sử dụng

" Cậu thật sự k hiểu nghĩa 'tường thuật' à ?! "

Zafar lắc đầu

Nhi cười khinh khỉnh, càng thấy có thêm phần gì đó thú vị ở Zafar. Dù đang ở tình trạng đầu sôi lửa bỏng. Dù đang bị người ta vu oan, ở bên Zafar, Nhi cảm thấy rất đáng thời gian vì có rất nhiều thứ để khám phá từ cậu ấy

...Cậu ta không biết ý nghĩa của từ "tường thuật"

Nhờ chữ "tường thuật", Nhi lại thêm phần tò mò về Zafar

... *Làm sao mà cậu ta vào được trường THPT chuyên chứ nhỉ*

"Nhi k nói nữa, tui đi à !" Zafar xấu hổ, phen này Zafar phải về nhà đem hết tập sách tiếng việt từ lớp 1 tới trình độ THPT mà ôn lại thôi

"Khh..oan *Nhi không thể giấu được con cười, khẽ cười ra tiếng* "

Zafar tỏ ra khó chịu, bất quá về ôn lại tiếng việt là okay chứ gì, có gì vui đâu mà cười

"Kể nghe. " Cuối cùng Nhi cũng đã nhin cười được, bình lặng đòi chuyện

"Gi. " Zafar chẳng còn hứng thú gì để nói chuyện với Nhi vì bị Nhi khi dễ trình độ tiếng việt của mình

"Kể lại cái vụ đó tui nghe. " Nhi trở lại việc cần chú tâm tới

"Nhưng mà...cô hứa là đừng để tâm nha. " Zafar câu nệ lo rằng nếu kể thì sợ sẽ ảnh hưởng tới hình ảnh của Nhi

"Ok. Kể lẹ đi. "

"Thì như vậy... " Zafar kể lại tất cả với Nhi rồi Nhi mới niệm ra vài điều bổ ích

Không ngờ con trai lớp Zafar đen tối cỡ đó... Quang là tên nói dối k chớp mắt và Zafar... vẫn chưa hiểu "tường thuật" nghĩa là gì

>>>>~~~~~<<<<<

Và thời gian đó cả hai đứa vẫn chưa bước ra khỏi phòng giám thị

"Thì như vậy đó. " Zafar cuối cùng mới kể xong, cho Nhi thời gian ngấm ngấu hết mọi chuyện, im lặng chuẩn bị dời ghế bỏ đi. Vốn tiếng việt kém hơn người khác nhiều, kể tới đoạn gây cản Zafar khốn đốn chẳng biết dùng từ, chêm đại tiếng anh vô hỗn độn hết câu chuyện

"Giờ Zafar tính giải quyết sao ? " Nhi có lẽ chưa tính ra được gì hay ho để bào chữa vụ oan ức này với cô giám thị khó tính

"Thì đập thẳng Quang một trận chứ sao. " Zafar cúi gắt chuẩn bị ra tay

"Nè, sao mấy người thích bạo lực quá vậy ?! Cậu đứng yên cho tôi! " Nhi cầm giữ cánh tay Zafar để cậu ấy đứng yên một chỗ nhằm không để cậu ấy đi ra ngoài đó mà vác thêm họa vào thân mình vì một tên dối trá

"Phiền quá. Chứ Nhi muốn sao ?! "

"Bộ cậu tưởng làm dzậy tui mình có thể thanh minh trong sạch trở lại hả ? "

"Chứ sao. " Zafar ngang bướng

"Ngốc! " Nhi đứng thẳng lên đánh nhẹ lên đầu Zafar một cái

"Êh! Cậu làm hơi quá rồi đó nha. Tôi k nhin đâu " Vừa mới bị coi thường kiến thức tiếng việt, giờ thì bị chửi ngốc, Zafar nổi nóng bắt chọt

"Chúng ta phải coi như chưa có chuyện gì xảy ra biết chưa " Nhi cho ý kiến hay ho

"Là sao ? " Biểu cảm Zafar đơ ra k còn chút gì sinh động

Nhi chắc lười, tự tin với những gì mình sắp nói, cô ta diễn đạt lạch mặt quyết đoán: " Phải tự nhiên như chưa có chuyện gì xảy ra, chứng minh được với cô giám thị và trước mặt mọi người là chẳng có chuyện gì giữa chúng ta. Là vậy đó ! "

"Àhh... " Zafar còn đơ nhưng đã hiểu chuyện, có thể là cô giám thị đang thử hai đứa. Ánh mắt Nhi sắc sảo như nhìn xuyên qua mọi chuyện trong tích tắc, Zafar thật sự nể Nhi về phen này

"Nhưng...vụ mình bị đồn yêu nhau thì sao " Zafar còn nhiều vướng mắc tuy hiểu nhưng chỉ đôi chút

"Im lặng và nó sẽ tự nhiên đi qua " Nhi đem phương châm của chính mình đối đầu với dư luận. "Đời lắm thị phi mà. Ưu tư tới nó chỉ làm tốn thời gian thôi "

Zafar nhìn nhận rõ bản lĩnh của Nhi trong từng câu nói

"Sao? Có cần tui giải thích từ nào k. Hiểu hết chưa "

"K, rõ rồi " Zafar chỉ biết cười nhoeen hoàn toàn thần phục trước cô nàng sành đời. Chung thuyền rơi cùng cảnh ngộ mới có cơ hội hiểu rõ về nhau hơn,

Zafar ngộ rằng Nhi là một cô nàng thông minh đáo để

>>>>

Còn Nhi... gom góp thêm phần đánh giá của riêng mình cho Zafar để về tối viết

Cậu ta chưa đủ khờ ko, còn chậm hiểu. Aishh... tốn hơi lắm!

Nhi nằm dài trên giường mệt mỏi đóng cuốn nhật ký mình lại, thở dài. Nàng cất quyển nhật ký vào một bên, chuẩn bị lao vào một giấc ngủ để quên đi một ngày nhiều lo âu, ưu tư về tên gốc k rành tiếng việt, Zafar... à không Giả chứ, cái tên duy nhất trọn quyền sở hữu của Nhi. Nhi chợt thoáng cười, chẳng hiểu điều gì khiến mình thấy thích thú

...Nhi thích cách hần nói lấp bắp mỗi khi chẳng đủ vụng từ tiếng viết

... Nhi thích cách hần nghe lời rậm rập cho dù ngang bướng đến cỡ nào

... Nhi thích cách hần lạnh lạnh lùng lùng mà có khi ngu ngu khờ khờ mỗi khi Nhi lại gần đụng chạm

... Và có lẽ Nhi đã thích cái chạm môi khi ấy, cảm giác rất lạ rất khó diễn tả. Có khi nào Nhi đã thật sự...?

.... Không đâu, không đời nào...

/// Tối đây là nàng đã ngủ mất tiêu rồi /

Suy ra cuốn nhật ký của Nhi lấp đầy nhiều event ý nghĩa liên quan tới Zafar. Kể từ khi gặp nhau tới giờ đã chiếm hết mấy chục trang. Coi chừng cô nàng Nhi quan tâm Zafar nhiều hơn mong đợi rồi đó nha!

Cám ơn mọi người đã chịu khó chờ đợi mình. Keep it up guys! Mình sẽ tiếp tục viết only if rdrs sẽ tiếp tục chờ và đọc :)

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

Chapter 24: Missing "stupid"!

Ngày hôm sau, hai đứa cứ tưởng nếu cố gắng giữ im lặng được thì mọi chuyện sẽ nhanh chóng trôi qua nhưng k ngờ cả trường đã đồn ầm ầm lên scandal tình ái lớn nhất từ trước tới nay. Người ta đồn trường có chuyện tình tay ba đẹp lạ như trong lịch sử của hàng trăm phim truyền hình dài dòng suốt mướt, cả hai người Quang và Zafar đều phải lòng Nhi, cô hot girl trong mộng của bao người. Một câu chuyện rất drama, rất ly kỳ, rất lôi cuốn, đặc biệt những nhân vật được đảm giao vai chính và trong đó có Zafar, tuy là một cô gái nhưng mang dáng vóc lẫn thể chất rất nam tính. Toàn gương mặt hot boy, hot girl xuất hiện trong câu chuyện nên hiệu ứng lây lan tuyên truyền rất hiệu quả. Mỗi người thêm mắm thêm muối để câu chuyện càng lúc càng hay khi truyền miệng nhau.

...

Nhi quyết tâm bỏ mặc tất cả, mặc dù ngồi trong lớp ai nấy đều nhìn cô với ánh mắt soi mói, bàn tán sôi nổi ùm ben

Nhi lý trí hiểu rằng nếu khanh khanh từ chối đi ngược chiều dư luận, đòi tư của Nhi sẽ càng bị bôi mớ thêm. Làm sao mà ngăn được miệng thiên hạ cơ chứ...? Im lặng là giải pháp tốt nhất lúc này. Nhi sẽ mặc kệ tất cả các lời nói châm biếm để có thể sóng sót qua cơn bão tin đồn, Nhi k cần phản pháo bất cứ ai, k cần biện minh gì cả, cứ can đảm đi qua nó mà chẳng cần một lời bào chữa

Zafar hoàn toàn cô lập bản thân mình khỏi mọi người xung quanh, cố gắng k nhu mì trước những tin đồn xung quanh mình, nhưng rất khó khăn khi những thứ họ nói có gì đó rất gần với sự thật

Phải, Zafar thích Nhi...

Chẳng những thế, Quang cũng thích Nhi, cũng đúng phần đó

Còn chuyện Nhi đặt tình cảm vào ai là một ẩn số, Zafar và tất cả mọi người đều k thể xác định được câu trả lời chính xác. Nhi có thể thích một trong hai người, hoặc là k ai cả, hoặc cô ta đang có tình cảm với ai đó ngoài luồng mà k ai có thể ngờ tới...chẳng ai biết được

Cô giám thị tiếp tục duy trì việc điều tra chuyện tay ba của họ trong âm thầm. Hành tung cô lúc nào cũng bí hiểm khó đoán, thoát ẩn thoát hiện mọi lúc mọi nơi

Để tránh gánh thêm rắc rối với cô, cách im lặng rời xa nhau và cứ xem nhau như hai người lạ là ý kiến sáng suốt từ Nhi. Bây giờ, Zafar mới thấy được điều đó. Nhưng như vậy, Zafar cảm thấy nhớ Nhi nhiều vô cùng. Đến cả việc lên nhìn Nhi, Zafar còn chả dám làm nữa nói chi là làm được điều gì cao cả hơn thế nữa

Nhờ lý trí quá mạnh mẽ, Nhi đã có khả năng che giấu cảm xúc khôn khéo. Vì thế, Nhi dễ dàng tạo rào cản để bản thân có thể cách biệt phớt lờ những đàm tiếu k hay về mình. Chẳng lâu sao, mọi thứ êm xuôi trở lại, k còn bất kỳ tình động của scandal tình ái từng làm xoay chuyển nguyên ngôi trường

>>>

Sau tất cả, Nhi đích thân tìm về cảm xúc thật nhất của mình. Khoảng lặng bấy lâu Nhi đã dối lòng khá nhiều, tháo gỡ chiếc mặt nạ vững chãi xuống, thỏn thức sâu thẳm bắt đầu trời dậy k ngừng

Mẹ Nhi lại k có nhà lúc này. Ở nhà chỉ duy nhất một mình với bốn bức tường bất dịch bất dời, Nhi cảm thấy trống trải, ngột ngạt k thể tưởng tượng nổi, Nhi đã cố hết sức gồng mình chịu đựng cơn sóng của dư luận, chịu đựng vu oan của người ta gán ghép cho mình,...chịu đựng vô số chuyện song song đó

Tương tự Nhi, Zafar chẳng hề trải qua những tháng ngày bình yên chút nào tuy bề ngoài có xa cách lạnh nhạt và tới nỗi đóng băng với cả thế giới ngoài kia, Zafar từ từ trở nên lạc lõng với thế giới của chính mình, Zafar chiến đấu với một mớ tơ lòng đầy mâu thuẫn, một nỗi nhớ nhưng đáng lẽ phải chôn vùi tận đáy lòng k để ai hay biết, Zafar chẳng muốn bước ra ngoài, ngăn ngấm những cuộc đi chơi thâu đêm với lũ bạn ăn không ngồi rồi, nói đúng ra, Zafar đã thử lao vào những cuộc ăn chơi thâu đêm rồi đó chứ nhưng kết quả là Zafar càng ngày càng thảm hại hơn xưa

Thời gian làm người "dưng" với nhau, Zafar nhận ra vài điều ý nghĩa như học hành có lẽ đỡ mệt hơn chơi bởi trác tán vì sau mỗi cuộc chơi Zafar y chang như một con zombie giữa đời hoang tàn. Có khi Zafar đã say bí tỉ đến chẳng biết vì sao mình phải ở trạm giam đến 2 đêm liền, dù biết chất độ ăn chơi bạc mạt của mình. Tối khi nhớ tới Nhi, nhớ tới cảnh Nhi chịu khó quan tâm chăm sóc cho mình cái hôm mình bị tịch thu chiếc xe gắn máy, nhớ tới chén súp ngon lành thơm phức, Zafar chợt phát hiện ra rằng mình cần thay đổi bản thân cấp tốc

Zafar nhanh chóng vùi mình vào sách vở ngày qua ngày, kết quả học tập của Zafar nhảy cao vượt bậc. Kết thúc học kỳ I, Zafar cán đích lọt vào top 3 học sinh có hành tích học tập cao, một kết quả mà chẳng ai có thể nghĩ tới

Người ta nói có công mài sắt có ngày nên kim rất chuẩn là thế, cố gắng học hành cũng có ngày thành công! Zafar là trường hợp đáng kể ở đây

Ngoài việc chăm chỉ học hành, Zafar bỏ ra chút ít thời gian lúc rảnh rồi ôn lại tiếng việt để sau này có thể đuổi kịp kiến thức tư duy của Nhi trong lãnh vực sử dụng thành thạo ngôn ngữ mẹ đẻ. Vừa cầm lên cuốn sách dày trang, Zafar nhận được tin nhắn bằng quơ bất ngờ từ Nhi

SMS

Nhi:

Dạo này tui đang nhớ một tên ngốc đấy!

Zafar:

Hắn ta may mắn thật đấy... :-/ - Zafar nảo lòng và có chút dỗi hờn dù có vui mừng k ngót vì Nhi chủ động nhắn tin

Nhi:

Cậu nói ai???

Zafar:

Người cậu đang nhưng nhớ gì đó.

Nhi:

Ngốc!

Zafar:

Thì đó, cậu ta đó!

Nhi:

Tui bảo cậu ngốc. T_T

Zafar:

Thôi nha! Tui đạt được thành tích học sinh giỏi đó! K phải dạng vừa đâu!

Nhi:

Trời ơi, ngốc thật mà!

Zafar:

I'm smart!

Nhi:

Prove it then!

Zafar:

How?!?! - Dĩ nhiên vẫn còn khờ như ngày nào ! O.o

End of message

Zafar bức bối chẳng biết tại sao Nhi lại đi kể lể với mình rằng cô ta đang nhớ nhưng một tên nào vô danh tính, còn nín nín trách mình ngốc. Thế mà có người mất ngủ tới nay ấy, Zafar lòng sôi sục hùn hục lo suy nghĩ lung tung ghen bóng ghen gió với người Nhi xưng ngốc mà cô ấy nhớ ban đầu

Ngày kế tiếp bình lặng trôi k tồn tại dư âm của scandal

Nhi ngẫu nhiên bắt gặp Zafar ngồi lặng thinh ở nhà sách buổi chiều tàn. Nhi tỏ ra ngạc nhiên khi nhìn Zafar đang cầm một cuốn luyện viết văn, đọc rất say sưa. Nhi chợt nhớ đến cuộc nói chuyện thông qua tin nhắn bữa tối hôm qua, thoáng nghĩ vu vơ:

Có phải mình chê ngốc nên giờ chăm chỉ ôn lại tiếng viết k?

Nhi cố tình giả vờ đánh rơi một quyển truyện nào đó mình vừa chọn đại vào người Zafar chỉ để xem phản ứng của cậu ta như thế nào, rồi cầm một quyển truyện khác che mặt mình bí ẩn

"Nè, cầm sách kiểu gì vậy ? " Zafar ngược lên, ánh nhìn sắc sảo

"Kiểu tui thích, được hông ? " Nhi sở sắn với mục đích chọc giận Zafar

"K biết 1 tiếng xin lỗi là gì hả ? " Zafar chỉ bảo

"Mắc gì tui phải xin lỗi một tên ngốc. " Nhi gỡ bỏ cuốn truyện, trề môi phân trần

Chưa kịp suy nghĩ thoáng, Zafar định rần giọng lên tiếng chửi cho ra hồn nhưng rồi vô tình nhận ra chất giọng quen thuộc khi nào

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Chapter 25: Thuần phong nữ tặc

"Dạo này sao rồi ? " Nhi tự nhiên đặt mình ngồi cạnh Zafar như có nhu cầu tâm sự

"Tôi bình thường, còn Nhi ? " Zafar hờ hợt nhưng vẫn còn quan tâm đáp trả

"Tôi ổn, cảm ơn " Nhi ngượng ngạo, ngập ngừng khách sáo

Lâu ngày, hai đứa còn chưa biết nên bắt nhịp trò chuyện thế nào

"Nè " Nhi đưa Zafar lại quyển sách mình vừa giật khỏi tay Zafar mới phút chốc trước đó

"Cảm ơn " Zafar chỉ vừa sột nột ra là cuốn sách mình đang đọc bỏ dở, bỗng cười dở lẽ vì sự xuất hiện đột ngột của Nhi đã làm mình thực sự quên mất

ý định đến nhà sách. " Trá Nhi " Zafar đưa cuốn sách ngang tầm nhìn, thoáng qua có chút bối rối vì tựa đề cuốn sách.

" Nhi cũng đọc mấy loại sách này hả ? " Zafar bối rối sờ đi trên tay mình là cuốn Fifty Shades of Grey, nội dung hoàn toàn 18+

Nhi trung mắt khẽ lướt qua bìa sách k nghĩ cuốn mình chọn đại lại là loại sách kỳ lạ đó. Cô nàng cứng họng k biết giải thích thế nào thì có cuộc gọi đến cứu vãn tình thế trở trêu

" Àhh~ có điện thoại... " Nhi giả vờ đánh lờ đi ánh nhìn và cử chỉ sẫm soi của Zafar mà thay vào cuối xuống móc chiếc điện thoại ra khỏi túi quần

Zafar thực ra đích thân chẳng muốn tìm hiểu gì đến sở thích riêng tư của Nhi. Chỉ là tình cờ thấy khác so với hình ảnh mỹ nữ trong lòng mình, đâm ra mới hỏi vô cớ vậy thôi chứ chẳng có ác ý gì

" Vâng, cháu biết rồi. Cháu sẽ đến thăm bà khi có cơ hội, bye bà. " Nhi kết thúc cuộc gọi thì Zafar đã định đứng dậy rồi đi nhưng cánh tay Nhi đã níu lại kịp thời

" Giá nè, rảnh k ? " Nhi chuyển chủ đề lập tức

" Chi dzậy. " Zafar trầm lặng nhìn theo cánh tay bị giữ

" Đi thăm nhà ngoại Nhi với Nhi nha! " Nhi cười linh hoạt với lời mời của mình, đung đưa cánh tay Zafar

" Tới đó làm dzì, mà nhà bà ngoại Nhi ở đâu ? " Zafar thấp thoáng thắc mắc

" Ở gần đây nhưng đi bộ thì chắc hơi xa, Zafar mà chờ thì gần lắm! " Nhi đứng cùng với Zafar hồ hởi khoác tay cậu ấy như muốn được đi quá giang

" K nói gì là đồng ý. " Nhi tự quyết

" Nhưng mà... " Zafar chưa kịp kết thúc câu trả lời, đã bị Nhi xách tay lôi đi

Tui sẽ cho cậu biết tui theo chủ nghĩa thuần phong mỹ tục chuẩn thế nào chứ chẳng phải loại con gái thích những thứ vớ vẩn như cuốn sách kia

<<<~>>>

" Nhà ở đây hả ? " Hai người chạy xe vào một con hẻm nhỏ, dừng chỗ ở một ngôi nhà mang vẻ đẳng cấp trung bình đối với Zafar, nên cậu ấy có ý hỏi lại cho chắc

" ùhm " Nhi cỡi nón bảo hiểm đưa cho Zafar, bước xuống xe, rồi tới gần cánh cửa để nhấn chuông. Tiếp theo đó, Nhi quay ra Zafar dánh vè chờ trực " Chờ chút nha, bà tui hơi chậm "

Zafar k biết mình có nên ở lại với Nhi hay k, cách cô ấy tự dung phóng khoáng tiếp đón Zafar với bà cô ta làm Zafar khó quyết đoán lấp lửng giữa đi và ở lại

Cạch

Khoảng 5 phút sau, bóng dáng bà Nhi xuất hiện sau cánh cửa

" Thừa ngoại ! Con Nhi nè " Nhi cười vui vẻ bắt lấy cánh tay bà thân mật

" Ủa Nhi à, sao lâu lắm rồi mới tới đây thăm ngoại vậy ? Đợi gọi rồi mới chịu lui tới đúng k ? " Bà bắt chuyện sôi nổi, thò tay ra tìm chụ cột để nắm bắt hướng đi

" Con xin lỗi ngoại, tại do con lo bận thi cử nên k có thời gian thăm ngoại. Giờ rảnh rồi, con tới thăm ngoại liền nè~ " Nhi nũng nịu bên ngoại cô ấy

" Thôi hai bà cháu mình vô nhà rồi nói chuyện nha " Bà định dắt tay Nhi vào

" Dạ, àh mà khoan...Đề con giới thiệu với bà một người " Nhi ám hiệu kêu Zafar xuống xe, đi lại gần bà

" Ai vậy Nhi ? " Bà khó khăn xoay sở, hoàn toàn như k có thị lực. " Bạn trai con phải k, bà có nghe tiếng xe máy chạy trước cửa vừa nãy thôi "

" Dạ... " Nhi đu đưa khó khăn với câu giải thích, vội đến bên tai bà thì thầm: " K phải bà ạ, mà người này hình như có tình ý với con. Con đưa tới cho bà xem mắt đây "

Zafar chẳng nghe được câu trả lời của Nhi với bà mình, lơ đãng đứng yên một chỗ. Chờ Nhi nói chuyện xong, Zafar mới lấy lời chào bà

" Dạ con chào bà " Zafar khoanh tay cúi đầu 90 độ

" Àhhh, chào cháu. Bạn Nhi đây hả, vô nhà, vô nhà chơi với bà! " Bà hiếu khách cười nói sôi nổi

" Dạ~ " Zafar ngại ngùng vẫn khoanh tay

" Bà tui ko thấy được gì đâu, khỏi cần khoanh tay. " Nhi đi nhẹ qua phía Zafar nhắc nhở

Bà đi lui lui với một cái cây đi trước bà theo sau. Đúng là bà k nhìn được gì, Zafar chưa bao giờ gặp được mặt ông bà mình, từ nhỏ đến lớn, chưa từng gặp qua một lần, có lẽ một thử nghiệm mới cho những gì chưa từng được trải qua bao giờ

Bà Nhi vui vẻ, hiếu khách, làm lòng Zafar ấm áp hạnh phúc bù cho những ngày thiếu hụt tình cảm gia đình bấy lâu nay

Thì ra có bà là như thế này đây

Ngồi ăn me, uống trà nóng, nói chuyện bên lề cả buổi với bà. Zafar và Nhi tận hưởng giây phút yên bình bên nhau sau những ngày ôn thi mệt mỏi và những chuyện day dưa phiền muộn từ tin đồn bữa vây lấy đời sống riêng tư cá nhân. Zafar vô tình lén ngấm Nhi nói chuyện say sưa cuốn theo câu chuyện hấp dẫn của cô ấy mà nuốt trọn hạt me lúc nào chẳng hay

" Hựccc...hực " Zafar sặc sụa với cái hạt to dùng lọt thẳng xuống thanh quảng

" Ăn gì mà bất cần dzậy. Có sao k ? " Nhi lo lắng tạm dừng câu chuyện, quay sang vỗ vỗ nhẹ tấm lưng Zafar. May mắn hạt me mắc kẹt được bàn tay nhỏ nhắn từ đằng sau lưng ấy giúp thoát ra được khỏi cổ họng Zafar, chứ k có lẽ Zafar đã tắt thở rồi

Bà cụ sử dụng những giác quan còn lại trừ thị lực để theo dõi hai đứa. Đôi môi bà mỉm cười, vờ đi chẳng muốn làm kỳ đà cản mũi, " Nhi nè, ngoại vào phòng nghỉ một lát. Hôm nay, con ở lại ăn cơm với ngoại đúng k? Giữ bạn con lại nhé "

" Ô dạ, nhưng con chưa kể hết câu chuyện mà bà " Nhi hờn dỗi quay sang bà sau khi vừa mới giải quyết người kẻ bên xong, cắt đoạn câu chuyện giữa chừng

" Thôi, để sau đi. Giờ ngoại mệt lắm. " Bà ngoại vẫn từ chối hời hả. " Nấu cơm đi nhé, bà nghỉ chút rồi ăn chung với mấy đứa " Bà còn k quên căn dặn sau lưng, tạo k gian riêng cho hai đứa

" Dạ vâng, vậy ngoại yên tâm nghỉ đi. Tối nay con nấu cho ngoại ăn " Nhi nhẹ nhàng đồng ý với lời đề nghị từ bà

Sau khi bóng bà đã khuất sau căn phòng, Nhi chuyển người thoát qua phía Zafar, " Xuống phụ tui làm bếp đi. "

" Làm bếp hả ?! " Zafar giả khờ bắt đầu muốn lảng đi khỏi đây càng sớm càng tốt

" K nghe bà nói hả " Nhi chau mày, bà hiếu khách, chứ Nhi thì không, muốn ở lại ăn tối thì ít nhất phải phụ việc bếp núc để chứng tỏ mình là một người khách thực thụ

" Bà Nhi chứ đâu phải bà tui đâu. " Zafar nêu lý do lượng lẽ

" Giờ cô đang ở nhà ai, thì cứ coi như là bà chung đi " Nhi lý luận ra lẽ

" Thì tui đi là được chứ gì ! " K gặp thì thôi mà gặp nhau rồi thì hai đứa lúc nào cũng cạ miệng, toàn cãi vã những chuyện nhỏ nhặt vô cùng

" Nếu cô tôn trọng bà tui thì cô sẽ k đi đâu. " Nhi nắm thóp được lý lẽ phép tắc

Bà Nhi thực ra cũng dễ thương... – Zafar khó khăn quay mặt đi với lời nói k thể chối từ

Cuối cùng Zafar chẳng lại một chỗ, lặng lẽ tìm đường vào bếp

" Nhi tính nấu món gì vậy ? " Zafar mặc dù có hốt hoảng trước cảnh bếp, dầu, lửa, nồi, chảo và các thứ, Zafar vẫn k thể rời khỏi nhà bà Nhi. Zafar bẽn lẽn quay vô hỏi thăm này nọ

Nhi cười nhẹ, tên này xem ra cũng có trách nhiệm, k bỏ mặc cô một mình

" Trước hết, cột lại tạp dề giúp Nhi một tay được k ? " Nhi đứng sau bếp dờ dang với tạp dề buông thả lả lơi

" Ừm. " Zafar liền đến ngay sau Nhi, giúp cô ấy một tay. Tưởng việc nhỏ nhặt lắm, k ngờ tay Zafar rung cầm cập ngay lúc bắt lấy hai dây. Nhi bất ngờ điều chỉnh dây cổ phía trên, vuốt tóc ra khỏi chỗ náu tóc mình ngay hôm cô trắng mịn màng, mùi hương dịu dàng từ mái tóc đó làm Zafar đờ đẫn.

" Giá cột chưa vậy ? " Nhi phân vân vờ hỏi

Zafar hoảng hồn, tay rung rung kéo hai dây cùng một lúc, cột chúng lại hoàn chỉnh rồi trả lời gấp gáp " Xong rồi. "

" Cảm ơn. " Nụ cười thấp thoáng xuất hiện trên môi Nhi, nàng k xoay ra sau nhưng hy vọng tên đó biết nàng đã thay đổi để thân thiện gần gũi hơn. " Mà khoan, đứng đó. Để tui đi lấy thêm 1 cái tạp dề nữa cho Giá "

2 phút sau, Nhi trở lại với một cái tạp dề trên tay.

"Nè "Nhi trao cho Zafar, khuôn mặt có gì đó cố nhịn cười phút trước và sau Zafar mặc nó lên người

"Nhi k thấy cái này nó kì kì hà. "Zafar mặc xong rồi mới hoảng

"Gi đâu, dễ thương mà. "Tạp dề dễ thương mà Nhi đề cập tới có in hình con vịt chu mỏ, màu hồng đậm, ôi phong cách bánh bèo nhật nhều

"Đồ giờ tui chưa từng mặc cái gì biến thái như cái này hết "Zafar khó chịu than phiền cái thứ bánh bèo hiện diện trên cơ thể mình

"K mặc thì coi bỏ, về đi. "Nhi tiến phũ phàng như cá anh vũ

"Thôi chắc dễ thương... "Zafar nhăn nhó nhìn lại cái tạp dề lần nữa, miệng nói vậy chứ lòng k nghĩ vậy, đơn giản là chỉ muốn chịu Nhi thôi

"Ok, cô đun nước đi "Nhi giao nhiệm vụ cho Zafar từ bước đầu

"Tui sẽ chiên cá, rửa rau cải, rồi mình nấu canh "Rồi cô nàng kể ra những gì họ cần làm, một thực đơn khá đơn giản nhưng hấp dẫn cho cả nhà, nhưng Zafar nghe xong chỉ muốn được ăn liền thôi chẳng muốn chế biến hay làm bất cứ thứ gì. Nói vậy, nhưng vẫn phải nghe theo lời người đẹp làm tằm tấp

May mắn là bà Nhi đã ướp cá bỏ vào tủ lạnh từ lâu nên k cần đi chợ, rau củ cũng đã có sẵn, không khó để Nhi tìm ra được những nguyên liệu mình cần

Với quan điểm của Zafar, người k thường xuyên đi vào bếp, Nhi quả thực là một tay bếp cừ khôi. Nhìn Nhi lăn lộn trên bếp còn đẹp hơn Nhi ngoài đời thường, trong rất sành sỏi, rất am hiểu về bếp núc, cực kỳ nữ công gia chánh! Chuyện về hình ảnh Nhi cầm cuốn sách 18+ ấy đã được tháo bỏ khỏi tâm trí của Zafar, giờ đây chỉ còn một hình ảnh duy nhất đọng lại là hình ảnh Nhi dịu dàng, tỉ mỉ, cần cù, đảm đang dưới bếp

Cá chiên thơm giòn, nồi nước cũng đang sôi sùng sục, Zafar đưa mắt nhìn Nhi rồi nhón nhớ quên mất là nước đã ấm, không khéo đã bỏng cả bàn tay. Zafar vội tay liền giảm nhiệt độ.

"Qua đây phụ tay rửa bắp cải đi. "Nhi hỏi Zafar kéo nước đun quá chón. Zafar gấp rút vội tay vào tháo bắp cải, hồn nhiên nắm lấy tay Nhi đang rửa đóng bắp giữa chừng

Quảng thời gian ngắn ngủi được nắm tay nhau, thừa cơ hội chẳng ai phản cự, Zafar bạo gan chăm chú nhìn vào Nhi, Nhi chỉ biết mỉm cười và lòng có chút bồi hồi. Họ chỉ sử dụng một tay còn lại vô bắp cải, bộ dạng như hai người đang hẹn hò thân mật đứng chung bếp tự tay làm món ăn

Đứng vô bắp cải mà lòng lưu luyến, Nhi thực nhẹ vào người Zafar, "Giá biết lợi dụng ghê "

"Tại Nhi biểu giúp Nhi mà "Zafar nín giữ bàn tay Nhi cũng như giây phút này k buông

"Kêu giúp chứ đâu kêu nắm tay đâu "Nhi lơ là chối từ nhưng nàng vẫn để Zafar nắm lấy ngón tay mình trong thao nước lạnh, chẳng hề có một chút ý thức gì muốn người kia buông tay mình ra, làm bộ dạng như vậy đây thôi

"Nắm tay để hỗ trợ tinh thần "Zafar nhăn nháy chân mày làm duyên

Nhi cười thúc nhẹ thêm 1 lần nữa chỉ trích nét lỗ liễu trong từng cử chỉ của Zafar, "Hâm vừa vừa thôi "

Zafar chưa nhận định câu nói đó là chửi hay khen, mặt vẫn đơ đơ một nụ cười, lúng sâu vào tư tưởng của bản thân

Bà ngoại nghe ngóng hết tất cả những gì đang diễn ra ngoài đó. Bà cười hí hửng đằng sau cánh cửa, căn nhà trở nên ấm cúng hơn với âm thanh vui đùa của hai đứa trẻ đang tập làm quen với những rung động đầu đời. Ở tuổi này, bà chẳng muốn gì ngoài việc cháu mình được hạnh phúc, dù ý nghĩa hạnh phúc đó có ngang trái tới đâu bà vẫn luôn ủng hộ Nhi. Bà hiểu rõ giới trẻ bây giờ yêu đương không theo trình tự, không theo quy chuẩn của những gì xã hội đã từng lập ra, trai gái yêu nhau là chuyện bình thường còn cái kia song song thì tùy vào suy nghĩ của mỗi người. Ai có đủ kiến thức định nghĩa được tình yêu chứ? Cho dù là chuyên gia tâm lý đi nữa, liệu có thể hiểu hết những khái niệm mà nó mang đến cho con người, liệu có thể trải qua hết vô vàn cảm xúc của một cá nhân con người, liệu có thể cảm nhận được tất cả các cung bậc riêng biệt theo từng ấy khái niệm đó... Tình yêu là thứ dựa trên ý thức thuộc về cá nhân. Và bà Nhi thấy k nhất thiết phải chen ngang giữa hạnh phúc của đám trẻ, để tự chúng nó cảm nhận, tự chúng nó vấp ngã, tự chúng nó thấy đâu là đúng và đâu là sai, miễn sao là k lừa dối mình để đi theo khuynh hướng của xã hội bây giờ là bà cảm thấy an tâm rồi

Bà tin vào cảm xúc cá nhân chứ bà k tin vào thứ xã hội buộc miệng nói lời lẽ khuôn khạp đạo lý hà khắc, k phù hợp với thời đại hiện nay

...

Cá đã chiên tới mức độ giòn béo hoàn hảo và nồi canh cũng đã chế biến xong, giờ đây Nhi chỉ cần dọn mọi thứ lên bàn rồi mời bà ra thưởng thức.

Trong lúc ăn, bà Nhi tiết lộ thêm một bí mật thú vị cho Zafar thời Nhi còn bé tí tẹo làm má Nhi ửng hồng xấu hổ muốn độn thổ, k có cách nào để ngăn chặn bà k thuận miệng mà kể ra hết tất tần tật...

"...Cháu biết k, Nhi nó có biệt danh là Nhi Cò Hương vì hồi nhỏ nó ốm tong ốm teo như cò. Còn nữa, nó sợ gián nhất nhà, gặp gián là nó xiu ngay không nói được một câu. Lúc mẫu giáo, nó có thích một cậu mà không dám nói ra tới khi cậu ấy chuyển trường, nó về nhà khóc thút thít với bà. Cháu coi buồn cười không? "Bà lần lượt khai tiểu sử của Nhi k thiếu đến một chi tiết, Zafar hào hứng đáp trả bằng tiếng cười rộn vang khắp phòng ăn, nhìn

Nhi với ánh nhìn sẫm soi kiểu chọc tức cô nàng, và làm ra vẻ ta đây như đã biết hết sơ hở điểm yếu của Nhi

" Bà ! Mấy chuyện đó ấu trĩ rồi, kể lại làm gì nữa~~ " Giờ mà phải quỳ gối xin bà ngừng kể những chuyện ấy ra là Nhi sẽ làm ngay

" Con bé này, để bà kể hết coi! " Bà mắt húng bô qua Nhi, bắt đầu quay về câu chuyện luyên thuyên

Từ khi rình cái người ngồi kế bên mình vào nhà bà, bà dường như chỉ biết tới hấn, nói chuyện hay hỏi han cũng đều hướng tới hấn, ghen tị chứ! Nhi ghen tị lắm luôn. Hồi coi làm sao mà k ghen tị được cơ chứ, Nhi gấp đồ ăn vào chén mời bà, bà lạnh nhạt dặt chén ra nói bà tự ăn được. Cơ vậy, mà bà lại gấp vào chén của Zafar mời cậu ấy rất khoan đãi. Chưa hết, bà đi kể hết những thói hư tật xấu của Nhi trước mặt người mà bà mới chỉ gặp lần đầu. Hình như bà đang thử sức chịu đựng của Nhi hay sao đó.

" Bà...kể như vậy được chưa bà. Trễ rồi, bạn ấy cũng phải về nhà đó bà " Nhi nài nỉ thiết tha hy vọng mình sẽ được một lần ngó tới

" Cháu coi đó, như vậy thôi mà kể lể rồi đó. Zafar à, cháu chắc rất mệt khi nhường chịu theo nó phải k? Thôi, thì ráng chăm sóc nó dùm bà nhé " Bà gửi gắm cô cháu gái cho Zafar

" Dạ. Cháu biết khó lắm nhưng cháu sẽ cố " Zafar giả bộ đi theo chiều gió

Nhi cần môi liếc ngang liếc dọc Zafar biểu hiện đáng yêu vô đối

Ai cần cô chăm sóc chứ. Cái đồ chỉ biết nịnh nọt...

Cuối cùng, bọn họ cũng ăn xong. Nhi gắp cờ chịu thua, nói gì mà nói quá k biết, Nhi ăn hết chén cơm chống tay chờ hai người đó nói chuyện cả giờ đồng hồ. Nhi đâu hề biết là tên này hợp cạ bà mình tới vậy. Đạo đầu ngồi phòng khách nói chuyện rụt rè thờ ơ lắm, tưởng hấn không khéo léo về khoa bắt chuyện với người lớn, ai ngờ tới lúc ăn hấn lấy sức hơi ban đầu dồn vào buổi ăn tám chuyện với bà dài hơn phim ấn độ mấy trăm tập. Vậy đó, hai người họ hàng thuyên để Nhi đợi mòn mỏi, cô Nhi chắc cũng mệt dài hơn cô rùa k chừng rồi

Đã vậy, mấy người đó bỏ mặc Nhi rửa hết đống chén. Hai người dặt nhau te te ra ngoài buôn chuyện nữa ở phòng khách phiên thứ hai. Nhi chỉ biết gặm nhấm uất ức, lặng lẽ rửa chén k nói lời nào

Tuy có hơi ức chế vì Zafar được ưu ái hơn mình, Nhi vẫn dọn dẹp rất sạch sẽ tỉ mỉ, k vì chuyện đó mà lãng quên việc mình cần làm ở ngay trong bếp. Nhi lau khô đống chén rồi định đặt nó cất vào tủ

Có một tảng tù hời cao làm Nhi phải dùng gót chân nhói lên, khoảnh khắc đó Zafar k biết từ đâu tới nhẹ nhàng lấy đồ từ tay Nhi, hiển nhiên đặt nó dễ dàng trên kệ dựa trên thiên hướng chiều cao của mình. Nhi biết Zafar chỉ đứng ngay sau Nhi thôi, Nhi ngẩn ngơ chậm rãi quay đầu về phía sau, cảm giác như đang lọt vào phim Hàn Quốc nào đấy, đúng hơn là đang lọt vào vòng tay của Zafar, còn phim Hàn Quốc chỉ là hình ảnh quen thuộc thường xem phim trên tv

" Chiều cao có hạn, đừng có cố gắng với tay làm gì cho mệt. " Zafar thốt lên một câu châm biếm bất chợt, cười nhẹ khoe môi giễu cợt

Nhi vùng mình ra khỏi người Zafar ngay lập tức, Hàn gì chứ, Hàn xềng thì có...

" Bà tui đâu. " Nhi chật vật ngăn cản cảm xúc mình dành cho Zafar, phải để bà thấy cách hấn si nhục chiều cao của cháu mình bà mới sáng mắt

" Tui điu bà đi nghỉ rồi. " Zafar khoe khoang

" Cô rất có tài xu nịnh đó ! " Nhi trề môi, nghĩ thêm vài điều khó chịu

Xem hai người thân thiết nhĩ, còn điu bà vào phòng cơ đấy!

" Àh... bà mời tui mình ở lại nhà qua đêm nay nữa đó " Zafar nhớ thêm tin tức hay nhất trong ngày, mặc kệ Nhi xi xỏ mình

" Ủ, cô ở lại đi. Tui đi về ! " Nhi gỡ bỏ tạp dề, chứng minh lời nói của mình

" Trước khi đi nghỉ, bà có nói nếu Nhi k ở lại đêm nay, đừng quay về gặp bà nữa. " Zafar trưng một nụ cười bí hiểm báo cho Nhi biết trước để lo liệu hậu quả sau này

Đã comeback ;) Chúc mừng năm mới mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Chapter 26: Luyện thuyên

Đột nhiên mưa giông ập tới, và một lần nữa hoàn cảnh gán ghép hai đứa chung với nhau bất đắc dĩ. Dĩ nhiên k hoàn toàn nhờ vào mưa vì cũng có phần tiếp tay của bà. Nhờ bà cho Zafar cơ hội ở lại đêm nay nên những hy vọng của Zafar vẫn đâu đó còn giữ lại đôi chút

Nhi hờn dỗi hoàn cảnh mình, cảm hận thì đúng hơn. Nhi dẫm chân một chỗ tiến thoái lưỡng nan. Nghĩ tới cái cảnh trời mưa ướt nhèm, ra ngoài tìm bắt xe về thì cũng hơi vất vả. Nhi thu người đu đưa trước mái hiên một hồi

Dẫu sao cũng phải quay vào năn nỉ bà một chuyện, Nhi cũng có thể ngủ chung với bà mà. Giá ngủ một mình cũng được, tính cách này là bà chắc chắn sẽ duyệt thôi. Bước vào nhà không nói một lời, Nhi đi thẳng tiến tới cánh cửa phòng bà. Nhi gõ cửa vài lần nhưng có lẽ bà đã ngủ say. Nhi bím môi cầu cho bà tỉnh, cố gắng gõ thêm vài cái nữa

" Bà ơi~ " Nhi khẽ nói mong bà không trách khừ đứa cháu vì đã đánh thức giấc ngủ của bà

" Ngủ rồi. " Tiếng người trong phòng vang ra ngoài lãnh đạm

" Thôi mà bà...Bà ngủ rồi mà sao vẫn nói chuyện được ? " Nhi nhăn nhó nghi ngờ

" Không biết, bà mệt lắm. Tối nay, bà phải ở một mình " Bà trả lời dứt khoát

" Bà mệt như vậy, chẳng phải ngủ chung với con sẽ an toàn hơn không? Con có thể chăm sóc cho bà " Nhi đưa ra đề nghị thoả đáng

" Cảm ơn, bà chưa tới nỗi phải nhập viện đâu. Zafar à!? Con đâu rồi? " Bà từ chối thẳng thắn, kêu gọi Zafar ngay lập tức

" Dạ! " Zafar xuất hiện ngay sau đó hớn hững

Nhi trẻ môi ê chề bàng hoàng nhận ra mình chẳng còn chút giá trị gì cả. Trước khi Zafar có mặt trong căn nhà này, bà lúc nào cũng coi Nhi là số một. Cứ hai tuần một tháng, Nhi sắp xếp qua thăm bà vào một ngày nào đó cuối tuần rồi dùng cả ngày bên bà. Còn bây giờ, vị trí của Nhi trong tim bà đã lung lay khá nhiều kể từ khi Zafar chen chân vào

Biết trước như vậy, Nhi đã không lời Zafar tới làm gì... mất cả lời lẫn chài. Tối nay thì k biết sẽ mất gì đây...

" Con làm ơn kéo con bé lên lầu dùm ngoại được không? Xin con ! Bà đang nhức đầu lắm" Bà than phiền, lời lẽ nặng trĩu, đôi phần làm Nhi tủi thân

" Nhi nè, tui nghĩ cô nên nghe bà đi. Không thấy bà mệt à? " Zafar nghiêng người nhắc nhở Nhi

" Tui tự biết! K cần cô xen vào làm gì " Nhi hất hủi, lúi thủi leo lên lầu một mình

" Nhi tự đi lên lầu rồi bà. " Zafar báo cáo năn nỉ liếc dò dáng đi chán chường của Nhi

" Rồi cảm ơn con nhiều, chúc hai đứa ngủ ngon nha. " Bà cố tình nói lớn tiếng cho Nhi nghe. Nhi lắc đầu thờ dãi khi vừa biết mình đã chẳng còn chút quan trọng đối với bà. Nhi dậm chân nặng nề leo lên cầu thang tỏ ra tiếng động từng bước thể hiện dấu hiệu chán nản, Zafar ngược theo cười âm thầm - *Nhi cũng có những lúc trẻ con như thế này à? Dễ thương thật...*

" Vậy con xin phép lên lầu với Nhi nha bà " Zafar ngồ lờ tạm biệt bà

Đêm đó, Zafar đã không xuất hiện. Nhi bỏ công chờ đợi thứ mình 'chẳng' muốn trong vô ích. Cậu ta đã không xuất hiện. Cậu ấy lặng lẽ bỏ đi về nhà ngay sau khi khẳng định mình sẽ lên lầu. Thì ra cậu ta chỉ giỏi khéo léo giả vờ... Nhi trách móc dù cũng cảm thấy nhẹ nhõm. Đã lâu không gặp, cùng trải qua bao nhiêu đó chuyện phức tạp, giờ thì nằm chung giường trở lại chắc sẽ không thoải mái với cả hai. Zafar nhận ra điều đó và không muốn đặt Nhi vào tình huống khó xử

Nhi lay người chợt vật gần một tiếng đồng hồ dừng dưng. Đèn phòng vẫn còn bật, Nhi xoay người cuộn tròn mình trong chăn. Rồi tự mình kéo người khỏi giường, Nhi đi loay quanh căn nhà. Ban đầu, Nhi chỉ muốn tìm Giá, Nhi không hề nghĩ cậu ấy đã bỏ về, chỉ nghĩ cậu ấy đang nán lại trò chuyện tâm sự gì đó với bà. Xuống phòng bà, mở cửa thì bà đã ngủ, bà thật ra không hề chốt khoá khi ngủ vì bác sĩ đã khuyên bà nên để cửa mở phòng trường hợp khẩn cấp

Nhi băng khuỷu quay về phòng. Ngồi bịch xuống giường, ban nãy đơn thuần chỉ là u sầu vì bị người khác giành mất đi sự ưu ái của bà, chẳng hề trọng gì mấy. Bây giờ lại thấy mình thật sự bị bỏ rơi bởi một ai đó

Nếu Giá trở lại gặp bà, Nhi sẽ khiển trách hần cái tội dám nói dối bà. Nhưng như vậy có đủ khoá lấp nỗi niềm sâu sắc trong Nhi không? Hai đứa mà cứ khua miệng mãi, mà lòng lúc nào cũng khắc khoải nghĩ nhiều về nhau, rồi khi gặp mặt lại cố né tránh nhau để che lấp những cảm xúc giấu kín... liệu cứ như vậy hai đứa sẽ bình yên chăng?

Mưa ngoài kia làm Nhi nhận ra những gì mình cần làm để phân bua muộn phiền vương vấn. Chắc chỉ có thể là một cuộc điện thoại, không chắc mình sẽ nói gì nhưng Nhi muốn nghe giọng nói của Zafar

Chuông reo rồi chợt tắt, Zafar không bắt máy hoặc cậu ấy tự động tắt máy

Nhi phân vân không biết có nên gọi thêm lần nữa, đã gọi 1 lần mà cậu ấy không bắt, không lẽ cậu ấy giận vì chuyện gì, suy nghĩ của Nhi chuyển sang hướng khác là chỉ đơn giản tìm ra một cái cớ nào đó để phải gọi cho Zafar. Rồi Nhi cũng đã gọi, cậu ấy vẫn không bắt

Nhi mệt mỏi với chính cảm xúc của mình, đã đôi lần Nhi ngó qua và đáp ứng nhu cầu như ngay khi này đây nhưng chỉ toàn thất vọng

Đáng lẽ cậu ta nên nói một lời chứ!

Và Zafar đã gọi lại, Nhi đã tự nhủ mình không bắt nhưng rốt cuộc ngón tay đã phản chủ

"Tôi tưởng cậu đã ngủ rồi chứ " Zafar cười nhẹ ngạo nghễ

"Doãn Zafar. " Nhi chẳng thấy vui chút nào

"Chúc mừng cậu, cậu đã phát âm rất chuẩn tên họ của mình " Zafar bỗng nhiên tung hô

"Tui không đùa đâu, sao cậu không bắt máy ? " Nhi hoang mang

"Ừm, tại tui tưởng đùa nào trong đám bạn gọi để phá giấc ngủ " Zafar giải thích cho có

"Sao cậu bỏ về giữa chừng ? " Nhi tiếp tục hỏi ngang sườn

"Nhi đâu có muốn ngủ chung với tôi thì tôi trả lại không gian riêng cho Nhi "

"... " Nhi im lặng

"Tại tôi ngại chứ k phải... " Nhi bắt đầu lấp lửng giải thích

"Ừ sao cũng được, tui phải ngủ rồi. Bye Nhi " Đầu giấy bên kia vô tình cắt ngang cảm xúc của Nhi

"Khoan đã. " Nhi chỉ muốn nói dứt lời

"Nhi à, ngày mai tôi phải dậy sớm có việc " Zafar bổ sung thêm đề càng né tránh

"Tôi làm phiền cậu à? " Nhi tự thấy mình thô lỗ

"Không, cậu làm lòng tớ như gặp mưa bão hoài thôi "

Khoé môi Nhi nở một nụ cười thích thú " Văn chương tìm ở đâu ra vậy ? "

"Thì chăm chỉ cày sách mới được thôi " Zafar tự hào với những gì mình đạt được từ bấy lâu rèn luyện tiếng việt k ngừng nghỉ

"Ngày mai cậu phải dậy sớm để làm gì vậy ? " Nhi bắt chợt quan tâm

"Cậu quan tâm làm gì " Zafar ra vẻ bí ẩn khó đoán

"Ừ thì tui...chẳng qua chỉ sợ cậu k dậy sớm được thôi " Nhi biện hộ gấp gáp, "Cậu bận chuyện gì thì kệ cậu chứ, liên quan gì đến tôi "

"Ngày mai tui phải dậy sớm để đón một người " Zafar cười thầm tính cách ngây thơ của Nhi

"Đón ai ?! " Bên ngoài lạnh lùng, gắt gỏng nhưng bên trong lại quan tâm hết mực

"Thì cậu chứ ai " Zafar phanh phui, "Chứ cậu muốn bà cậu khiển trách tui k giữ đúng lời hứa sao ? "

"Cậu cũng biết điều đó à ? Vậy sao k ở lại còn bỏ về ? " Nhi xuyên xỏ, đây đâu gì cũng là cơ hội gài hãm vào thế bị động, Nhi sẽ nhanh nhẩu nhân cơ hội báo với bà rằng tên đó đã sớm thất hứa giữa chừng, để coi bà có còn coi trọng hân k

"Nhi có thấy mệt k ? " Zafar tự dưng hỏi vô cớ

"Mệt chuyện gì ? " Nhi thờ ơ

"Việc lúc nào cũng phải đấu khẩu với nhau " Zafar suy tư

"Ừm...nhưng thú vị mà " Nhi suy nghĩ một hồi rồi quyết định một câu trả lời xứng đáng

.....Một thoáng vu vơ được với Zafar, Nhi cảm thấy có một hiện tượng gì đó rất lạ trong căn phòng đang tiến lại gần mình

" Nhưng Giá thấy sẽ có ngày nó trở nên nhàm chán thôi... "

!.....!

" Nhi ơi? Nhi còn ở đó k ??? " Nhi bỗng chập chùng ở đầu dây bên kia làm Zafar phát hoảng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

H.nay đăng hai chap, mọi người visit chap 26 trước để catch up nhé. Cám ơn mọi người đã chờ đợi. Hy vọng mọi người trải qua mùa tết vui vẻ, ai được lì xì thì chia cho mih với nhe ;)

Chapter 27: Hôn

Nó lại tiếng tới gần, nó vội đập cánh lao vào người Nhi

Nhi giờ chỉ biết buông xuôi tất cả, đánh rơi chiếc điện thoại xuống sàn để đầu dây bên kia chỉ biết hoang mang khi nghe được tiếng hét thất thanh của Nhi

...

2 tiếng sau

Nhi đã chợp tỉnh mắt, bàng hoàng khi đang cố định hình người đối diện ngồi trên giường " Giá? "

" Cậu cảm thấy trong người như thế nào ? " Zafar biểu hiện lo lắng lộ rõ trên khuôn mặt Zafar

" Thấy hơi choáng " Nhi sờ vào đầu mình

" Sao cậu ở đây ? " Nhi vẫn còn trong trạng thái mơ hồ chưa biết gì

" Ban nãy cậu vừa mới ngã xỉu vì...mấy con gián cỡ bự như thế này " Zafar chăm chú dùng gan tay mình để miêu tả chiều dài của con gián

" Tới mấy con lặn hà ??? " Nhi rùng mình ớn lạnh vì lúc nãy chỉ chứng kiến được một con duy nhất đập cánh bay thẳng xong tới mình, k ngờ tới tận mấy con lặn cơ

" Cả bầy lao vào người Nhi đấy " Zafar chột thêm để tăng phần kịch tính

" Đưa tui ra khỏi phòng này ngay ~! " Nhi nhào vào người Zafar ôm chặt lấy cậu ấy như vật tựa thân che chắn để thoát khỏi nỗi tung quần trong sợ hãi

" Cậu bình tĩnh đã, chỉ có vài con thôi. Tui xử lý xong rồi " Zafar xoa nhẹ lưng Nhi trấn an

Nhi thở dài nhẹ nhõm yên tâm được phần nào, khen thầm " Cậu giỏi thật đấy "

" Đúng là con nít mà " Zafar bĩu môi chê cười

Nhi vội đẩy người mình ra khi phát hiện ai đó đang chê cười tính cách sợ gián nhất trần gian của mình

" Ai cần cậu giúp ?! " Nhi xoay ngược tính cách 180*

" Cậu la hét như sắp bị bóp cổ tới nơi thì làm sao mà tui k xả thân qua giúp cậu được chứ " Zafar phân tích rõ ràng

Nhi nghe xong lại càng thấy xấu hổ hơn, chùi mình cuối mặt xuống tự xoa trán mình " Bây giờ tui ổn rồi... "

" K cần cậu nữa. Cám ơn " Nhi hất tay khẩy khẩy nhằm muốn xua đuổi nhưng k dám nhìn thẳng mặt Zafar vì quá xấu hổ

" Ủ thôi vậy, tui về đây " Zafar dúi tay đứng dậy ra về

Trong tư thế xoay chuyển, Nhi chợt nhận thấy bên hông áo Zafar bị rách, lộ một đường dài ngang eo

Nhi k nói lời nào, đột nhiên lấy hết sức kéo Zafar ngồi lại giường để điều tra xem vết rách trên da là từ đâu ra

Vì bị níu lại giữa chừng vương vís, Zafar đỡ dồn người lại phía sau. Nằm ngả lưng trên giường, Zafar bắn khoăn với kiểu hành động khó hiểu này của Nhi

Nhi chồm người qua bên phía áo bị rách, dù đầu vẫn còn bần thần vì vụ mấy con gián nhưng Nhi mặc kệ chủ động xông xáo một mực quyết tâm điều tra vết tích trên người Zafar

"Sao bị chảy máu thế này ? " Nhi hỏi hang nhìn vào vết thương của Zafar, nắm chiếc áo lật qua lật lại mấy hồi

"À chắc bị vướng vào hàng rào hay gì đó " Zafar đoán đại

"Nằm im đó " Nhi ra lệnh phong ấn làm Zafar chẳng dám xê dịch 1 milimét nào

Nhi chồm người dậy, đầu có chút gì đó bị choáng, nhưng vẫn cố gắng tìm lấy cái tù để làm điểm tựa. Sau đó, Nhi lục lọi mọi thứ để tìm ra những dụng cụ y tế cần thiết để sát trùng và băng bó vết thương cho Zafar

Thấy Nhi cứ loay hoay vì mình mãi, Zafar cảm thấy bứt rứt trong lòng, thà Nhi cứ để Zafar rỉ máu bên ngoài chứ nếu cứ phải nhìn Nhi vất vả như thế này Zafar thật lòng k can tâm

"Nhi nè, kệ đi. Cần gì mà cậu phải rỗi lên thế này, vết thương có chút xú à " Zafar khó khăn nói, coi rẻ vết thương của mình

"Có đây hết rồi " Nhi gom góp đủ những gì mình cần, cười mãn nguyện với công sức lực lọi tìm tòi của mình, thoát ngòi vào vị trí kế bên giường

"Tôi tự làm được " Zafar đưa tay cản trở từ chối bàn tay thon thả cùng với sự chăm sóc nồng nhiệt từ Nhi

Bóp

Nhi chẳng quan tâm tới việc ngăn cản của Zafar, đập vào tay Zafar để cậu ấy tự biết phải cất lui tay qua một bên, "K cần khách sao, vì tôi mà cậu phải vượt hàng rào xước da thế này, là lỗi của tôi. Để tôi lo "

Nhi nhanh tay chấm một chút thuốc vào bông gòn rồi cho nó vào vết thương k nói lời nào

"A...A...A ! " Zafar nhăn nhó nhắm kè kè đôi mắt rồi buột miệng khẽ thốt lên đau đớn khi ăn-côn thấm trong bông gòn vừa chạm tới da mình

"Tôi cứ tưởng da trâu chứ. Còn bảo vết thương có chút xú à " Nhi trề môi trên cọt bản tính vốn hờ hợt định sẵn của Zafar.

Nhi lấy bông gòn chấm vài lần xử lý hết khả năng sau này dẫn đến việc nhiễm trùng. Khi tránh được những tình huống nguy hiểm xong, Nhi tiến hành tới giai đoạn băng bó vết thương. Zafar chăm chú quan sát mọi hành động của Nhi. Lòng biết ơn và thương Nhi nhiều khôn xiết. Vô tình Zafar thấy một lọn tóc vờ trước khuôn mặt xinh đẹp ấy, Zafar bèn lấy tay vuốt nó qua một bên để k ảnh hưởng đến tầm nhìn của Nhi. Rồi như bao lần cậu bị mê hoặc bởi vẻ đẹp thanh khiết thuần túy qua đường nét trên khuôn mặt nữ tính dịu dàng và ánh nhìn chột thoáng qua báo với người đối diện rằng hành động vén tóc của ai kia đã được Nhi xác nhận nhưng Nhi vẫn tỏ vẻ rất bình thản k hoàn toàn bị tác động mà phân tâm. Ấy vậy thôi đấy, mà Zafar đã bị đổ gục hoàn toàn

"Nhi dễ thương lắm, Nhi biết k ? " Zafar đã trót bị hớp hồn nhất thời, phát ngôn k suy nghĩ trước sau

Ở đâu đó trong Nhi, có chút gì đó thích thú thẹn thẹn trước lời khen bất ngờ đó nhưng cô kiên quyết đè nén. Chạm xong vết thương, Nhi bắn lại chỗ xước da của Zafar kĩ càng thơm tăt. Zafar ngưỡng mộ đôi bàn tay giỏi giang đó, nó đã làm xoa dịu vết thương một cách diệu kỳ

Zafar ngáp ngừng động lòng, ngồi chững dậy ôm chầm Nhi vào người dùng lời lẽ nhẹ nhàng sâu lắng và đơn giản chỉ là "Cảm ơn Nhi nha "

"Gi đâu, chuyện lật vậ ý mà " Nhi miễn lễ nghĩa, tuy vậy cái ôm này của Zafar làm Nhi bỗng dưng bồi hồi

"Hồi nhỏ tới giờ, chưa ai ngó ngang chăm sóc tôi chu đáo được như Nhi " Zafar vì cảm động quá mà chia sẻ đôi lời tâm sự cùng Nhi làm tâm hồn Nhi cũng như được lung lay với tình cảm Zafar dành cho mình

Dù thích cảm giác được ôm trọn trong vòng tay của Zafar, Nhi vẫn muốn vội thoát khỏi cái ôm Zafar dành cho mình vì cô k thể cầm cừ nổi thêm một chút nào nữa, những cảm xúc dành cho Zafar sẽ vì vậy mà bùng dậy mất thôi nên phải giả vờ rút lui "Được rồi, k cần phải ưhm.. "

Zafar lập tức kéo Nhi vào một nụ hôn bất ngờ không báo trước. Hà khác phải tấn công nắm giữ thế chủ động là vì Zafar k muốn Nhi phản biện bằng bất cứ lời lẽ chau chuốt nào nữa và Zafar chỉ biết tuân theo cảm xúc con tim ngay lúc này mà thôi

Khoảnh khắc này như bắt tận cho cả hai và cảm xúc thật sự đã lên ngôi khi không còn một sự kiểm soát hay mệnh lệnh nào từ lý trí. Đôi môi chuyển động thật chậm rãi và từ tốn để khám phá nhau, hơi hướng thật dịu dàng say mê. Nhi như bị vô thức hoá bởi nụ hôn, cô khẽ đưa tay vuốt ve má của Zafar cùng khởi động đưa nhau tới miền thăng hoa. Họ đắm chìm trong sự gần gũi từ đôi môi cuốn lấy nhau. Cao hứng cứ đang ở trạng thái tột độ. Nụ hôn đầu giữa hai người chứa sự ướn ắt của nét đẹp ngây thơ trong sáng, sự khám phá lẫn nhau qua môi hôn ngọt ngào và gắn liền với nó sẽ là trải nghiệm sâu sắc không bao giờ quên được. Giữa họ, bức tường vô hình giờ đây có thể nói đã được xoá bỏ hoàn toàn. Họ nhắm mắt đặt mọi cảm giác vào đôi môi để hoà nhịp với từng chuyển động của môi hôn nồng nàn.

Chỉ vài phút sau đó, Zafar tạm gác lại nơi cảm xúc dẫn chuyện, tách môi khỏi Nhi để cả hai lấy đường khí. Dầu vậy, Zafar vẫn chưa muốn chính thức tách khỏi Nhi. Nụ hôn gián đoạn nhưng cảm xúc chưa chấm dứt. Vẫn còn nhiều vương vấn đọng đầy, Zafar dụi mặt vào Nhi đã thoả mãn nốt cảm xúc đọng lại.

Má Nhi trở nên ửng hồng tuyệt đối. Nhi cười lặng lẽ nhẹ nhàng thu người để Zafar tựa vào. Hai người hôn nhau mà k để ý dụng cụ y tế còn đặt giữa ngăn cách. Nhi tình ý nhất chúng lên đặt ra bàn khi đã được Zafar tựa vào.

" Ngủ thôi, mệt rồi. " Nhi khẽ lên tiếng. Trần động về vài con gián đã lấy đi khá nhiều sinh lực của Nhi nên tổn thất đó đã làm Nhi mệt từ từ cú sốc. Có Zafar ở đây, Nhi cảm thấy an tâm vô cùng. Nhi chắc chắn rằng chỉ có bên Zafar Nhi mới có thể chôn mình vào giấc ngủ thật sâu. Nếu như con gián nào xuyên tạc, đã có Zafar bảo mạng cho Nhi. Mọi thứ giờ đã lắng đọng dịu êm hơn rất nhiều

Nhi nhóm người luống tay qua người Zafar thì thầm nhỏ to vài điều duyên dáng vào tai cậu ấy cùng thể vương cánh tay xuyên qua cái ôm tiện thể tắt đèn cùng một lúc, " Chia buồn cùng cậu, cậu vừa mới cướp đi nụ hôn đầu đời của tôi. Cậu phải chịu trách nhiệm đó, biết chưa ? "

Zafar cười vì câu nói tình nghịch của Nhi và đáp ngay sau lời căn dặn quá quyền rũ, " Rõ thừa sếp, giờ mình ngủ được chưa ? "

Trước khi nằm xuống đánh giấc cùng nhau, Zafar hôn nhẹ vào má Nhi như một lời chúc ngủ ngon. Nhi rất thích điều ấy.

Zafar nằm xuống trước giường đón, ngửa người giang cánh tay buông lơ chào đón Nhi vào lòng. Nhi cảm thấy Zafar rất ấm áp với cô chứ không lạnh ngắt lạnh tanh khi xưa. Và chất ấm áp đó lan toả cuốn hút Nhi nằm trọn vào người cậu ấy. Nhi mỉm cười nhẹ k hề biết cánh tay Zafar đã đặt sẵn chờ mình. Zafar quàng tay qua vai Nhi kéo Nhi lọt tằm vào người mình. Tim Nhi đập vu vơ, Nhi gối đầu lên ngực Zafar rồi thoả mãn ôm cậu ấy như một cái gối ôm và đồng thời như một người yêu chính nghĩa. Cuối cùng họ cùng nhau ngủ thật say sưa qua đêm dài.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thương Chờ Lâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.